

การวิเคราะห์ผลการศึกษาวจัย

จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดแม่ฮ่องสอน

จังหวัดเชียงใหม่ มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๒๒,๘๘๓ ตารางกิโลเมตร มีพื้นที่เป็นป่าและภูเขาประมาณ ๑๘,๘๓๒ ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นที่ราบเพื่อการเกษตรประมาณ ๔,๘๓๔ ตารางกิโลเมตร พื้นที่อยู่อาศัยประมาณ ๒,๓๘๖ ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่ทางภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ ๓๓๐ ตารางกิโลเมตร เป็นจังหวัดที่ใหญ่ที่สุดในแง่ของพื้นที่และเป็นอันดับสองรองจากกรุงเทพมหานคร เพราะเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางของชนบทกรรมนิยมประเพณีวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวของภาคเหนือ ซึ่งรัฐบาลมองเห็นความสำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ เป็นเมืองหลักของภาคเหนือตอนบน

๑. อาณาเขตติดต่อ จังหวัดเชียงใหม่มีอาณาเขตติดต่อกับต่างประเทศและจังหวัดต่าง ๆ คือ ทิศเหนือติดต่อกับรัฐเชียงตุง สหภาพพม่า ทิศใต้ติดต่อกับลำพูนและจังหวัดตาก ทิศตะวันออกติดต่อกับจังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง และลำพูน ทิศตะวันตกติดต่อกับจังหวัดแม่ฮ่องสอน

๒. การปกครอง จังหวัดเชียงใหม่แบ่งการปกครองออกเป็น ๑๘ อำเภอ คือ อำเภอเมืองเชียงใหม่ อำเภอจอมทอง อำเภอเชียงดาว อำเภอกอยเต่า อำเภอคอกยสะเก็ด อำเภอฝาง อำเภอพร้าว อำเภอแม่แจ่ม อำเภอแม่แตง อำเภอแม่วิม อำเภอแม่ฮวย อำเภอสะเมิง อำเภอสันกำแพง อำเภอสันทราย อำเภอสันป่าตอง อำเภอสารภี อำเภอหางดง อำเภอขอมกอย และอำเภอฮอด

๓. ประชากร จังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนประชากร ๑,๑๕๖,๔๐๒ คน เป็นชาย ๕๘๖,๓๓๘ คน เป็นหญิง ๕๗๐,๐๖๓ คน จำนวนประชากรในเขตเทศบาลนคร เชียงใหม่

๕๘,๖๒๕ คน จำนวนประชากรนอกเขตเทศบาลนคร เชียงใหม่ ๑,๐๕๓,๗๗๓ คน จำนวนประชากรในแต่ละอำเภอจำแนกได้ดังนี้

๑. อำเภอเมืองเชียงใหม่	๑๖๘,๕๓๘	คน
๒. อำเภอจอมทอง	๗๓,๗๔๒	คน
๓. อำเภอเชียงดาว	๕๑,๒๘๑	คน
๔. อำเภอคอกอยเตา	๒๒,๕๙๒	คน
๕. อำเภอคอกอยสะเก๊ก	๕๕,๘๘๘	คน
๖. อำเภอฝาง	๑๐๒,๕๙๘	คน
๗. อำเภอพร้าว	๔๔,๗๔๗	คน
๘. อำเภอแม่แจ่ม	๓๖,๗๕๑	คน
๙. อำเภอแม่แตง	๕๔,๗๔๘	คน
๑๐. อำเภอแม่วิม	๕๔,๕๕๖	คน
๑๑. อำเภอแม่อาย	๔๑,๕๒๔	คน
๑๒. อำเภอสะเมิง	๑๔,๐๖๐	คน
๑๓. อำเภอสันกำแพง	๗๔,๕๕๓	คน
๑๔. อำเภอสันทราย	๖๔,๐๙๑	คน
๑๕. อำเภอสันป่าตอง	๑๐๒,๖๐๑	คน
๑๖. อำเภอสารภี	๖๒,๗๕๑	คน
๑๗. อำเภอหางดง	๕๔,๘๖๖	คน
๑๘. อำเภอชนแดน	๒๑,๑๒๔	คน
๑๙. อำเภอฮอด	๓๐,๕๕๓	คน

๔. รายได้ของประชากร จังหวัดเชียงใหม่มีรายได้ของประชาชนติดตามมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ในปี ๒๕๒๐ คิดเป็นรายได้เฉลี่ยต่อบุคคลประมาณ ๔,๑๔๓ บาทต่อปี และคาดว่าในปี ๒๕๒๓ รายได้เฉลี่ยต่อบุคคลประมาณ ๕,๔๕๔ บาทต่อปี การผลิตและ

รายได้หลักมาจากการ เกษตรกรรม ซึ่งมีมูลค่าประมาณร้อยละ ๓๘ ของผลผลิตทั้งหมด ในจังหวัด รองลงไปได้แก่การค้า อุตสาหกรรมและบริการ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๗ ๑๐.๗ และ ๑๐.๘ ของผลผลิตทั้งหมดในจังหวัด การผลิตในสาขาอื่น ๆ ไม่ค่อยมีความสำคัญต่อการ ผลิตและรายได้

๕. การอาชีพและธุรกิจ จังหวัดเชียงใหม่มีประชากรประมาณร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีพื้นที่การ เกษตรประมาณ ๔,๕๓๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ๓,๐๘๓,๗๕๐ ไร่ เกษตรกรรมมีพื้นที่ดินทำกินของตนเองประมาณร้อยละ ๗๐ เขตที่ดินทำกิน ร้อยละ ๓๐ พื้นที่ถือครองโดยเฉลี่ย ๗ - ๘ ไร่ต่อครอบครัว พืชที่สำคัญและถือว่าเป็นพืช เศรษฐกิจของจังหวัดคือ ข้าว ยาสสูบ ลำไย ลิ้นจี่ และกระเทียม นอกจากการ เกษตรกรรม จังหวัดเชียงใหม่ยังมีธุรกิจอุตสาหกรรมได้แก่อุตสาหกรรมยาสูบ อุตสาหกรรมทำไม้ การผลิต อาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจเหมืองแร่ ซึ่งจังหวัดเชียงใหม่เป็นแหล่งแร่สำคัญแห่งหนึ่งของ ประเทศไทย แร่ที่สำคัญ ๆ ได้แก่ ฝ้ายก วุลแฟรม ฟลูออไรท์ แบริท์ พลวงและแมงกานีส มีเหมืองแร่ประมาณ ๑๒๐ เหมือง จังหวัดเชียงใหม่ยังเป็นจังหวัดที่นับได้ว่าเป็นศูนย์กลาง การพาณิชย์ของภาคเหนือ และมีแนวโน้มว่าจะ เป็นเมืองธุรกิจที่สำคัญรองจากกรุงเทพฯ มหานคร

๖. สภาพการคมนาคม จังหวัดเชียงใหม่มีการ คมนาคมติดต่อกับจังหวัดอื่นได้ สะดวก สามารถติดต่อคมนาคมได้ทั้งทางรถยนต์ รถไฟ และทางเครื่องบิน การติดต่อ คมนาคมภายในจังหวัดมี เส้นทางคมนาคมติดต่อถึงกันทุกอำเภอและหมู่บ้าน ^๒

^๑จังหวัดเชียงใหม่, "บรรยายสรุปจังหวัดเชียงใหม่ ๒๕๒๓," (อัคราเนา)

^๒เทศบาลนคร เชียงใหม่, แผนพัฒนาเทศบาลนคร เชียงใหม่ ฉบับที่ ๑ พ.ศ.

๗. การจัดการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ เป็นศูนย์รวมของการศึกษาในจังหวัดภาคเหนือ มีการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยมหาวิทยาลัย ๑ แห่ง วิทยาลัย ๒ แห่ง โรงเรียนกรมสามัญศึกษา ๓๓ โรงเรียน โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๕๗๔ โรงเรียน โรงเรียนเทศบาล ๑๒ โรงเรียน และโรงเรียนราษฎร์ ๒๔ โรงเรียน

จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๑๓,๒๓๒ ตารางกิโลเมตร มีพื้นที่เป็นป่าและภูเขา ๑๑,๕๔๑ ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๐๕ ที่เหลืออีกร้อยละ ๘.๐๕ เป็นพื้นที่ราบหรือประมาณ ๑,๒๕๑ ตารางกิโลเมตร พื้นที่ราบใช้เป็นที่อยู่อาศัย และทำการเกษตร จังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นจังหวัดชายแดนติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศไทย อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ ๑,๐๑๔ ตารางกิโลเมตร และอยู่ห่างจากจังหวัดเชียงใหม่ ประมาณ ๓๒๕ กิโลเมตร เป็นจังหวัดที่จัดเป็นท้องถิ่นทุรกันดาร ประชาชนมีความยากลำบากในการครองชีพ เนื่องจากมีพื้นที่ราบน้อย ลักษณะภูมิประเทศทั่ว ๆ ไปเป็นเทือกเขาหลายเทือก ซึ่งตั้งอย่างสลับซับซ้อนอยู่ทั่วบริเวณและรอบทิศทางเป็นอุปสรรคต่อการติดต่อภายในจังหวัดและกับสังคมภายนอก

๑. อาณาเขตติดต่อ จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีอาณาเขตติดต่อกับต่างประเทศและจังหวัดต่าง ๆ ดังนี้ ทิศเหนือติดต่อกับรัฐฉาน สหภาพพม่า ทิศใต้ติดกับจังหวัดตาก ทิศตะวันออกติดกับจังหวัดเชียงใหม่ ทิศตะวันตกติดกับรัฐกะทู้เล สหภาพพม่า

๒. การปกครอง จังหวัดแม่ฮ่องสอนแบ่งการปกครองออกเป็น ๕ อำเภอ คือ อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน อำเภอขุนยวม อำเภอแม่ลาน้อย อำเภอปาย และอำเภอแม่สะเรียง

จังหวัดเชียงใหม่, "รายงานผลการวิจัย โครงการวิจัยเพื่อวางแผนและพัฒนาการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา ๒๕๒๓ - ๒๕๒๔," โดยความสนับสนุนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรีย.

๓. ประชากร จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีจำนวนประชากร ๑๒๙,๘๓๓ คน เป็นชาย ๖๔,๘๓๙ คน เป็นหญิง ๖๓,๙๙๔ คน เป็นชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ลีละ มูเซอ ลีซอ และแม้ว รัยละ ๔๘ จำนวน ๖๑,๘๓๙ คน อีกประมาณรัยละ ๕๖ เป็นเผ่าไทยใหญ่ ไทยน้อย และอื่น ๆ จำนวนประชากรปี ๒๕๒๑ ในเขตเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ๕,๑๘๖ คน จำนวนประชากรในแต่ละอำเภอจำแนกได้ดังนี้

๑. อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน	๒๙,๖๐๙ คน.
๒. อำเภอแม่อาย	๕๑,๖๓๑ คน
๓. อำเภอปาย	๑๕,๓๑๑ คน
๔. อำเภอขุนยวม	๑๔,๒๙๘ คน
๕. อำเภอแม่อาย	๑๘,๙๘๔ คน

๔. รายได้ของประชากร จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีประชากร ซึ่งมีฐานะดี และฐานะปานกลางรัยละ ๒๕ อีกรัยละ ๗๑ ประชากรฐานะยากจน ประชากรมีรายได้ประมาณปีละ ๒,๐๐๐ บาทต่อครอบครัว

๕. การอาชีพและธุรกิจ จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีประชากรรัยละ ๘๐ ประกอบอาชีพทางการ เกษตรและเป็นการ เกษตรในที่สูง ซึ่งไม่ค่อยอุดมสมบูรณ์ สภาพของพื้นที่มีความสมบูรณ์เป็นหย่อม ๆ ผลผลิตจากการ เกษตรไม่เพียงพอ อุปสรรคจากสภาพภูมิประเทศที่เป็นภูเขาสลับซับซ้อนก่อให้เกิดปัญหาในการ เคลื่อนย้าย พืชพันธุ์ธัญญาหารระหว่างหมู่บ้าน จึงต้องอาศัยข้าวและเครื่องอุปโภคอื่น ๆ จากจังหวัดเชียงใหม่ เศรษฐกิจของจังหวัดแม่ฮ่องสอนอยู่ในวงแคบ เพราะมีจำนวนประชากรน้อย และเป็นผู้มีรายได้น้อยเกือบทั้งหมดเป็นที่เชื่อกันว่าเศรษฐกิจพอประทังอยู่ได้เพราะกำลังซื้อจากข้าราชการ ซึ่งไปรับราชการประจำอยู่ที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน และจากพวกจีนฮ่อ พวกกะเหรี่ยง พวกไทยใหญ่ที่ต้องการจัดหาโภคภัณฑ์ต่าง ๆ ไปบำรุงกองกำลังในพื้นที่บริเวณชายแดน ทั้งที่อยู่ในเขตประเทศไทยและประเทศสามารถรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพพม่า นอกจากนี้ก็มีการหาของป่าและเผาถ่าน ตลอดจนการรับจ้างทำงานเบ็ดเตล็ด

๒. สถานการณ์คมนาคม ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดแม่ฮ่องสอนส่วนใหญ่ประกอบด้วยภูเขาสูงและป่าไม้ ทำให้การคมนาคมติดต่อกันไม่สะดวก จากจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด ๒๒๕ หมู่บ้าน เป็นหมู่บ้านที่สามารถติดต่อได้โดยรถยนต์ทุกฤดูกาลมีระยะ ๓๘.๕๕๔ กิโลเมตร ติดต่อกันได้โดยรถยนต์เป็นบางฤดูมีระยะ ๑๔.๗๗๖ กิโลเมตร ระยะ ๔๖.๕๖๕ หรือ ๑๖๖ หมู่บ้าน ติดต่อกันโดยเครื่องบินได้ แต่เนื่องจากสภาพของจังหวัดเป็นเมืองในเทือกเขาอันเป็นที่ตั้ง ทำให้โอกาสที่จะเกิดน้ำหลากไหลป่ามาท่วมบริเวณที่อยู่อาศัยจึงมิได้เสมอ แม้ในยามปกติเมื่อถึงหน้าน้ำ น้ำก็จะไหลล้นล้นมาทำให้เกิดความยากลำบาก เป็นอุปสรรคในการเดินทางติดต่อกันระหว่างหมู่บ้านกับหมู่บ้าน การติดต่อกับจังหวัดอื่นโดยอาศัยทางรถยนต์บนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๔ สายแม่ฮ่องสอน - แม่สะเรียง - ฮอด - เชียงใหม่ ระยะทาง ๓๒๕ กิโลเมตร ทางอากาศไปยังจังหวัดเชียงใหม่ ทางนำอากาศยานนำปาย เป็นเส้นทางคมนาคมไปออกแม่น้ำสาละวินของประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งประเทศไทย^๒

จังหวัดแม่ฮ่องสอน, "รายงานผลการวิจัย โครงการวิจัยและวางแผนเพื่อพัฒนาการศึกษาจังหวัดแม่ฮ่องสอน," ปีการศึกษา ๒๕๒๓ - ๒๕๒๔ โดยความสนับสนุนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.

จักรกฤษณ์ นรพิศมุตการ และคณะ, รายงานการวิจัยท้องถิ่นทางไกลกับการบริหารงานของรัฐ : กรณีแม่ฮ่องสอน (กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๒๓)

ข้อมูลเบื้องต้นของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

จำนวนของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลที่ไต่สำรวจเป็นสมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่จำนวน ๒๔ คน สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่จำนวน ๒๐ คน สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอนจำนวน ๑๖ คน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอนจำนวน ๑๖ คน รายละเอียดแสดงในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ แสดงความแตกต่างระหว่างจำนวนสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจังหวัด

ประเภทสมาชิก	จังหวัดเชียงใหม่		จังหวัดแม่ฮ่องสอน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สมาชิกสภาจังหวัด	๒๔	๕๘.๓	๑๖	๕๐.๐
สมาชิกสภาเทศบาล	๒๐	๔๑.๗	๑๖	๕๐.๐
รวม	๔๔	๑๐๐.๐	๓๒	๑๐๐.๐

ระดับการศึกษา

จากการศึกษาพบว่าสมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่มีการศึกษาระดับสูงสุดคือระดับปริญญาตรี ระดับต่ำสุดคือประถมศึกษา สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่มีการศึกษาระดับสูงสุดคือระดับปริญญาโท ระดับต่ำสุด คือ มัธยมศึกษาตอนต้น สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีการศึกษาระดับสูงสุด คือระดับอนุปริญญา ระดับต่ำสุดคือประถมศึกษา สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอนมีการศึกษาระดับสูงสุดคือระดับปริญญาตรี ระดับต่ำสุดคือประถมศึกษา ดังรายละเอียดในตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ แสดงระดับการศึกษาของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

ระดับการศึกษา	จังหวัดเชียงใหม่			จังหวัดแม่ฮ่องสอน		
	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
ปริญญาโท	-	๔ (๒๐.๐)	๔ (๘.๓)	-	-	-
ปริญญาตรี	๒ (๓.๑)	๖ (๓๐.๐)	๘ (๑๖.๗)	-	๑ (๖.๓)	๑ (๓.๑)
อนุปริญญา	๖ (๒๑.๔)	๒ (๑๐.๐)	๘ (๑๖.๗)	๒ (๑๒.๕)	-	๒ (๖.๓)
มัธยมศึกษาตอนปลาย	๑๒ (๔๒.๘)	๒ (๑๐.๐)	๑๔ (๒๘.๒)	๕ (๓๑.๓)	๑ (๖.๓)	๖ (๑๘.๕)
มัธยมศึกษาตอนต้น	๕ (๑๓.๕)	๖ (๓๐.๐)	๑๑ (๒๒.๘)	๕ (๓๑.๓)	๕ (๓๑.๓)	๑๐ (๓๑.๓)
ประถมศึกษา	๒ (๓.๑)	-	๒ (๔.๒)	๔ (๒๕.๐)	๘ (๕๐.๐)	๑๒ (๓๓.๕)
ไม่ตอบ	๑ (๓.๖)	-	๑ (๒.๑)	-	๑ (๖.๓)	๑ (๓.๑)
รวม	๒๘ (๕๘.๓)	๒๐ (๔๑.๗)	๔๘ (๑๐๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๓๒ (๑๐๐.๐)

หมายเหตุ จากคำตอบคำถามข้อที่ ๒

จากตารางที่ ๒ แสดงให้เห็นว่า

สมาธิสภาจังหวัดเชียงใหม่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากที่สุด จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘ อีกร้อยละ ๕๗.๑ มีการศึกษาระดับต่าง ๆ คือ ปริญญาตรี จำนวน ๒ คน อนุปริญญาจำนวน ๒ คน มัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน ๕ คน ประถมศึกษา จำนวน ๒ คน และไม่ระบุระดับการศึกษาจำนวน ๑ คน

สมาธิสภาเทศบาลนครเชียงใหม่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด ระดับปริญญาตรีจำนวน ๒ คน และระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐ อีกร้อยละ ๔๐ มีการศึกษาระดับต่าง ๆ คือ ปริญญาโทจำนวน ๔ คน อนุปริญญาจำนวน ๒ คน มัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน ๒ คน

สมาธิสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน ๔ คน และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๖ อีกร้อยละ ๓๗.๔ มีการศึกษาระดับต่าง ๆ คือ อนุปริญญาจำนวน ๒ คน และประถมศึกษาจำนวน ๔ คน

สมาธิสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอนมีการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๐ อีกร้อยละ ๕๐ มีการศึกษาระดับต่าง ๆ คือ ปริญญาตรี จำนวน ๑ คน มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๑ คน มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๔ คน และไม่ระบุระดับ การศึกษา จำนวน ๑ คน

อาชีพ

จากการศึกษาพบว่าสมาธิสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาธิสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ สมาธิสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาธิสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ประกอบอาชีพค้าขายและธุรกิจมากที่สุด ดังรายละเอียดในตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ แสดงสถานภาพทางอาชีพของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

ประเภทอาชีพ	จังหวัดเชียงใหม่			จังหวัดแม่ฮ่องสอน		
	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
เกษตรกร	๖ (๒๑.๘)	—	๖ (๑๒.๕)	๕ (๓๑.๓)	๔ (๒๕.๐)	๙ (๒๖.๑)
นักธุรกิจ ชาย	๑๘ (๕๐.๐)	๑๑ (๕๕.๐)	๒๙ (๕๒.๑)	๗ (๔๓.๘)	๕ (๓๑.๓)	๑๒ (๓๗.๕)
นักหนังสือพิมพ์	๕ (๑๘.๓)	—	๕ (๘.๓)	—	—	—
นายควม	๒ (๗.๑)	—	๒ (๔.๒)	—	—	—
ครู	—	๑ (๕.๐)	๑ (๒.๑)	—	—	—
ข้าราชการบ้านานาญ	—	๒ (๑๐.๐)	๒ (๔.๒)	—	๔ (๒๕.๐)	๔ (๑๒.๕)
รับเหมาก่อสร้าง	๒ (๗.๑)	๒ (๑๐.๐)	๔ (๘.๓)	๑ (๖.๓)	๒ (๑๒.๕)	๓ (๘.๘)
แพทย์	—	๒ (๑๐.๐)	๒ (๔.๒)	—	—	—
ช่างฝีมือ	—	—	—	๒ (๑๒.๕)	๑ (๖.๒)	๓ (๘.๘)
ใบตอม	—	๒ (๑๐.๐)	๒ (๔.๒)	๑ (๖.๓)	—	๑ (๓.๑)
รวม	๒๘ (๕๘.๓)	๒๐ (๕๑.๓)	๔๘ (๑๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๓๒ (๕๐.๐)

หมายเหตุ : จากคำตอบคำถามข้อที่ ๓

จากตารางที่ ๓ แสดงให้เห็นว่า

สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยอาชีพค้าขายและธุรกิจมากที่สุด จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐ อีกร้อยละ ๕๐.๐ ประกอบด้วยอาชีพต่าง ๆ คือ เกษตรกร จำนวน ๒ คน นักหนังสือพิมพ์ จำนวน ๔ คน ทนายความ จำนวน ๒ คน และรับเหมาก่อสร้าง จำนวน ๒ คน

สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ ประกอบด้วยอาชีพค้าขายและธุรกิจมากที่สุด จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๐ อีกร้อยละ ๔๕.๐ ประกอบด้วยอาชีพต่าง ๆ คือ ครู จำนวน ๑ คน ข้าราชการบ้านนาญ จำนวน ๒ คน รับเหมาก่อสร้าง จำนวน ๒ คน แพทย์ จำนวน ๒ คน และไม่ระบุอาชีพ จำนวน ๒ คน

สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน ประกอบด้วยอาชีพค้าขายและธุรกิจมากที่สุด จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๘ อีกร้อยละ ๕๖.๒ ประกอบด้วยอาชีพต่าง ๆ คือ เกษตรกร จำนวน ๕ คน รับเหมาก่อสร้าง จำนวน ๑ คน ช่างฝีมือ จำนวน ๒ คน และไม่ระบุอาชีพ ๑ คน

สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ประกอบด้วยอาชีพค้าขายและธุรกิจมากที่สุด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๓ อีกร้อยละ ๖๘.๗ ประกอบด้วยอาชีพต่าง ๆ คือ เกษตรกร จำนวน ๔ คน ข้าราชการบ้านนาญ จำนวน ๔ คน รับเหมาก่อสร้าง จำนวน ๒ คน และช่างฝีมือ จำนวน ๑ คน

รายได้

จากการศึกษาพบว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่และสมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ มีระดับรายได้สูงสุดเกินกว่า ๑๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน และรายได้ต่ำสุดเดือนละประมาณ ๒,๐๐๐ - ๓,๕๐๐ บาท สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอนและสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน มีรายได้สูงสุดเดือนละประมาณ ๖,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท และรายได้ต่ำสุดต่ำกว่า ๒,๐๐๐ บาทต่อเดือน ทั้งรายละเอียดในตารางที่ ๔

ตารางที่ ๔ แสดงระดับรายได้ต่อเดือนของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

รายได้เดือนละ (บาท)	จังหวัดเชียงใหม่			จังหวัดแม่ออน		
	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท	๓ (๑๐.๓)	๖ (๑๖.๐)	๙ (๑๘.๘)	-	-	-
๖,๐๐๐-๑๐,๐๐๐	๘ (๒๔.๖)	๓ (๑๕.๐)	๑๑ (๒๒.๕)	๒ (๑๒.๕)	๑ (๖.๓)	๓ (๙.๘)
๔,๐๐๐-๕,๙๐๐	๓ (๙.๐)	๔ (๑๒.๐)	๑๑ (๒๒.๕)	๓ (๑๘.๘)	๓ (๑๘.๘)	๖ (๑๘.๘)
๒,๐๐-๓,๙๐๐	๓ (๙.๐)	๔ (๑๒.๐)	๑๑ (๒๒.๕)	๕ (๓๑.๓)	๑๐ (๖๒.๕)	๑๕ (๔๖.๘)
ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ บาท	-	-	-	๓ (๑๘.๘)	๒ (๑๒.๕)	๕ (๑๕.๖)
ไม่ตอบ	๓ (๑๐.๓)	๓ (๑๕.๐)	๖ (๑๒.๕)	๓ (๑๘.๘)	-	๓ (๙.๘)
รวม	๒๔ (๕๘.๓)	๒๐ (๕๑.๓)	๔๔ (๑๐๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๓๒ (๑๐๐.๐)

หมายเหตุ : จากคำตอบคำถามข้อที่ ๔

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่า

สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่มีรายได้เดือนละประมาณ ๒,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาทมากที่สุด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๖ อีกร้อยละ ๓๑.๔ มีระดับรายได้ต่าง ๆ คือ เกิน ๑๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน จำนวน ๓ คน เดือนละประมาณ ๔,๐๐๐ - ๕,๕๐๐ บาท จำนวน ๓ คน เดือนละประมาณ ๒,๐๐๐ - ๓,๕๐๐ บาท จำนวน ๓ คน และไม่ระบุรายได้ ๓ คน

สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ มีรายได้เกิน ๑๐,๐๐๐ บาทต่อเดือนมากที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๐ อีกร้อยละ ๓๐.๐ มีระดับรายได้ต่าง ๆ คือ เดือนละประมาณ ๒,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๓ คน เดือนละประมาณ ๔,๐๐๐ - ๕,๕๐๐ บาท จำนวน ๔ คน เดือนละประมาณ ๒,๐๐๐ - ๓,๕๐๐ บาท จำนวน ๔ คน และไม่ระบุรายได้ ๓ คน

สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีรายได้เดือนละประมาณ ๒,๐๐๐ - ๓,๕๐๐ บาทมากที่สุด จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๓ อีกร้อยละ ๒๔.๓ มีระดับรายได้ต่าง ๆ คือ เดือนละประมาณ ๒,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๒ คน เดือนละประมาณ ๔,๐๐๐ - ๕,๕๐๐ บาท จำนวน ๓ คน ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ บาทต่อเดือน จำนวน ๓ คน และไม่ระบุรายได้ ๓ คน

สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน มีรายได้เดือนละประมาณ ๒,๐๐๐ - ๓,๕๐๐ บาทมากที่สุด จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕ อีกร้อยละ ๓๓.๕ มีระดับรายได้ต่าง ๆ คือ เดือนละประมาณ ๒,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๑ คน เดือนละประมาณ ๔,๐๐๐ - ๕,๕๐๐ บาท จำนวน ๓ คน และต่ำกว่า ๒,๐๐๐ บาทต่อเดือน จำนวน ๒ คน

ประเภทข่าวสารที่สนใจติดตาม

จากการศึกษาพบว่าสมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ส่วนใหญ่ให้ความสนใจต่อข่าวสารการเมือง การบริหาร การปกครอง เป็นอันดับแรก มีจำนวนน้อยที่ให้ความสนใจต่อข่าวสารธุรกิจเป็นอันดับแรก ทั้งรายละเอียดในตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕ แสดงประเภทข่าวสารที่สมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล
ให้ความสนใจ

ประเภทข่าวสาร	จังหวัดเชียงใหม่			จังหวัดแม่ฮ่องสอน		
	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
การเมือง การบริหาร การปกครอง	๒๔	๑๘	๕๖	๑๕	๑๖	๓๐
	(๑๐๐.๐)	(๕๖.๐)	(๕๕.๘)	(๘๗.๕)	(๑๐๐.๐)	(๕๓.๘)
ข่าววงการธุรกิจ	-	๒	๒	๒	-	๒
		(๑๐.๐)	(๔.๒)	(๑๒.๕)		(๖.๓)
รวม	๒๔	๒๐	๔๔	๑๖	๑๖	๓๒
	(๕๘.๓)	(๕๑.๓)	(๑๐.๐)	(๕๐.๐)	(๕๐.๐)	(๑๐๐.๐)

หมายเหตุ : จากคำขอตอบคำถามข้อที่ ๕

จากตารางที่ ๕ แสดงให้เห็นว่า

สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ ให้ความสำคัญต่อข้าราชการ เมือง การบริหาร การปกครอง เป็นอันดับแรก คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐

สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ ให้ความสำคัญต่อข้าราชการ เมือง การบริหาร การปกครองเป็นอันดับแรก มากที่สุด จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๐ อีกร้อยละ ๑๐.๐ ให้ความสำคัญต่อข้าราชการ ชุมชน เป็นอันดับแรก

สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน ให้ความสำคัญต่อข้าราชการ เมือง การบริหาร การปกครองเป็นอันดับแรก มากที่สุดจำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๕ อีกร้อยละ ๑๒.๕ ให้ความสำคัญต่อข้าราชการ ชุมชน เป็นอันดับแรก

สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ให้ความสำคัญต่อข้าราชการ เมือง การบริหาร การปกครองเป็นอันดับแรก คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐

การให้รับเลือกเข้าดำรงตำแหน่ง

จากการศึกษาพบว่าสมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่และสมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ มีสมาชิกที่ได้รับเลือกซ้ำสูงสุดเกินกว่า ๔ สมัย สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้รับเลือกซ้ำสูงสุด ๒ สมัย และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ได้รับเลือกซ้ำสูงสุด ๔ สมัย ดังรายละเอียดในตารางที่ ๖

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๖ แสดงจำนวนครั้งที่ได้รับเลือกเข้าดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาจังหวัด
และสมาชิกสภาเทศบาล

จำนวนครั้งที่ได้รับเลือก เข้าดำรงตำแหน่ง	จังหวัดเชียงใหม่			จังหวัดแม่ฮ่องสอน		
	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
๑	๑๕ (๕๓.๖)	๗ (๓๕.๐)	๒๒ (๕๕.๘)	๘ (๕๐.๐)	๘ (๕๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)
๒	๕ (๑๓.๕)	๔ (๒๐.๐)	๙ (๒๒.๘)	๔ (๒๕.๐)	๒ (๑๒.๕)	๖ (๑๘.๘)
๓	๑ (๓.๖)	-	๑ (๒.๕)	-	๓ (๑๘.๘)	๓ (๙.๔)
๔	-	๓ (๑๕.๐)	๓ (๖.๓)	-	๑ (๖.๓)	๑ (๓.๑)
๕	๑ (๓.๖)	๒ (๑๐.๐)	๓ (๖.๓)	-	-	-
เกินกว่า ๕ สมัย	๑ (๓.๖)	๑ (๕.๐)	๒ (๕.๒)	-	-	-
ไม่ตอบ	๕ (๑๓.๕)	๓ (๑๕.๐)	๘ (๒๖.๗)	๔ (๒๕.๐)	๒ (๑๒.๕)	๖ (๑๘.๘)
รวม	๒๘ (๕๘.๓)	๒๐ (๔๑.๗)	๔๘ (๑๐๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๓๒ (๑๐๐.๐)

หมายเหตุ : จากคำขอมติค่าของข้อที่ ๑

จากตารางที่ ๒ แสดงให้เห็นว่า

สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ ได้รับเลือกเข้าดำรงตำแหน่งเป็นสมัยแรกมากที่สุด จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๖ อีก ๔๓.๔ ได้รับเลือกเข้าดำรงตำแหน่ง เป็นสมัยที่ ๒ จำนวน ๕ คน เป็นสมัยที่ ๓ จำนวน ๑ คน เป็นสมัยที่ ๕ จำนวน ๑ คน ได้รับเลือกเข้าดำรงตำแหน่งเกินกว่า ๕ สมัย จำนวน ๑ คน และไม่ระบุถึงการได้รับเลือกเข้าดำรงตำแหน่งเป็นสมัยที่เท่าใด ๕ คน

สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ ได้รับเลือกเข้าดำรงตำแหน่งเป็นสมัยแรก มากที่สุด จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐ อีกร้อยละ ๖๕.๐ ได้รับเลือกเข้าดำรงตำแหน่งเป็นสมัยที่ ๒ จำนวน ๔ คน เป็นสมัยที่ ๔ จำนวน ๓ คน เป็นสมัยที่ ๕ จำนวน ๒ คน เกินกว่า ๕ สมัย จำนวน ๑ คน และไม่ระบุถึงการได้รับเลือกเข้าดำรงตำแหน่ง เป็นสมัยที่เท่าใด ๓ คน

สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอนได้รับเลือกเข้าดำรงตำแหน่งเป็นสมัยแรก มากที่สุด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐ อีกร้อยละ ๕๐.๐ ได้รับเลือกเข้าดำรงตำแหน่งเป็น สมัยที่ ๒ จำนวน ๔ คน และไม่ระบุถึงการได้รับเลือกเข้าดำรงตำแหน่งเป็นสมัย เท่าใด ๔ คน

สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ได้รับเลือกเข้าดำรงตำแหน่งเป็นสมัยแรก มากที่สุด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐ อีกร้อยละ ๕๐.๐ ได้รับเลือกเข้าดำรง ตำแหน่งเป็นสมัยที่ ๒ จำนวน ๒ คน เป็นสมัยที่ ๓ จำนวน ๓ คน เป็นสมัยที่ ๔ จำนวน ๑ คน และไม่ระบุถึงการได้รับเลือกเข้าดำรงตำแหน่งเป็นสมัยที่เท่าใด ๒ คน

ความสำคัญทางการ เมืองค่อน้ำที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

การศึกษาความสำคัญทางการ เมืองค่อน้ำที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัด และสมาชิกสภาเทศบาล เพื่อที่จะศึกษาถึงหน้าที่และบทบาทที่สมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิก สภาเทศบาลถือว่าเป็นหน้าที่และบทบาทของตน เกี่ยวกับการ เป็นตัวแทนในระบอบประชาธิปไตย โดยจะเสนอผลการศึกษาเรียงตามลำดับดังต่อไปนี้

๑. ความสำคัญในลักษณะหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทน
๒. ความสำคัญในหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทนผลประโยชน์ประชาชน
๓. ความสำคัญในจุดมุ่งหมายของการ เป็นตัวแทน
๔. ความสำคัญในหน้าที่และบทบาทในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติ
๕. ความสำคัญในการ เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์
๖. ความสำคัญในการ รวมกลุ่มทางการเมือง
๗. ความสำคัญในหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลง
๘. ความสำคัญถึงการ ถูกควบคุมดูแล โดยประชาชน

ความสำคัญในลักษณะหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทน

จากแนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทนนี้ ลักษณะหน้าที่และบทบาทของตัวแทน โดยทั่ว ๆ ไปสรุปได้ว่ามีลักษณะเบื้องต้นอย่างใดอย่างหนึ่ง ใน ๓ ลักษณะ คือ ผู้ที่ถือผลประโยชน์ของประชาชน รับมอบอำนาจจากประชาชน และผู้ที่มีบทบาทในลักษณะของนักการเมือง ลักษณะหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทนดังกล่าวเป็นลักษณะทั่ว ๆ ไป ของสมาชิกสภา ไม่ว่าสมาชิกสภาจะรู้สึกว่าการ กระทำหน้าที่และบทบาทของตนได้กระทำไปโดยการ กระตุ้นเตือนจากประชาชนหรือตามความรู้สึกรับผิดชอบและความต้องการ ของสมาชิกสภาก็ตาม ดังนั้นในการศึกษาถึงลักษณะหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทนของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล จึงได้จำแนกลักษณะหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทนจากการ เลือกลักษณะหน้าที่และบทบาทอย่างหนึ่งอย่างใดใน ๓ ลักษณะดังกล่าว ซึ่งได้กำหนดไว้ในคำถามข้อที่ ๑๐ ในแบบสอบถามคือ "ในฐานะที่ท่านเป็นสมาชิกสภาอะไรที่ท่านคิดว่า เป็นหน้าที่ของท่าน? ก. เป็นสมาชิกที่มีบทบาทต่าง ๆ ในสภาในนามของประชาชน ข. เป็นสื่อกลางสะท้อนถึงความต้องการของประชาชนในสภา ค. การพิจารณาว่าอะไรเหมาะสม สำหรับสถานการณ์หนึ่ง ๆ ง. ไม่น่าใจ"

รายละเอียดเกี่ยวกับผลการ วิจัยทั้งแสดงในตารางที่ ๗

ตารางที่ ๗ แสดงความสำคัญในลักษณะหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทนของ
สมาชิกรัฐสภาจังหวัดและสมาชิกรัฐสภาเทศบาล

ลักษณะหน้าที่และ บทบาท	จังหวัดเชียงใหม่			จังหวัดแม่ฮ่องสอน		
	ส.จ. (ร้อยละ)	ส.ท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	ส.จ. (ร้อยละ)	ส.ท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
ผู้พิทักษ์ผลประโยชน์	๓ (๒๕.๐)	๖ (๑๐.๐)	๑๓ (๒๓.๑)	๓ (๑๔.๘)	๔ (๒๕.๐)	๗ (๒๑.๘)
ผู้ได้รับมอบอำนาจ	๑๘ (๖๓.๘)	๑๐ (๕๐.๐)	๒๘ (๖๐.๘)	๑๐ (๖๒.๕)	๓ (๔๓.๘)	๑๓ (๕๓.๑)
ผู้บทบาททางการเมือง	๒ (๓.๑)	๒ (๑๐.๐)	๔ (๘.๓)	๓ (๑๔.๘)	๓ (๑๘.๘)	๖ (๑๘.๘)
ไม่ระบุ	-	๒ (๑๐.๐)	๒ (๔.๒)	-	๒ (๑๒.๕)	๒ (๖.๓)
รวม	๒๔ (๕๘.๓)	๒๐ (๔๑.๓)	๔๔ (๑๐๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๓๒ (๑๐๐.๐)

หมายเหตุ : จากคำตอบคำถามข้อที่ ๑๐

จากตารางที่ ๗ แสดงให้เห็นว่า

สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ คิดว่าหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัด อยู่ในฐานะผู้ได้รับมอบอำนาจ มากที่สุด จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕ รองลงมา คิดว่ามีหน้าที่และบทบาทในฐานะผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐ อีก ร้อยละ ๓.๑ คิดว่ามีหน้าที่และบทบาทในฐานะผู้มีบทบาททางการเมือง

สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ คิดว่าหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาเทศบาล อยู่ในฐานะผู้ได้รับมอบอำนาจ มากที่สุด จำนวน จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐ รองลงมา คิดว่ามีหน้าที่และบทบาทในฐานะผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๐ ร้อยละ ๑๐.๐ คิดว่ามีหน้าที่และบทบาทในฐานะผู้มีบทบาททางการเมือง อีกร้อยละ ๑๐.๐ ไม่ระบุว่า มีหน้าที่และบทบาทอยู่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง

สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน คิดว่าหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัด อยู่ในฐานะผู้ได้รับมอบอำนาจ มากที่สุด จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕ รองลงมา คิดว่ามีหน้าที่และบทบาทในฐานะผู้พิทักษ์ผลประโยชน์และผู้มีบทบาททางการเมือง คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๔ เท่ากัน

สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน คิดว่าหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัด อยู่ในฐานะผู้ได้รับมอบอำนาจมากที่สุด จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๘ รองลงมา คิดว่ามีหน้าที่และบทบาทในฐานะผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐ ร้อยละ ๑๔.๔ คิดว่ามีหน้าที่และบทบาทในฐานะผู้มีบทบาททางการเมือง และร้อยละ ๑๒.๕ ไม่ระบุว่า มีหน้าที่และบทบาทอยู่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง

ความสำคัญในหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทนผลประโยชน์ประชาชน

การศึกษาความสำคัญในหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทนผลประโยชน์ประชาชน เพื่อทราบถึงกลุ่มประชาชนกลุ่มใดที่สมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล มีความเป็น ประชาชนกลุ่มแรกที่สมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล เป็นตัวแทนในการ สะท้อน ความคิดเห็นและความต้องการ ทั้งนี้จะได้พิจารณาถึงกลุ่มประชาชนที่สมาชิกสภาจังหวัด และสมาชิกสภาเทศบาล เห็นว่าเป็นตัวแทนกลุ่มดังกล่าว ทั้งกลุ่มทางการเมืองและกลุ่มที่ไม่เป็น การเมือง เช่น พรรคการเมือง ประชาชนในเขตเลือกตั้งสังคมนิยม โดยใจจำแนก การ เป็นตัวแทนผลประโยชน์ประชาชนจากการ รบุดังกลุ่มประชาชนที่สมาชิกสภาจังหวัด และสมาชิกสภาเทศบาล เห็นว่าจะคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนกลุ่มนั้น เป็นอันดับแรก ซึ่งได้กำหนดไว้ในคำถามข้อที่ ๑๑ ในแบบสอบถามคือ "ในฐานะที่ท่านเป็นสมาชิกสภา ท่านจะคำนึงถึงผลประโยชน์ของกลุ่มใดเป็นอันดับแรก ก. ผลประโยชน์ของประชาชน ในเขตเลือกตั้งที่ท่านได้รับเลือก ข. ผลประโยชน์ของกลุ่มการเมืองของท่าน ค. ผล ประโยชน์ของประชาชนทั้งหมดในเขตความรับผิดชอบของสภาที่ท่านเป็นสมาชิก ง. ท่าน ไม่อาจระบุได้ว่าท่านจะรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มใดเป็นอันดับแรก"

รายละเอียดเกี่ยวกับผลการวิจัยดังกล่าวในตารางที่ ๔ และตารางที่ ๕

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ แสดงความสำคัญในหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทนผลประโยชน์
ประชาชนของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

กลุ่มประชาชนที่ระบุ	จังหวัดเชียงใหม่			จังหวัดแม่ฮ่องสอน		
	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
ประชาชนในเขต เลือกตั้ง	๔ (๑๔.๓)	๔ (๒๐.๐)	๘ (๑๖.๗)	๒ (๑๒.๕)	๒ (๑๒.๕)	๔ (๑๒.๕)
พรรคการเมืองหรือ กลุ่มการเมือง	๑ (๓.๖)	—	๑ (๒.๑)	๑ (๖.๓)	—	๑ (๓.๑)
ประชาชนโดยส่วนรวม	๒๓ (๘๒.๑)	๑๖ (๘๐.๐)	๓๙ (๘๑.๓)	๑๒ (๗๕.๐)	๑๔ (๘๗.๕)	๒๖ (๘๑.๓)
ไม่ระบุ	—	—	—	๑ (๖.๓)	—	๑ (๓.๑)
รวม	๒๗ (๕๘.๓)	๒๐ (๙๑.๗)	๔๗ (๑๐๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๓๒ (๑๐๐.๐)

หมายเหตุ : จากคำตอบคำถามข้อที่ ๑๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่า

สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ เป็นตัวแทนผลประโยชน์ของประชาชน มากที่สุด
จำนวน ๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๑ ร้อยละ ๑๔.๓ เป็นตัวแทนของเขตเลือกตั้ง และ
ร้อยละ ๓.๖ เป็นตัวแทนของพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมือง

สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ เป็นตัวแทนผลประโยชน์ของประชาชน มากที่สุด
จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐ อีกร้อยละ ๒๐.๐ เป็นตัวแทนเขตเลือกตั้ง จำนวน
๔ คน

สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นตัวแทนผลประโยชน์ของประชาชน มากที่สุด
จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐ อีกร้อยละ ๒๕.๐ เป็นตัวแทนเขตเลือกตั้ง จำนวน
๒ คน เป็นตัวแทนพรรคการเมือง หรือกลุ่มการเมือง จำนวน ๑ คน และไม่ระบุว่าเป็น
ตัวแทนผลประโยชน์ของประชาชนกลุ่มใด ๑ คน

สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน เป็นตัวแทนผลประโยชน์ของประชาชน มากที่สุด
จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๕ อีกร้อยละ ๑๒.๕ เป็นตัวแทนผลประโยชน์ของเขต
เลือกตั้ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ แสดงจำนวนสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลที่ระบุนกลุ่ม
ประชาชนที่เป็นตัวแทน จำแนกตามความสำคัญในลักษณะหน้าที่และ
บทบาทการ เป็นตัวแทน

ลักษณะหน้าที่และบทบาท	จังหวัดเชียงใหม่			จังหวัดเมือของสงข		
	ส.จ. (ร้อยละ)	ส.ท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	ส.จ. (ร้อยละ)	ส.ท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
การระบุนกลุ่ม ประชาชน						
ผู้พิทักษ์ผลประโยชน์	๓	๖	๑๓	๓	๔	๓
ระบุ	๔	๖	๑๐	๒	๔	๖
(๑๔.๓)	(๓๐.๐)	(๒๐.๔)	(๑๒.๕)	(๒๕.๐)	(๑๔.๔)	
ไม่ระบุ	๓	-	๓	๑	-	๑
(๑๐.๓)		(๖.๓)	(๖.๓)			(๓.๑)
ผู้ไ้กรับชอบอำนาจ	๑๔	๑๐	๒๔	๑๐	๓	๑๓
ระบุ	๖	๓	๙	๑	-	๑
(๒๑.๔)	(๑๕.๐)	(๑๔.๔)	(๖.๓)			(๓.๑)
ไม่ระบุ	๑๓	๓	๑๖	๙	๓	๑๒
(๔๖.๔)	(๓๕.๐)	(๔๑.๓)	(๕๖.๒)	(๔๓.๔)	(๕๐.๐)	
ผู้มีบทบาททางการเมือง	๒	๒	๔	๓	๓	๖
ระบุ	๒	๒	๔	๓	๓	๖
(๓.๑)	(๑๐.๐)	(๔.๓)	(๑๔.๔)	(๑๔.๔)	(๑๔.๔)	(๑๔.๔)
ไม่ระบุ	-	-	-	-	-	-
รวม	๒๔	๒๐	๔๔	๑๖	๑๖	๓๒
ระบุ	๑๒	๑๑	๒๓	๖	๓	๑๓
(๔๒.๔)	(๕๕.๐)	(๕๓.๔)	(๓๓.๕)	(๔๓.๔)	(๕๐.๐)	(๔๐.๖)
ไม่ระบุ	๑๒	๙	๒๑	๑๐	๑๓	๒๑
(๔๓.๑)	(๔๕.๐)	(๔๖.๑)	(๖๖.๕)	(๕๖.๒)	(๕๙.๔)	

หมายเหตุ : จากคำทออบสำถามขอที่ ๑๐ และขอที่ ๑๑

จากตารางที่ ๕ แสดงให้เห็นว่า

สมาชิกรัฐสภาจังหวัดเชียงใหม่ ระบุถึงกลุ่มประชาชนที่เป็นตัวแทนใ้สอดคล้องกับลักษณะหน้าที่และบทบาท คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๕

สมาชิกรัฐสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ ระบุถึงกลุ่มประชาชนที่เป็นตัวแทนใ้สอดคล้องกับลักษณะหน้าที่และบทบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๐

สมาชิกรัฐสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน ระบุถึงกลุ่มประชาชนที่เป็นตัวแทนใ้สอดคล้องกับลักษณะหน้าที่และบทบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๕

สมาชิกรัฐสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ระบุถึงกลุ่มประชาชนที่เป็นตัวแทนใ้สอดคล้องกับลักษณะหน้าที่และบทบาท คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๘

ความสำนึกในจรรยาบรรณของการ เป็นตัวแทน

การศึกษาความสำนึกในจรรยาบรรณของการ เป็นตัวแทน เพื่อทราบถึงจุดประสงค์ของสมาชิกรัฐสภาจังหวัดและสมาชิกรัฐสภาเทศบาลในการ ปฏิบัติหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทน ทั้งนี้จากแนวความคิดเกี่ยวกับความต้องการของสมาชิกรัฐสภาที่จะใ้ปฏิบัติหน้าที่และบทบาท สรุปได้ว่า มีความมุ่งหวังอย่างไร ๑ อย่างหนึ่งดังนี้ การ เป็นตัวแทนประชาชน การ ปกป้องผลประโยชน์ของประชาชน แก้ไขปัญหาของประชาชน แสวงหา ริเริ่ม เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชน การศึกษาถึงจรรยาบรรณของการ เป็นตัวแทนของสมาชิกรัฐสภาจังหวัดและสมาชิกรัฐสภาเทศบาล จึงใ้จัดจรรยาบรรณของการ เป็นตัวแทนจากการ เลือกจรรยาบรรณของการ เป็นตัวแทนอย่างใดอย่างหนึ่งใน ๔ ประการ ดังกล่าว ซึ่งใ้ทำกา.น.ทใ้ในคำถามข้อที่ ๑๒ ในแบบสอบถามคือ "การ คำนึงตำแหน่งสมาชิกรัฐสภาใ้ให้ท่านรู้สึกอย่างไร? ก. รู้สึกภาคภูมิใจที่ใ้เป็นตัวแทนของประชาชน ข. ใ้มีโอกาสมันอยู่ปกป้องผลประโยชน์ของประชาชน ค. มีหน้าที่แก้ไข้ปัญหาของประชาชน ง. แสวงหา ริเริ่ม สิ่งที่จะก่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นของท่าน แทนที่จรรยาบรรณของรัฐบาลเท่านั้น"

รายละเอียดเกี่ยวกับผลการวิจัยทั้งนี้แสดงในตารางที่ ๑๐

ตารางที่ ๑๐ แสดงความสัมพันธ์ในจุดมุ่งหมายของการ เป็นตัวแทนของสมาชิก
สภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

จุดมุ่งหมายของ การ เป็นตัวแทน	จังหวัดเชียงใหม่			จังหวัดแม่ฮ่องสอน		
	ส.จ. (ร้อยละ)	ส.ท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	ส.จ. (ร้อยละ)	ส.ท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
เป็นตัวแทนประชาชน	๑ (๓.๖)	๒ (๑๐.๐)	๓ (๖.๓)	๒ (๑๒.๕)	๒ (๑๒.๕)	๔ (๑๒.๕)
ปกป้องผลประโยชน์ ประชาชน	๕ (๓๒.๑)	๕ (๒๕.๕)	๑๐ (๒๘.๒)	—	๔ (๒๕.๐)	๔ (๑๒.๕)
แก้ไขปัญหาประชาชน	๔ (๑๕.๓)	๖ (๓๐.๐)	๑๐ (๒๐.๔)	๑ (๖.๓)	๔ (๒๕.๐)	๕ (๑๕.๖)
แสวงหา วิถีใหม่ เพื่อท้องถิ่น	๑๕ (๕๐.๐)	๗ (๓๕.๐)	๒๒ (๔๓.๘)	๑๒ (๓๕.๐)	๖ (๓๗.๕)	๑๘ (๕๖.๓)
ไม่ระบุ	—	—	—	๑ (๖.๓)	—	๑ (๓.๑)
รวม	๒๕ (๕๘.๓)	๒๐ (๔๑.๗)	๔๕ (๑๐๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๓๒ (๑๐๐.๐)

หมายเหตุ : จากคำคอบทสัมภาษณ์ที่ ๑๒

จากตารางที่ ๑๐ แสดงให้เห็นว่า

สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ มีจุดมุ่งหมายที่จะแสวงหา ริเริ่ม เพื่อท้องถิ่น มากที่สุด จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐ รองลงมา มีจุดมุ่งหมายที่จะปกป้องผลประโยชน์ประชาชน จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๑ อีกร้อยละ ๓๗.๙ มีจุดมุ่งหมายที่จะแก้ไขปัญหาประชาชน จำนวน ๘ คน และเป็นตัวแทนประชาชน จำนวน ๑ คน

สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ มีจุดมุ่งหมายที่จะแสวงหา ริเริ่ม เพื่อท้องถิ่น มากที่สุด จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐ รองลงมา มีจุดมุ่งหมายที่จะแก้ไขปัญหาประชาชน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๐ อีกร้อยละ ๓๕.๐ มีจุดมุ่งหมาย ที่จะปกป้องผลประโยชน์ประชาชนจำนวน ๕ คน และมีจุดมุ่งหมายที่จะเป็นตัวแทนประชาชน จำนวน ๒ คน

สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีจุดมุ่งหมายที่จะแสวงหา ริเริ่ม เพื่อท้องถิ่น มากที่สุด จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐ อีกร้อยละ ๒๕.๐ มีจุดมุ่งหมายที่จะเป็นตัวแทนประชาชนจำนวน ๒ คน มีจุดมุ่งหมายที่จะแก้ไขปัญหาประชาชน จำนวน ๑ คน และไม่ระบุจุดมุ่งหมายของการ เป็นสมาชิกสภาจังหวัด ๑ คน

สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน มีจุดมุ่งหมายที่จะแสวงหา ริเริ่ม เพื่อท้องถิ่น มากที่สุด จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๕ รองลงมา มีจุดมุ่งหมายที่จะแก้ไขปัญหาประชาชน จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐ มีจุดมุ่งหมายที่จะปกป้องผลประโยชน์ประชาชน จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐ และมีจุดมุ่งหมายที่จะเป็นตัวแทนประชาชน จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕

ความสำคัญในหน้าที่และบทบาทในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติ

การศึกษาคำความสำคัญในหน้าที่และบทบาทในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติ เพื่อทราบถึงความสนับสนุนค่ออำนาจนิติบัญญัติ การตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหาร และการกำหนดนโยบาย

๑๑. ความสนับสนุนต่ออำนาจนิติบัญญัติ

อำนาจในการบัญญัติกฎหมายนับเป็นหน้าที่และบทบาทที่สำคัญที่สุดขององค์กรนิติบัญญัติ การศึกษาถึงความสนับสนุนที่มีต่ออำนาจในการบัญญัติกฎหมายของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล เพื่อที่จะโคจรมาถึงความเชื่อมั่นที่มีต่ออำนาจในการบัญญัติกฎหมายในฐานะองค์กรนิติบัญญัติ

การศึกษาถึงความสนับสนุนต่ออำนาจนิติบัญญัติได้กระทำโดยการใช้คำถามเห็นด้วยกับไม่เห็นด้วย ต่อแบบสอบถามวัดทัศนคติความสนับสนุนที่มีต่ออำนาจขององค์กรนิติบัญญัติ ๗ ข้อ ซึ่งปรับปรุ้งจากแบบสอบถามวัดทัศนคติที่มีต่อองค์กรนิติบัญญัติ ที่เสนอโดย Samuel C. Patterson, John C. Wahlke, G. Robert Boynton ซึ่งได้กำหนดไว้ในคำถามในแบบสอบถามข้อที่ ๒๓ - ๒๘

รายละเอียดผลการวิจัยแสดงในตารางที่ ๑๑ และรายละเอียดการตอบคำถามต่อแบบสอบถามวัดทัศนคติความสนับสนุนที่มีต่ออำนาจนิติบัญญัติ แสดงในตารางที่ ๑๒ และตารางที่ ๑๓

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๑ แสดงความนับสนทนของกรณีศึกษาของสมาชิกสภาจังหวัด
และสมาชิกสภาเทศบาล

ระดับความนับสนทน	จังหวัดเชียงใหม่			จังหวัดแม่ฮ่องสอน			
	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	
สูงมาก							
สูง	๒๓ - ๓๑	๔ (๓๒.๑)	๓ (๓๕.๐)	๑๖ (๓๓.๘)	๒ (๑๒.๕)	๕ (๓๑.๓)	๓ (๒๑.๘)
ปานกลาง	๒๒ - ๒๖	๑๖ (๕๓.๑)	๔ (๔๕.๐)	๒๕ (๕๒.๐)	๕ (๓๑.๓)	๕ (๓๑.๓)	๑๐ (๓๑.๓)
ต่ำ ต่ำมาก	๑๔ - ๒๑	๓ (๑๐.๘)	๕ (๒๐.๐)	๓ (๑๕.๖)	๘ (๕๖.๓)	๖ (๓๗.๕)	๑๔ (๔๖.๘)
รวม		๒๓ (๔๘.๓)	๒๐ (๔๑.๓)	๔๔ (๑๐๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๓๒ (๑๐๐.๐)

หมายเหตุ : จากค่าตอบคำถามข้อที่ ๒๓ - ๒๘

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๑๑ แสดงให้เห็นว่า

สมาชิกรัฐสภาจังหวัดเชียงใหม่ ให้ความสนับสนุนองค์กรนิคมอุตสาหกรรมในระดับกลางมากที่สุด จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๑ รองลงมาให้ความสนับสนุนในระดับสูง จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๑ และให้ความสนับสนุนในระดับต่ำ น้อยที่สุด จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๘

สมาชิกรัฐสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ ให้ความสนับสนุนองค์กรนิคมอุตสาหกรรมในระดับกลางมากที่สุด จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๐ รองลงมาให้ความสนับสนุนในระดับสูง จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๐ และให้ความสนับสนุนในระดับต่ำ น้อยที่สุด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐

สมาชิกรัฐสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน ให้ความสนับสนุนองค์กรนิคมอุตสาหกรรมในระดับต่ำมากที่สุด จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๓ รองลงมาให้ความสนับสนุนในระดับกลาง จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๓ และให้ความสนับสนุนในระดับสูง น้อยที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๔

สมาชิกรัฐสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ให้ความสนับสนุนองค์กรนิคมอุตสาหกรรมในระดับต่ำมากที่สุด จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๔ รองลงมาให้ความสนับสนุนในระดับสูง จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๓ และให้ความสนับสนุนในระดับต่ำ จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๓

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๒ แสดงความนับสนับคองค์กร วัตถุประสงค์ของสมาชิกรัฐสภาจังหวัดและสมาชิกรัฐสภาเทศบาลจังหวัดเชียงใหม่จากการตอบคำถามในแต่ละคำถาม

คำถาม	ประเภทสมาชิก	จำนวนของสมาชิกรัฐสภาที่ตอบคำถามได้คะแนน				
		ต่ำ	กลาง	สูง		
๑	๒	๓	๔	๕		
		(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
ถ้าท่านไม่ เป็นด้วยกับกฎหมาย ท่านจะไม่ปฏิบัติตามและจะพยายามล้มล้างกฎหมายนั้น หากอยู่ในวิสัยที่จะทำได้	สจ.	๑	๓	๕	๑๒	๗
		(๓.๖)	(๑๐.๗)	(๑๗.๘)	(๔๒.๘)	(๒๕.๐)
ถึงเวลาแล้วที่จะให้ประชาชน เป็นผู้กำหนดกฎหมายเอง แทนการ เลือกสมาชิกรัฐสภา มาทำหน้าที่ดังกล่าว	สท.	๒	๖	๑	๘	๓
		(๑๐.๐)	(๓๐.๐)	(๕.๐)	(๔๐.๐)	(๑๕.๐)
ควร เพื่อฟังกฎหมายที่ไต่ถาม ผู้ว่าเสภาแล้ว เมวว่าจะไม่เห็นด้วยก็ตาม	สจ.	—	๑	๕	๑๒	๑๐
			(๓.๖)	(๑๗.๘)	(๔๒.๘)	(๓๕.๗)
ถ้าสภาผ่านกฎหมายที่ประชาชนไม่เห็นด้วย เราก็ไม่ควรที่จะทำตามกฎหมายนั้น	สท.	—	—	๒	๑๓	๕
				(๑๐.๐)	(๖๕.๐)	(๒๕.๐)
หน้าที่ในการ วัตถุประสงค์กฎหมาย ควร ให้เป็นหน้าที่ของฝ่าย บริหาร คือคณะรัฐมนตรี	สจ.	—	๒	๑	๑๔	๗
			(๗.๑)	(๓.๖)	(๖๔.๓)	(๒๕.๐)
ถ้าสภาผ่านกฎหมายที่ประชาชนไม่เห็นด้วย เราก็ไม่ควรที่จะทำตามกฎหมายนั้น	สท.	—	—	—	๑๔	๖
					(๗๐.๐)	(๓๐.๐)
หน้าที่ในการ วัตถุประสงค์กฎหมาย ควร ให้เป็นหน้าที่ของฝ่าย บริหาร คือคณะรัฐมนตรี	สจ.	๑	๒	๔	๑๗	๕
		(๓.๖)	(๗.๑)	(๑๔.๓)	(๖๐.๗)	(๑๕.๓)
หน้าที่ในการ วัตถุประสงค์กฎหมาย ควร ให้เป็นหน้าที่ของฝ่าย บริหาร คือคณะรัฐมนตรี	สท.	๒	๒	๑	๑๑	๔
		(๑๐.๐)	(๑๐.๐)	(๕.๐)	(๔๕.๐)	(๒๐.๐)
หน้าที่ในการ วัตถุประสงค์กฎหมาย ควร ให้เป็นหน้าที่ของฝ่าย บริหาร คือคณะรัฐมนตรี	สจ.	๒	๔	๓	๑๐	๘
		(๗.๑)	(๑๔.๓)	(๑๐.๗)	(๓๕.๗)	(๓๒.๑)
หน้าที่ในการ วัตถุประสงค์กฎหมาย ควร ให้เป็นหน้าที่ของฝ่าย บริหาร คือคณะรัฐมนตรี	สท.	๒	๖	—	๑๐	๒
		(๑๐.๐)	(๓๐.๐)		(๕๐.๐)	(๑๐.๐)

ตารางที่ ๑๒ (ต่อ)

คำถาม	ประเภทสมาชิก	จำนวนของสมาชิกสภาที่ตอบคำถามไว้คะแนน				
		ต่ำ	กลาง	สูง		
		๑ (ร้อยละ)	๒ (ร้อยละ)	๓ (ร้อยละ)	๔ (ร้อยละ)	๕ (ร้อยละ)
บุคคลควรนำทฤษฎีเพื่อ ในสมาชิกสภาทำตาม ความต้องการ	สจ.	๕ (๑๓.๕)	๑๑ (๓๕.๓)	๕ (๓๑.๑)	๒ (๑๑.๑)	๑ (๓.๖)
	สพ.	๒ (๑๐.๐)	๑๑ (๕๕.๐)	๕ (๒๐.๐)	๒ (๑๐.๐)	๑ (๕.๐)
การร่างข้อกฎหมายที่ขัดแย้ง กับกฎหมายของรัฐบาล เป็นสิ่งที่ไม่สภาท้องถิ่น จะทำได้	สจ.	—	๕ (๑๓.๕)	๕ (๑๓.๕)	๑๓ (๕๖.๕)	๕ (๑๓.๕)
	สพ.	๓ (๑๕.๐)	—	๒ (๑๐.๐)	๑๒ (๖๐.๐)	๓ (๑๕.๐)

หมายเหตุ : คำถามข้อที่ ๒๓ - ๒๔

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓ แสดงความนับสนทนของคิกรนิติบัญญัติของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลจังหวัดแม่ฮ่องสอนจากการตอบคำถามในแต่ละคำถาม

คำถาม	ประเภทสมาชิก	จำนวนของสมาชิกสภาที่ตอบคำถามได้คะแนน				
		ต่ำ		กลาง		สูง
		๑ (ร้อยละ)	๒ (ร้อยละ)	๓ (ร้อยละ)	๔ (ร้อยละ)	๕ (ร้อยละ)
ถ้าท่านไม่เห็นด้วยกับกฎหมายท่านจะไม่ปฏิบัติตามและจะพยายามล้มล้างกฎหมายนั้นหากอยู่ในวิสัยที่จะทำได้	สจ.	๑ (๖.๓)	๒ (๓๓.๕)	๓ (๑๘.๘)	๕ (๓๑.๓)	๑ (๖.๓)
	สท.	๒ (๑๒.๕)	๓ (๑๘.๘)	๕ (๓๑.๓)	๕ (๓๑.๓)	๑ (๖.๓)
ถึงเวลาแล้วที่จะให้ประชาชนเป็นผู้กำหนดกฎหมายเองแทนการเลือกสมาชิกสภามาทำหน้าที่ดังกล่าว	สจ.	—	๒ (๑๒.๕)	๒ (๓๓.๕)	๒ (๓๓.๕)	๒ (๑๒.๕)
	สท.	—	๒ (๓๓.๕)	๑ (๖.๓)	๒ (๓๓.๕)	๓ (๑๘.๘)
ควรเชื่อฟังกฎหมายที่ได้ผ่านสภาแล้วแม้ว่าจะไม่เห็นด้วยก็ตาม	สจ.	—	๕ (๓๑.๓)	๒ (๑๒.๕)	๘ (๕๐.๐)	๑ (๖.๓)
	สท.	—	—	๑ (๖.๓)	๑๒ (๗๕.๐)	๓ (๑๘.๘)
ถ้าสภาผ่านกฎหมายที่ประชาชนไม่เห็นด้วยเราก็ไม่ควรที่จะทำตามกฎหมายนั้น	สจ.	๓ (๑๘.๘)	๓ (๑๘.๘)	๑ (๖.๓)	๕ (๕๖.๓)	—
	สท.	—	๕ (๒๕.๐)	๑ (๖.๓)	๒ (๓๓.๕)	๕ (๓๑.๓)
หน้าที่ในการบัญญัติกฎหมายควรให้เป็นที่ของฝ่ายบริหาร คือ คณะรัฐมนตรี	สจ.	—	๕ (๒๕.๐)	๒ (๑๒.๕)	๕ (๓๑.๓)	๕ (๓๑.๓)
	สท.	๑ (๖.๓)	๕ (๓๑.๓)	๑ (๖.๓)	๕ (๒๕.๐)	๕ (๓๑.๓)

ตารางที่ ๑๓ (ต่อ)

คำถาม	ประเภทสมาชิก	จำนวนของสมาชิกสภาที่ตอบคำถามไว้คะแนน				
		ต่ำ	กลาง			สูง
		๑ (ร้อยละ)	๒ (ร้อยละ)	๓ (ร้อยละ)	๔ (ร้อยละ)	๕ (ร้อยละ)
บุคคลควรทำทุกอย่างเพื่อ ให้สมาชิกสภาทำคาม ความคองการ	สจ.	๒ (๑๒.๕)	๖ (๓๗.๕)	๖ (๓๗.๕)	๒ (๑๒.๕)	-
	สพ.	๒ (๑๒.๕)	๔ (๕๖.๓)	-	๔ (๒๕.๐)	๑ (๖.๓)
การร่างชอกฎหมายที่ ขัดแย้งกับกฎหมายของ รัฐบาล เป็นสิ่งที่สภา ทองถิ่นจะทำได้	สจ.	๒ (๑๒.๕)	๖ (๓๗.๕)	๖ (๓๗.๕)	๒ (๑๒.๕)	-
	สพ.	๒ (๑๒.๕)	๔ (๕๖.๓)	-	๔ (๒๕.๐)	๑ (๖.๓)

หมายเหตุ : คำถามข้อที่ ๒๓ - ๒๔

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒. การตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารและการกำหนดนโยบาย

การศึกษาความสำนึกในหน้าที่และบทบาทในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารและการกำหนดนโยบาย เพื่อทราบถึงความคิดเกี่ยวกับการตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารและการกำหนดนโยบายของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล โดยใช้คำถาม เห็นด้วยกับไม่เห็นด้วย ต่อแบบสอบถามวัดทัศนคติ ๓ ข้อ ซึ่งได้กำหนดไว้ในคำถามข้อที่ ๑๔ - ๒๐

รายละเอียดเกี่ยวกับผลการวิจัย ดังแสดงในตารางที่ ๑๔ และรายละเอียดการตอบคำถามในเรื่องนี้แสดงไว้ในตารางที่ ๑๕ และตารางที่ ๑๖

ตารางที่ ๑๔ แสดงความสำนึกในหน้าที่และบทบาทในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารและการกำหนดนโยบายของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

ระดับความสำนึก ในหน้าที่และบทบาท	จังหวัดเชียงใหม่			จังหวัดแม่ฮ่องสอน		
	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
สูงมาก						
สูง	๑๓ - ๑๕	๗	๑๐	๑๑	๔	๑๐
		(๒๕.๐)	(๕๐.๐)	(๓๕.๕)	(๒๕.๐)	(๓๑.๓)
ปานกลาง	๑๑ - ๑๒	๑๐	๕	๑๐	๔	๑๔
		(๓๕.๓)	(๒๕.๐)	(๕๓.๖)	(๒๕.๐)	(๕๓.๓)
ต่ำ	๖ - ๑๑	๑๑	๕	๑๖	๒	๔
ต่ำมาก		(๓๕.๓)	(๒๕.๐)	(๓๓.๕)	(๑๒.๕)	(๒๕.๐)
รวม		๒๔	๒๐	๔๔	๑๖	๑๖
		(๕๔.๓)	(๕๐.๓)	(๑๐๐.๐)	(๕๐.๐)	(๕๐.๐)

หมายเหตุ : จากคำตอบคำถามข้อที่ ๑๔ - ๒๐

จากตารางที่ ๑๔ แสดงให้เห็นว่า

สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ มีความสำนึกในหน้าที่และบทบาท ในการตรวจสอบ การปฏิบัติงานของฝ่ายบริหาร และการกำหนดนโยบายในระดับต่ำ มากที่สุด จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๓ รองลงมา มีความสำนึกในระดับกลาง จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๗ และมีความสำนึกในระดับสูงน้อยที่สุด จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐

สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่มีความสำนึกในหน้าที่และบทบาทในการตรวจสอบ การปฏิบัติงานของฝ่ายบริหาร และการกำหนดนโยบายในระดับสูงมากที่สุด จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐ รองลงมา มีความสำนึกในระดับกลาง จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐ และมีความสำนึกในระดับต่ำ จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐

สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีความสำนึกในหน้าที่และบทบาทในการตรวจสอบ การปฏิบัติงานของฝ่ายบริหาร และการกำหนดนโยบายในระดับกลาง มากที่สุด จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕ รองลงมา มีความสำนึกในระดับสูง จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐ และมีความสำนึกในระดับต่ำมากที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕

สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน มีความสำนึกในหน้าที่และบทบาทในการ ตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารและการกำหนดนโยบายในระดับสูง จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕ มีความสำนึกในระดับต่ำ จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕ และมีความสำนึกในระดับกลางน้อยที่สุด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๕ แสดงความสำนึกในหน้าที่และบทบาทในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหาร และการกำหนดนโยบายของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลจังหวัดเชียงใหม่จากการตอบคำถามในแต่ละคำถาม

คำถาม	ประเภทสมาชิก	จำนวนของสมาชิกสภาที่ตอบคำถามใดคะแนน				
		ต่ำ		กลาง		สูง
		๑ (ร้อยละ)	๒ (ร้อยละ)	๓ (ร้อยละ)	๔ (ร้อยละ)	๕ (ร้อยละ)
การตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหาร เป็นสิทธิสมาชิกสภาจักทำไ้	สจ.	-	-	-	๑๒ (๔๒.๘)	๑๖ (๕๓.๑)
	สท.	-	-	-	๑๐ (๕๐.๐)	๑๐ (๕๐.๐)
จะต้องพยายามให้โครงการต่าง ๆ เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นที่เป็นเขตเลือกตั้งท่านใดรับเลือก	สจ.	๓ (๑๐.๓)	๔ (๑๔.๓)	๒ (๗.๑)	๑๑ (๓๘.๓)	๔ (๑๔.๖)
	สท.	-	๒ (๑๐.๐)	-	๕ (๒๕.๐)	๑๓ (๖๕.๐)
สมาชิกสภาควรรักษาความสัมพันธ์ส่วนตัวไปรักงูงเพื่อนสมาชิกในชั้นสนับสนุนข้อเสนอของคนที่ในการประชุม	สจ.	๔ (๑๔.๓)	๑๒ (๔๒.๘)	๓ (๑๐.๓)	๔ (๑๔.๖)	๑ (๓.๖)
	สท.	๑ (๕.๐)	๔ (๒๐.๐)	๒ (๑๐.๐)	๗ (๓๕.๐)	๒ (๑๐.๐)

หมายเหตุ : คำถามข้อที่ ๑๔ - ๒๐

ตารางที่ ๑๖ แสดงความสำนึกในหน้าที่และบทบาทในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหาร และการกำหนดนโยบายของสมาชิกสภาจังหวัด และสมาชิกสภาเทศบาล จังหวัดแม่ฮ่องสอนจากการตอบคำถามในแต่ละคำถาม

คำถาม	ประเภทสมาชิก	จำนวนของสมาชิกสภาที่ตอบคำถามได้คะแนน				
		ต่ำ	กลาง	สูง		
		๑ (ร้อยละ)	๒ (ร้อยละ)	๓ (ร้อยละ)	๔ (ร้อยละ)	๕ (ร้อยละ)
การตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหาร เป็นสิทธิสมาชิกสภาจักทำได้	สจ.	-	-	-	๓ (๔๓.๘)	๔ (๕๖.๓)
	สท.	๑ (๖.๓)	-	๑ (๖.๓)	๔ (๕๐.๐)	๖ (๗๓.๕)
จะต้องพยายามให้โครงการต่าง ๆ เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นที่เป็นเขตเลือกตั้งที่ท่านได้รับเลือก	สจ.	-	๑ (๖.๓)	๒ (๑๒.๕)	๕ (๕๖.๓)	๔ (๒๕.๐)
	สท.	-	๒ (๑๒.๕)	๑ (๖.๓)	๔ (๒๕.๐)	๕ (๕๖.๓)
สมาชิกสภาควรใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวไปชักจูงเพื่อนสมาชิกให้สนับสนุนข้อเสนอของตนในการประชุม	สจ.	-	๒ (๓๓.๕)	๕ (๓๑.๓)	๓ (๑๘.๘)	๒ (๑๒.๕)
	สท.	๒ (๑๒.๕)	๓ (๑๘.๘)	๓ (๑๘.๘)	๓ (๔๓.๘)	๑ (๖.๓)

หมายเหตุ : คำถามข้อที่ ๑๔ - ๒๐

ความสำคัญในการ เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์

การศึกษาถึงความสำคัญในการ เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์ เพื่อทราบถึงการ เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์ของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลว่าเป็นไปในแนวทางใดใน ๓ แนวทาง คือ การให้ความสนับสนุน การรับรู้ เห็นด้วย และการวางตัวเป็นกลาง โดยได้จำแนกแนวทางการ เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์จากการ เลือกคำตอบอย่างใดอย่างหนึ่งใน ๓ แนวทางดังกล่าว ซึ่งได้กำหนดไว้ในคำถามข้อที่ ๑๓ ในแบบสอบถาม คือ "ในฐานะที่ท่านเป็นสมาชิกสภา ถ้าจะต้องทำเพื่อผลประโยชน์ของประชาชน ท่านจะทำอย่างไร? ก. ให้ความสำคัญที่ท่านสนับสนุนผลประโยชน์ของประชาชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ข. ไม่คัดค้านการ เรียกร้องของกลุ่มผลประโยชน์ ค. ปฏิบัติหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาเพื่อผลประโยชน์ของประชาชน โดยส่วนรวม"

รายละเอียดเกี่ยวกับผลการ วิจัยดังกล่าวในตารางที่ ๓๗

ศูนย์วิทยพัทธยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓ แสดงความสำนึกในการ เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์ของสมาชิก
สภาจังหวัด และสมาชิกสภาเทศบาล

การ เป็นตัวแทน กลุ่มผลประโยชน์	จังหวัดเชียงใหม่			จังหวัดแม่ฮ่องสอน		
	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
ในการ สัมภาษณ์	-	-	-	-	-	-
รับรู้ เห็นด้วย	-	๑	๑	-	๒	๒
		(๕.๐)	(๒.๑)		(๑๒.๕)	(๖.๓)
วางตัวเป็นกลาง	๒๔	๑๘	๔๒	๑๖	๑๕	๓๑
	(๑๐๐.๐)	(๘๕.๐)	(๘๗.๘)	(๑๐๐.๐)	(๘๗.๕)	(๘๓.๘)
รวม	๒๔	๒๐	๔๔	๑๖	๑๖	๓๒
	(๔๔.๓)	(๔๑.๙)	(๑๐๐.๐)	(๕๐.๐)	(๕๐.๐)	(๑๐๐.๐)

หมายเหตุ : จากทำกอบคำความข้อที่ ๑๓

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๑๗ แสดงให้เห็นว่า

สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ ไม่เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์กลุ่มหนึ่งกลุ่มใด
คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐

สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ ร้อยละ ๕๕.๐ ไม่เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์
กลุ่มหนึ่งกลุ่มใด

สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน ไม่เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์กลุ่มหนึ่งกลุ่มใด
คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐

สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ร้อยละ ๕๗.๕ ไม่เป็นตัวแทนกลุ่ม
ผลประโยชน์กลุ่มหนึ่งกลุ่มใด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความสำคัญในการ รวมกลุ่มทางการเมือง

การศึกษาความสำคัญในการ รวมกลุ่มทางการเมือง เพื่อทราบถึงการ เป็นสมาชิกพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองในท้องถิ่นของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล ควบคู่กัน การ เป็นสมาชิกพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองในท้องถิ่นนับเป็นผลดีต่อการเมืองในระบบพรรคและการเมืองการปกครองของประเทศ โดยส่วนรวม การ เป็นสมาชิกกลุ่มการเมืองในท้องถิ่นนับเป็นพื้นฐานของการ เสริมสร้างให้มีการเมืองระบบพรรคขึ้นในท้องถิ่นที่จะช่วยให้เกิดความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน โดยมีชื่อเสียงของกลุ่ม เป็นเครื่องควบคุมยึดเหนี่ยว ส่วนการ เป็นสมาชิกพรรคการเมืองนั้นนับเป็นการสนับสนุนการขยายตัวของพรรคการเมืองให้ครอบคลุมกิจกรรมทางการเมืองในระดับท้องถิ่น อันจะเป็นการ เติมพูนขอบเขตของการ เป็นสื่อกลางความต้องการระหว่างประชาชนกับรัฐบาลให้ขยายตัวลงไปในระดับท้องถิ่น ซึ่งจะเป็นการ สร้างฐานการสนับสนุนของประชาชนต่อพรรคการเมือง ตลอดจนความมั่นคงของพรรคการเมืองอันเป็นสถาบันที่มีความสำคัญต่อระบบการปกครอง การศึกษาถึงความสำคัญในการ รวมกลุ่มทางการเมืองของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล ได้จำแนกการ สอดตามถึงการ สังกัดหรือไม่สังกัดกลุ่มการเมือง ซึ่งได้กำหนดไว้ในคำถามข้อที่ ๑๔ และข้อที่ ๑๗ ในแบบสอบถาม

รายละเอียดเกี่ยวกับผลการ วิจัยดังแสดงในตารางที่ ๑๘ และตารางที่ ๑๙ และรายละเอียดการตอบคำถาม เกี่ยวกับการ สนับสนุนพรรคการเมือง แสดงในตารางที่ ๒๐

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำกรัง ด้พิชพิพัฒน์, "การพัฒนาการเมืองในท้องถิ่น," ใน ทฤษฎีและแนวความคิดในการพัฒนาประเทศ, บรรณาธิการ, อมร รัตนาสัย และ ทัศนียา กรรณสูต, หน้า ๑๔๕.

ตารางที่ ๑๔ แสดงความสำนึกในการ รวบรวมข้อมูลทางการเงินของสมาชิก
สภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

การสังกัดกลุ่มการเมือง	จังหวัดเชียงใหม่			จังหวัดแม่ฮ่องสอน		
	สจ.	สท.	รวม	สจ.	สท.	รวม
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
สังกัด	๕ (๓๒.๑)	๑๐ (๕๐.๐)	๑๕ (๓๕.๖)	๒ (๑๒.๕)	๓ (๑๕.๕)	๕ (๑๕.๖)
ไม่สังกัด	๑๕ (๖๗.๕)	๑๐ (๕๐.๐)	๒๕ (๖๐.๔)	๑๔ (๘๗.๕)	๑๓ (๕๑.๒)	๒๗ (๘๔.๔)
รวม	๒๐ (๕๕.๓)	๒๐ (๕๐.๐)	๔๕ (๑๐๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๓๒ (๑๐๐.๐)

หมายเหตุ : จากคำขอขานำมาซึ่งที่ ๑๔

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๑๔ แสดงให้เห็นว่า

สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ ที่สังกัดกลุ่มการเมือง มีจำนวนน้อยกว่าสมาชิกที่ไม่สังกัดกลุ่มการเมือง สมาชิกสภาจังหวัดที่สังกัดกลุ่มการเมือง คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๑ ไม่สังกัดกลุ่มการเมือง คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๙

สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ ที่สังกัดและไม่สังกัดกลุ่มการเมือง มีจำนวนเท่ากัน สมาชิกสภาเทศบาลที่สังกัดกลุ่มการเมือง คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐ ไม่สังกัดกลุ่มการเมือง คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐

สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน ที่สังกัดกลุ่มการเมือง มีจำนวนน้อยกว่าสมาชิกสภาจังหวัดที่ไม่สังกัดกลุ่มการเมือง สมาชิกสภาจังหวัดที่สังกัดกลุ่มการเมือง จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ไม่สังกัดกลุ่มการเมือง จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๕

สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ที่สังกัดกลุ่มการเมือง มีจำนวนน้อยกว่าสมาชิกสภาเทศบาลที่ไม่สังกัดกลุ่มการเมือง สมาชิกสภาเทศบาลที่สังกัดกลุ่มการเมือง จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๘ ไม่สังกัดกลุ่มการเมือง จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๒

ศูนย์วิทยพัชรากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๘ แสดงความสัณฐานระบบพรรคการเมืองของสมาชิกสภาจังหวัด
และสมาชิกสภาเทศบาล

ระดับความสัณฐาน	จังหวัดเชียงใหม่			จังหวัดแม่ฮ่องสอน		
	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
สูงมาก						
สูง	๑๓ (๒๐.๘)	๒๐ (๑๐๐.๐)	๓๓ (๓๓.๐)	๘ (๕๐.๑)	๑๑ (๒๘.๘)	๑๙ (๕๘.๙)
ปานกลาง	๒ (๓.๑)	—	๒ (๕.๒)	๓ (๑๘.๘)	๒ (๑๒.๕)	๕ (๑๕.๖)
ต่ำ	๘	—	๘	๕	๓	๘
ต่ำมาก	(๓๒๐.๑)		(๑๘.๘)	(๓๑.๓)	(๑๘.๘)	(๒๕.๐)
รวม	๒๓ (๕๘.๓)	๒๐ (๔๑.๓)	๔๓ (๑๐๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๓๒ (๑๐๐.๐)

หมายเหตุ : จากคำขอบค้ำถามข้อที่ ๑๓

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๑๕ แสดงให้เห็นว่า

สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ มีทัศนคติในแนวทางที่สนับสนุนการเมืองระบบพรรค
ในระดับสูง มากที่สุด จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๘ อีกร้อยละ ๓๘.๒ สนับสนุน
ในระดับต่ำ จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๑ สนับสนุนในระดับกลาง จำนวน ๒ คน
คิดเป็นร้อยละ ๗.๑

สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ มีทัศนคติในแนวทางที่สนับสนุนการเมืองระบบพรรค
ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐

สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีทัศนคติในแนวทางที่สนับสนุนการเมืองระบบพรรค
ในระดับสูง มากที่สุด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐ สนับสนุนในระดับต่ำ จำนวน
๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๓ สนับสนุนในระดับกลาง จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๘

สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน มีทัศนคติในแนวทางที่สนับสนุนการเมือง
ระบบพรรคในระดับสูงมากที่สุด จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๘ สนับสนุนในระดับต่ำ
จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๘ สนับสนุนในระดับกลางจำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ
๑๒.๕

ศูนย์วิทยพัชรากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๑ แสดงความสัมพันธ์ระบบพรรคการเมืองของสมาชิกสภาจังหวัด
และสมาชิกสภาเทศบาล จากการตอบคำถาม

คำถาม	จังหวัด	จำนวนของสมาชิกสภาที่ตอบคำถามใดคะแนน				
		ต่ำ	กลาง			สูง
		๑ (ร้อยละ)	๒ (ร้อยละ)	๓ (ร้อยละ)	๔ (ร้อยละ)	๕ (ร้อยละ)
สมาชิกของกลุ่ม	<u>เชียงใหม่</u>					
การเมืองหรือพรรค	สจ.	๒	๓	๒	๑๒	๕
การเมืองที่เป็นสมาชิก		(๓๑.๑)	(๒๕.๐)	(๓๑.๑)	(๕๒.๘)	(๑๓.๘)
สภาควบคุมวิเทศ	สท.	-	-	-	๑๐	๑๐
มติของกลุ่มการเมือง					(๕๐.๐)	(๕๐.๐)
หรือพรรคการเมือง	<u>แม่ฮ่องสอน</u>					
ที่ตนสังกัด	สจ.	๒	๓	๓	๓	๑
		(๑๒.๕)	(๑๕.๕)	(๑๕.๕)	(๑๓.๕)	(๖.๓)
	สท.	-	๓	๒	๕	๓
			(๑๕.๕)	(๑๒.๕)	(๕๐.๐)	(๑๕.๕)

หมายเหตุ : คำถามข้อที่ ๑๖

ความสำนึกในหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลง

การศึกษาค้นคว้าในหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลง เพื่อทราบถึงความคิดของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลว่าเป็นไปในแนวทางการ ก่อให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการ เมืองอย่างไร ทั้งนี้โดยการพิจารณาถึงความเห็นต่อแบบสอบถามข้อที่ ๑ ข้อ ซึ่งได้กำหนดไว้ในคำถามข้อที่ ๑๖ ข้อที่ ๒๐ - ๒๑ ข้อที่ ๓๐ และได้จำแนกความคิดเห็น โดยมี เกณฑ์พิจารณาว่า ผู้ที่มีลักษณะการ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลง มักจะให้ความ เห็น เกี่ยวกับการ เติบโตสร้าง ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลง จากคำตอบต่อคำถามที่กำหนดไว้ในคำถามข้อที่ ๓๑ คือ "ในฐานะที่ท่านเป็นสมาชิกสภา อะไรที่ท่าน เห็นว่าสภานี้จะสามารถทำให้แก่ประชาชนเพื่อปรับปรุงสภาพชีวิต ความเป็นอยู่ (ตอบตามความเห็นของท่าน)"

รายละเอียดเกี่ยวกับผลการ วิจัย ดังแสดงในตารางที่ ๒๑ และตารางที่ ๒๒ และรายละเอียดการ ตอบคำถามแบบวัดทัศนคติในเรื่องนี้ ดังแสดงในตารางที่ ๒๓ และ ตารางที่ ๒๔

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๑ แสดงความสำคัญในหน้าที่และบทบาทในการ เป็นตัวนำการ
เปลี่ยนแปลงของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

ความเห็นเกี่ยวกับการ เสริมสร้าง ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลง	จังหวัดเชียงใหม่			จังหวัดแม่ฮ่องสอน		
	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
มีความเห็น	๑๐ (๓๕.๗)	๔ (๒๐.๐)	๑๔ (๒๕.๒)	๗ (๔๓.๘)	๖ (๓๗.๕)	๑๓ (๕๐.๖)
ไม่มีความเห็น	๑๔ (๖๔.๓)	๑๖ (๘๐.๐)	๓๐ (๗๐.๘)	๕ (๕๖.๓)	๑๐ (๖๒.๕)	๑๕ (๕๕.๔)
รวม	๒๔ (๕๔.๓)	๒๐ (๔๑.๗)	๔๔ (๑๐๐.๐)	๑๒ (๕๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๒๘ (๑๐๐.๐)

หมายเหตุ : จากคำตอบคำถามข้อที่ ๓๑

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๒๑ แสดงให้เห็นว่า

สมาชิกรัฐสภาจังหวัดเชียงใหม่ มีความเห็นเกี่ยวกับการ เสริมสร้าง ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลง จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๗ อีกร้อยละ ๖๔.๓ ไม่มีความเห็น

สมาชิกรัฐสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ มีความเห็นเกี่ยวกับการ เสริมสร้าง ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลง จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐ อีกร้อยละ ๘๐.๐ ไม่มีความเห็น

สมาชิกรัฐสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีความเห็นเกี่ยวกับการ เสริมสร้าง ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลง จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๕ อีกร้อยละ ๕๖.๓ ไม่มีความเห็น

สมาชิกรัฐสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน มีความเห็นเกี่ยวกับการ เสริมสร้าง ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลง จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕ อีกร้อยละ ๖๒.๕ ไม่มีความเห็น

ศูนย์วิทยพัทธยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๒ แสดงระดับการ เป็นหัวหน้าการ เปลี่ยนแปลงของสมาชิกสภาจังหวัด
และสมาชิกสภาเทศบาล

ระดับการ เป็นหัวหน้า	จังหวัดเชียงใหม่			จังหวัดแม่ฮ่องสอน		
	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
สูงมาก						
สูง ๑๖ - ๑๘	๖ (๒๑.๘)	๕ (๒๕.๐)	๑๑ (๒๖.๘)	๓ (๕๓.๘)	๖ (๓๓.๕)	๑๓ (๕๐.๖)
ปานกลาง ๑๘ - ๑๘	๘ (๒๘.๖)	๑๐ (๕๐.๐)	๑๘ (๓๓.๕)	๘ (๕๐.๐)	๓ (๑๘.๘)	๑๑ (๓๕.๕)
ต่ำ ๑๑ - ๑๓	๑๘ (๕๐.๐)	๕ (๒๕.๐)	๑๘ (๓๕.๖)	๑ (๖.๓)	๓ (๕๓.๘)	๔ (๒๕.๐)
รวม	๒๘ (๕๘.๓)	๒๐ (๕๑.๓)	๔๘ (๑๐๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๓๒ (๑๐๐.๐)

หมายเหตุ : จากค่าตอบแทนงานข้อที่ ๑๖ ข้อที่ ๒๐ - ๒๑ และข้อที่ ๓๐

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๒๒ แสดงให้เห็นว่า

สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลงในระดับต่ำมากที่สุด
จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลงในระดับสูง จำนวน
๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔ และเป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลงในระดับกลาง จำนวน
๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๖

สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลงในระดับกลาง
มากที่สุด จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐ อีกร้อยละ ๕๐.๐ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลง
ในระดับสูง จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐ และเป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลงในระดับต่ำ
จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐

สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลงในระดับกลางมากที่สุด
จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐ อีกร้อยละ ๕๐.๐ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลงใน
ระดับสูง จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๐ และเป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลงในระดับต่ำ
จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐

สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลงในระดับต่ำ
มากที่สุด จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐ อีกร้อยละ ๕๐.๐ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลง
ในระดับสูง จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓ และเป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลงในระดับ
กลาง จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๓๓ แสดงระดับการ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลงของสมาชิกรัฐสภาจังหวัด และสมาชิกรัฐสภาเทศบาล จังหวัดเชียงใหม่จากการตอบคำถาม ในแต่ละคำถาม

คำถาม	ประเภท สมาชิก	จำนวนของสมาชิกรัฐสภาที่ตอบคำถามได้คะแนน				
		ต่ำ		กลาง		สูง
		๑ (ร้อยละ)	๒ (ร้อยละ)	๓ (ร้อยละ)	๔ (ร้อยละ)	๕ (ร้อยละ)
การ เมืองควร เป็นเรื่องของ ผู้นำที่มีความรอบรู้ และมี ประสบการณ์ทางการเมือง ที่จะตัดสินใจทำอะไรก็ได้ โดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ ชนุ จะมีความคิดเห็น อย่างไร	สจ.	๑๕ (๕๓.๖)	๑๐ (๓๕.๓)	๒ (๗.๑)	๑ (๓.๖)	-
	สท.	๔ (๒๐.๐)	๑๐ (๕๐.๐)	๑ (๕.๐)	๓ (๑๕.๐)	๒ (๑๐.๐)
สิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ เช่น ความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน ของประชาชน ควรได้รับการ ปรับปรุง ในด้าน	สจ.	-	๑ (๓.๖)	-	๕ (๑๗.๕)	๒๒ (๗๕.๖)
	สท.	-	-	-	๗ (๓๕.๐)	๑๒ (๖๕.๐)
ควรมีกฎหมายที่ส่งเสริม การพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อความปลอดภัย ของประชาชน	สจ.	-	-	๑ (๓.๖)	๗ (๒๕.๐)	๒๐ (๗๑.๔)
	สท.	-	-	-	๔ (๒๐.๐)	๑๒ (๖๐.๐)

ตารางที่ ๒๓ (ต่อ)

คำนำ	ประเภท สมาชิก	จำนวนของสมาชิกสภาที่ตอบคำถามใดคะแนน				
		ต่ำ		กลาง		สูง
		๑ (ร้อยละ)	๒ (ร้อยละ)	๓ (ร้อยละ)	๔ (ร้อยละ)	๕ (ร้อยละ)
การ เจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจที่ไม่ไปอย่าง รวดเร็ว, ใต้อำนาจวัฒนธรรม ของทองเงินอย่างถาวร คุณ โชนะ สมาชิกสภา ทองเงินจะคงป้องกันไว้ให้ การ เจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว มีขึ้นในทองเงิน	ลจ.	๖ (๒๑.๔)	๔ (๓๔.๖)	๒ (๗.๑)	๗ (๒๕.๐)	๕ (๑๗.๕)
ลท.	๔ (๒๐.๐)	๑๑ (๕๕.๐)	๑ (๕.๐)	๒ (๑๐.๐)	๒ (๑๐.๐)	

ขยายเขต : คำถามข้อที่ ๑๕ ข้อที่ ๒๑ - ๒๒ และข้อที่ ๓๐

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๔ แสดงรายการ เป็นหัวหน้าการ เปลี่ยนแปลงของสมาชิกสภาจังหวัด และสมาชิกสภาเทศบาล จังหวัดแม่ฮ่องสอน จากการขอคำถาม ในแต่ละคำถาม

คำถาม	ประเภทสมาชิก	จำนวนของสมาชิกสภาที่ตอบคำถามใดคะแนน				
		ต่ำ	กลาง	สูง		
		๑ (ร้อยละ)	๒ (ร้อยละ)	๓ (ร้อยละ)	๔ (ร้อยละ)	๕ (ร้อยละ)
การ เมืองนคร เป็นเรื่องของผู้นำที่มีความรอบรู้ และที่ประสบความสำเร็จทางการ เมืองที่จะตัดสินใจทำอะไรก็ได้โดยไม่ของสนใจว่าประชาชนจะมีความคิดเห็นอย่างไร	ส.จ.	๔ (๒๕.๐)	๕ (๓๑.๕)	๓ (๑๘.๘)	๑ (๖.๓)	๒ (๑๒.๕)
	ส.ท.	๕ (๑๑.๓)	๗ (๔๓.๘)	๒ (๑๒.๕)	๑ (๖.๓)	๑ (๕.๓)
สิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ เช่น ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน ของประชาชนควรได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้น	ส.จ.	-	-	๑ (๖.๓)	๓ (๑๘.๘)	๑๒ (๓๕.๐)
	ส.ท.	-	-	๑ (๖.๓)	๔ (๒๕.๐)	๑๑ (๖๘.๘)
การปฏิรูปราชการให้เสรี	ส.จ.	-	-	-	๓ (๑๘.๘)	๑๓ (๘๑.๓)
การพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อความปลอดภัยในชีวิตของประชาชน	ส.ท.	-	๑ (๖.๓)	๑ (๖.๓)	๔ (๒๕.๐)	๑๐ (๖๒.๕)

ตารางที่ ๒๔ (ต่อ)

คำถาม	ประเภท สมาชิก	จำนวนของสมาชิกสภาที่ตอบคำถามใดคะแนน				
		ต่ำ	กลาง			สูง
		๑ (ร้อยละ)	๒ (ร้อยละ)	๓ (ร้อยละ)	๔ (ร้อยละ)	๕ (ร้อยละ)
การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เห็นไปอย่างรวดเร็ว ใ้ค่าเฉลี่ยดัชนีรวมของท้องถิ่น	สจ.	๑ (๖.๓)	๓ (๑๘.๘)	๔ (๒๕.๐)	๖ (๓๗.๕)	๒ (๑๒.๕)
ตัวอย่างการกวดขันโดยสมาชิกสภาท้องถิ่นจะคงป้องกันไม่ให้เกิดเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วขึ้นในท้องถิ่น	สท.	๑ (๖.๓)	๔ (๒๕.๐)	๓ (๑๘.๘)	๔ (๒๕.๐)	๔ (๒๕.๐)

หมายเหตุ : คำถามข้อที่ ๑๖ ข้อที่ ๒๐ - ๒๑ และข้อที่ ๓๐

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความสำคัญถึงการ ถูกควบคุมดูแล โดยประชาชน

ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ความสนใจติดตามดูแลการปฏิบัติหน้าที่และ
บทบาทของตัวแทนของตน โดยประชาชน นับเป็นกลไกอย่างหนึ่งของการปกครอง การศึกษา
ถึงความสำคัญถึงการ ถูกควบคุมดูแล โดยประชาชนของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล
จึงเป็นการศึกษาเพื่อที่จะได้ทราบถึงความคิดของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล
ที่มีต่อการติดตามการปฏิบัติหน้าที่และบทบาทของตนโดยประชาชน จึงให้จำแนกจากการเลือก
คำตอบที่ได้กำหนดไว้ในคำถามข้อที่ ๘ ในแบบสอบถามคือ "ท่านคิดว่าประชาชนสนใจติดตาม
ข่าวสารการปฏิบัติหน้าที่ของท่านหรือไม่? ก. ไม่เคยสนใจติดตาม ข. ติดตามสนใจ
เป็นบางครั้ง ค. ติดตามสนใจอยู่บ่อยครั้ง"

รายละเอียดเกี่ยวกับผลการวิจัย ดังแสดงในตารางที่ ๕

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๕ แสดงความคิดเห็นของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล
ที่เกี่ยวกับความสนใจติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาจังหวัด
และสมาชิกสภาเทศบาล

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความ สนใจติดตามการปฏิบัติหน้าที่ ของประชาชน	จังหวัดเชียงใหม่			จังหวัดแม่ฮ่องสอน		
	ส.จ.	ส.ท.	รวม	ส.จ.	ส.ท.	รวม
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
ไม่เคยสนใจติดตาม	๑ (๓.๖)	-	๑ (๒.๑)	-	๑ (๒.๓)	๑ (๓.๑)
ติดตามสนใจเป็นบางครั้ง	๘ (๒๕.๖)	๑๐ (๕๐.๐)	๑๘ (๓๗.๕)	๘ (๕๖.๓)	๑๐ (๒๒.๕)	๑๘ (๕๘.๘)
ติดตามสนใจอยู่เสมอ	๑๘ (๖๑.๘)	๑๐ (๕๐.๐)	๒๘ (๖๐.๕)	๓ (๕๓.๘)	๕ (๓๑.๓)	๑๒ (๓๗.๕)
รวม	๒๗ (๕๘.๓)	๒๐ (๕๑.๓)	๔๗ (๑๐๐.๐)	๑๑ (๕๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๒๗ (๑๐๐.๐)

หมายเหตุ : จากคำตอบคำถามข้อที่ ๗

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๒๕ แสดงให้เห็นว่า

สมาชิกรัฐสภาจังหวัดเชียงใหม่ เห็นว่าประชาชนติดตามการปฏิบัติหน้าที่บ่อยครั้งมากที่สุด จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๙ รองลงมาเห็นว่าประชาชนติดตามการปฏิบัติหน้าที่เป็นบางครั้ง จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๖ และเห็นว่าประชาชนไม่เคยสนใจติดตามการปฏิบัติหน้าที่ จำนวน ๑ คน

สมาชิกรัฐสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ เห็นว่าประชาชนติดตามการปฏิบัติหน้าที่คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐ และติดตามการปฏิบัติหน้าที่เป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐

สมาชิกรัฐสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน เห็นว่าประชาชนติดตามการปฏิบัติหน้าที่เป็นบางครั้ง มากที่สุด จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๓ และเห็นว่าประชาชนติดตามการปฏิบัติหน้าที่บ่อยครั้ง จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๔

สมาชิกรัฐสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน เห็นว่าประชาชนติดตามการปฏิบัติหน้าที่เป็นบางครั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๕ เห็นว่าติดตามการปฏิบัติหน้าที่บ่อยครั้ง จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๓ และเห็นว่าประชาชนไม่เคยสนใจติดตามการปฏิบัติหน้าที่ จำนวน ๑ คน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การ กระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

การ ศึกษาการ กระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล เพื่อที่จะศึกษาถึงการ กระทำหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทนในระบอบประชาธิปไตย โดยจะ เสนอผลการ ศึกษาเรียงตามลำดับดังต่อไปนี้

๑. การ กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชน
๒. การ ไปพบปะประชาชน
๓. การ เผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชน
๔. การ ให้ความช่วยเหลือประชาชน

การ กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนของประชาชน

การ ศึกษาพฤติกรรมบทบาททำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนของประชาชน ของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล ให้ความสำคัญจากการ ระบุถึงการ กระทำของ สมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล จากคำตอบซึ่งได้กำหนดไว้ถึงประชาชนกลุ่ม ่ต่าง ๆ ในคำถามข้อที่ ๑๕ ในแบบสอบถามคือ "ในระยะเวลาที่ท่านดำรงตำแหน่งสมาชิก สภา การกระทำของท่านเป็นไปเพื่อผลประโยชน์ของใคร? ก. ประชาชนในเขตเลือกตั้ง ที่ท่านได้รับเลือก ข. กลุ่มการเมืองของท่าน ค. กลุ่มสมาคมที่ท่านเป็นสมาชิก ง. ตุลาธิ และเพื่อนของท่าน จ. ท่านไม่เคยมีโอกาสได้กระทำการใด ๆ เพื่อผลประโยชน์ของ ใคร ๆ เลย"

รายละเอียดเกี่ยวกับผลการวิจัย ดังแสดงในตารางที่ ๒๖

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๖ แสดงการ กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชน
ของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

กระทำหน้าที่และบทบาท ในฐานะตัวแทน	จังหวัดเชียงใหม่			จังหวัดแม่ฮ่องสอน		
	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
ประชาชนในเขตเลือกตั้ง	๒๓ (๕๖.๕)	๒๐ (๑๐๐.๐)	๔๓ (๕๓.๕)	๑๕ (๕๓.๕)	๑๕ (๕๓.๕)	๓๐ (๕๓.๕)
กลุ่มการเมือง	—	—	—	๑ (๖.๓)	—	๑ (๓.๑)
กลุ่มสมาคม	—	—	—	๑ (๖.๓)	—	๑ (๓.๑)
ไม่เคยมีโอกาส	๑ (๓.๖)	—	๑ (๒.๑)	—	๒ (๑๒.๕)	๒ (๖.๓)
รวม	๒๔ (๕๖.๓)	๒๐ (๑๐๐.๐)	๔๔ (๑๐๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๓๒ (๑๐๐.๐)

หมายเหตุ : จากคำขอมติถามที่ ๑๕

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๒๒ แสดงให้เห็นว่า

สมาชิกรัฐสภาจังหวัดเชียงใหม่ ได้กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชน
ในเขตเลือกตั้ง มากที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๕ และไม่เคยมีโอกาสรกระทำ
หน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน จำนวน ๑ คน

สมาชิกรัฐสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ ได้กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน
ประชาชนในเขตเลือกตั้ง คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐

สมาชิกรัฐสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชน
ในเขตเลือกตั้ง มากที่สุด จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๕ อีกร้อยละ ๑๒.๕ ได้กระทำ
หน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนกลุ่มการเมือง จำนวน ๑ คน และได้กระทำหน้าที่และบทบาท
ในฐานะตัวแทนกลุ่มสมาคม จำนวน ๑ คน

สมาชิกรัฐสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ได้กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน
ประชาชนในเขตเลือกตั้ง มากที่สุด จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๕ อีกร้อยละ
๑๒.๕ ไม่เคยมีโอกาสรกระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน

การไปพบปะประชาชน

การไปพบปะประชาชนของสมาชิกรัฐสภาจังหวัดและสมาชิกรัฐสภาเทศบาลจะทำให้
สามารถทราบถึงความต้องการของประชาชน และเป็นการเชื่อมช่องว่างระหว่างประชาชน
กับตัวแทนของตน การศึกษาดังกล่าวไปพบปะประชาชน เพื่อที่จะทราบถึงความดีของการ
ติดต่อระหว่างสมาชิกรัฐสภาจังหวัดและสมาชิกรัฐสภาเทศบาลที่มีต่อประชาชน

รายละเอียดเกี่ยวกับผลการวิจัยดังแสดงในตารางที่ ๒๓

ตารางที่ ๒๗ แสดงจำนวนครั้งในการไปพบประชาชนต่อปีของสมาชิกสภาจังหวัด
และสมาชิกสภาเทศบาล

จำนวนครั้งในการไปพบ ประชาชน (ต่อปี)	จังหวัดเชียงใหม่			จังหวัดแม่ฮ่องสอน		
	ส.จ. (ร้อยละ)	ส.ท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	ส.จ. (ร้อยละ)	ส.ท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
เกินกว่า ๓๖ ครั้งต่อปี	๑๑ (๓๘.๓)	๖ (๓๐.๐)	๑๗ (๓๕.๔)	๑ (๖.๓)	๓ (๑๕.๘)	๔ (๑๒.๕)
๒๘ - ๓๖	๕ (๑๘.๓)	๑ (๕.๐)	๖ (๑๐.๔)	๒ (๑๒.๕)	๑ (๖.๓)	๓ (๙.๔)
๑๓ - ๒๘	๑ (๓.๖)	๒ (๑๐.๐)	๓ (๖.๓)	๔ (๒๕.๐)	๑ (๖.๓)	๕ (๑๖.๖)
๑ - ๑๒	๖ (๒๑.๘)	๔ (๒๐.๐)	๑๐ (๒๐.๘)	๖ (๓๗.๕)	๖ (๓๗.๕)	๑๒ (๓๗.๕)
ไม่ระบุ	๖ (๒๑.๘)	๗ (๓๕.๐)	๑๓ (๒๗.๑)	๓ (๑๘.๘)	๕ (๓๑.๓)	๘ (๒๕.๐)
รวม	๒๙ (๕๘.๓)	๒๐ (๕๑.๗)	๔๙ (๑๐๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๓๒ (๑๐๐.๐)

หมายเหตุ : จากคำตอบคำถามข้อที่ ๘

จากตารางที่ ๒๗ แสดงให้เห็นว่า

สมาชิกรัฐสภาจังหวัดเชียงใหม่ ไปพบปะประชาชนเกิน ๓๖ ครั้งต่อปี มากที่สุด
จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๓ รองลงมา ประมาณปีละ ๑ - ๑๒ ครั้ง จำนวน
๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔ ประมาณปีละ ๒๕ - ๒๖ ครั้ง จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ
๑๔.๓ ประมาณปีละ ๑๓ - ๒๔ ครั้ง จำนวน ๑ คน และไม่ระบุจำนวนครั้งในการไปพบปะ
ประชาชน จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔

สมาชิกรัฐสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ ไปพบปะประชาชนเกิน ๓๖ ครั้งต่อปี มากที่สุด
จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๐ รองลงมา ประมาณปีละ ๑ - ๑๒ ครั้ง จำนวน
๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐ ประมาณปีละ ๑๓ - ๒๔ ครั้ง จำนวน ๒ คน ประมาณปีละ
๒๕ - ๓๖ ครั้ง จำนวน ๑ คน และไม่ระบุจำนวนครั้งในการไปพบปะประชาชน จำนวน
๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐

สมาชิกรัฐสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอนไปพบปะประชาชนประมาณปีละ ๑ - ๑๒ ครั้ง
มากที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๕ รองลงมา ประมาณปีละ ๑๓ - ๒๔ ครั้ง
จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐ ประมาณปีละ ๒๕ - ๓๖ ครั้ง จำนวน ๒ คน เกิน
๓๖ ครั้งต่อปี จำนวน ๑ คน และไม่ระบุจำนวนครั้งในการไปพบปะประชาชน จำนวน
๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๘

สมาชิกรัฐสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอนไปพบปะประชาชนประมาณปีละ ๑ - ๑๒ ครั้ง
มากที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔ รองลงมา เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี จำนวน ๓ คน
คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๕ ประมาณปีละ ๒๕ - ๓๖ ครั้ง จำนวน ๑ คน ประมาณปีละ ๑๓ -
๒๔ ครั้ง จำนวน ๑ คน และไม่ระบุจำนวนครั้งในการไปพบปะประชาชน จำนวน ๕ คน
คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๓

การ เผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชน

การศึกษาถึงการ เผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชน เป็นการ ศึกษาเพื่อทราบถึงการ ใช้อีแมวลชนของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล เป็น เครื่องมือสื่อสาร เพื่อเผยแพร่ ข่าวสารแก่ประชาชน ในฐานะที่การสื่อสารมวลชน โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นกระบวนการสื่อสารที่ช่วยใ้ให้มีการสื่อสารถึงประชาชนจำนวนมากในเวลาเดียวกัน อันเป็น ผลของความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทางการสื่อสาร นอกจากการ เผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชน โดยทางสื่อมวลชนจะช่วยใ้ให้มีการสื่อสารจากสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลแล้ว ยังมีผลใ้ประชาชนได้รับทราบถึงข่าวสารเกี่ยวกับตัวแทนของคนที่อื่นด้วย ซึ่งจะช่วยใ้ ประชาชนได้รับทราบถึงการปฏิบัติในฐานะตัวแทนทางการเมืองของตัวแทนของตน อันจะ เป็นขัณยูลในการตัดสินใจสำหรับการใช้สิทธิเลือกตั้ง ซึ่งเป็นสิทธิเพียงประการเดียวในการ มีส่วนร่วมค้ำเป็นกการทางการเมืองการปกครองของประชาชน

รายละเอียดผลการวิจัย ดังแสดงในตารางที่ ๒๔

ศูนย์วิทยพัทพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๔ แสดงการจำหน่ายหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เพื่อเผยแพร่ข่าวสาร
แก่ประชาชนของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

ประเภทสื่อ	จังหวัดเชียงใหม่			จังหวัดแม่ฮ่องสอน		
	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
เคยเผยแพร่ข่าวสารทาง	๒๔	๑๑	๓๕	๓	๑	๔
หนังสือพิมพ์	(๔๕.๗)	(๕๕.๐)	(๗๒.๘)	(๑๔.๘)	(๒.๓)	(๑๒.๕)
วิทยุ	๒๔	๑๑	๓๕	๒	๑	๓
	(๔๕.๗)	(๕๕.๐)	(๗๒.๘)	(๑๒.๕)	(๒.๓)	(๘.๕)
โทรทัศน์	๑๐	๔	๑๔	๑	-	๑
	(๓๕.๗)	(๕๐.๐)	(๓๗.๕)	(๒.๓)		(๓.๑)
ไม่เคยเผยแพร่ข่าวสาร ทางสื่อมวลชน	๕	๘	๑๓	๑๓	๑๕	๒๘
	(๑๔.๓)	(๔๕.๐)	(๒๗.๑)	(๔๑.๓)	(๕๓.๗)	(๘๗.๕)
รวม	๒๙	๒๓	๕๒	๑๖	๑๖	๓๒
	(๕๘.๓)	(๔๑.๗)	(๑๐๐.๐)	(๕๐.๐)	(๕๐.๐)	(๑๐๐.๐)

หมายเหตุ : จากคำตอบคำถามข้อที่ ๒

จากตารางที่ ๒๔ แสดงให้เห็นว่า

สมาชิกรัฐสภาจังหวัดเชียงใหม่ เคยเผยแพร่ข่าวสารทางสื่อมวลชน ร้อยละ ๔๕.๗
โดยเผยแพร่ทางหนังสือพิมพ์ มากที่สุด รองลงมาทางวิทยุ และทางโทรทัศน์น้อยที่สุด

สมาชิกรัฐสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ เคยเผยแพร่ข่าวสารทางสื่อมวลชน ร้อยละ ๕๕.๐
โดยเผยแพร่ทางหนังสือพิมพ์มากที่สุด รองลงมาทางวิทยุ และเผยแพร่ทางโทรทัศน์น้อยที่สุด

สมาชิกรัฐสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน เคยเผยแพร่ข่าวสารทางสื่อมวลชน ร้อยละ ๑๔.๔
โดยเผยแพร่ทางหนังสือพิมพ์ จำนวน ๒ คน และเผยแพร่ทางวิทยุ จำนวน ๑ คน

สมาชิกรัฐสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน เคยเผยแพร่ข่าวสารทางสื่อมวลชน จำนวน
๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๓ โดยทางหนังสือพิมพ์

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การให้ความช่วยเหลือประชาชน

การขาดกลุ่มผลประโยชน์และพรรคการเมืองที่มีการจัดองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งระบบราชการที่มีความสามารถในการสนองตอบความต้องการของประชาชน เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในประเทศกำลังพัฒนาในเอเชียและแอฟริกา^๑ ซึ่งปัญหาดังกล่าวนับเป็นสภาพเดียวกันกับที่เป็นอยู่ในประเทศไทย สภาพการณ์ดังกล่าวเป็นผลให้สมาชิกสภาในฐานะตัวแทนของประชาชนเป็นหัวใจสำคัญของการเป็นตัวแทนทางการเมือง^๒ ตลอดจนอยู่ในฐานะที่จะต้องให้ความสนใจต่อปัญหาที่มีความสำคัญและเป็นความต้องการของประชาชน

การศึกษาศฤติกร รมทางค่าน้ำที่และบทบาทในการให้ความช่วยเหลือประชาชนของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล ได้จำแนกจากการระบุถึงการให้ความช่วยเหลือประชาชน จากคำตอบที่ได้กำหนดไว้ในคำถามข้อที่ ๘ คือ "ในกรณีประชาชนมาขอความช่วยเหลือท่านจะทำอย่างไร ก. ให้ความช่วยเหลือ ถ้าจะได้ผลประโยชน์ตอบแทน ข. ให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ ค. ไม่ให้ความช่วยเหลือเพราะไม่มีประโยชน์ ง. ไม่ให้ความช่วยเหลือเพราะช่วยเหลือไม่ได้"

รายละเอียดเกี่ยวกับผลการวิจัย ดังแสดงในตารางที่ ๒๘

ศูนย์วิจัยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Chong Lim Kim and Byung - Kyu Woo, "Political Representation in the Korean National Assembly," in Legislative Systems in Developing Countries ed. G.R. Boynton and Chong Lim Kim, pp. 261 - 263.

^๑Ibid.

ตารางที่ ๒๕ แสดงการให้ความช่วยเหลือประชาชนของสมาชิกสภาจังหวัด
และสมาชิกสภาเทศบาล

การให้ความช่วยเหลือ	จังหวัดเชียงใหม่			จังหวัดแม่ฮ่องสอน		
	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	สจ. (ร้อยละ)	สท. (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
ให้ความช่วยเหลืออย่างอื่น	๒๔ (๑๐๐.๐)	๒๐ (๑๐๐.๐)	๔๔ (๑๐๐.๐)	๑๖ (๑๐๐.๐)	๑๖ (๑๐๐.๐)	๓๒ (๑๐๐.๐)
รวม	๒๔ (๕๔.๓)	๒๐ (๔๑.๗)	๔๔ (๑๐๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๑๖ (๕๐.๐)	๓๒ (๑๐๐.๐)

หมายเหตุ : จากคำบอกคำเล่าที่ ๔

จากตารางที่ ๒๕ แสดงให้เห็นว่าสมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอนต่างให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนเป็นนัยสำคัญ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำนึกทางการเมือง เมืองค่อนหน้าที่และบทบาทกับการ กระทำหน้าที่และบทบาท
ของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

Wahlke, Eulau, Jewell ได้ศึกษาตัวแปรต่าง ๆ ที่อาจมีผลต่อการรับรู้ถึงบทบาทของสมาชิกสภา และเสนอว่าลักษณะภูมิหลังของบุคคล สภาพแวดล้อมของหน่วยทางการเมือง บุคลิกภาพ ประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมทางการเมือง และประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภานับเป็นที่มาของบทบาททางค่านิยมปฏิบัติ ตัวแปรเหล่านี้อาจจัดแบ่งได้เป็น ภูมิหลังทางสังคม การเรียนรู้ทางการเมือง การเรียนรู้โดยการดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมทางการเมือง และตัวแปรที่เกี่ยวข้องทางการเมืองอื่น ๆ

Robert A. Dahl พบว่าความเชื่อมั่นในตนเองทางการเมือง ความรู้สึกถึงประสิทธิผลทางการเมือง มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของระดับรายได้ มาตรฐานทางสังคม ประสบการณ์ทางการเมือง และปัจจัยที่มีผลมากที่สุดก็คือระดับการศึกษา

การศึกษาถึงแนวความคิดของสมาชิกสภาเกี่ยวกับหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน เช่น ผลงานวิจัยของ Wahlke, Eulau, Buchanan, Ferguson, Gerlich, Debuyt, Kornberg, Barber, Davidson พบว่าโดยทั่วไป มีตัวแปรอิสระที่สำคัญคือ ภูมิหลังทางสังคมของสมาชิกสภา และการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภา การศึกษาของ Finer, Berrington, Bartholomew พบว่า มีตัวแปรอิสระเช่นภูมิหลังทางอาชีพ ระดับการศึกษา อายุ

Chong Lim Kim and Byung - kyu Woo "Political Representation in the Korean National Assembly," in Legislatures in Comparative Perspective, ed. Allan Kornberg, p. 268.

Robert A. Dahl, Modern Political Analysis, p. 106.

การศึกษาของ Richards ไทพยายามศึกษาถึงตัวแปรต่าง ๆ เช่น อาชีพ การศึกษา อายุ ศาสนา และภูมิสำเนา *

การศึกษาของ Jewell สรุปว่าไม่มีตัวแปรใดเพียงตัวแปร เดียวที่ให้เหตุผล เพียงพอในการอธิบายถึงความแตกต่างของการ เป็นตัวแทน ^๒ ด้วยเหตุดังกล่าว การวิจัยนี้ จึงได้เลือกตัวแปรที่จะศึกษา คือ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ ความใกล้ชิดสิ่งแวดล้อม และความใกล้ชิดประชาชน เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปร ดังกล่าวกับความสำนึกทางการเมือง เมืองต่อหน้าที่และบทบาทกับการ กระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล โดยมีสมมติฐานในการวิจัยนี้ว่า "ความสำนึกทางการเมืองต่อหน้าที่และบทบาทกับการ กระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลแตกต่างกัน อันเนื่อง มาจากความแตกต่างในปัจจุบันต่าง ๆ ดังนี้ คือ

- ก. ระดับการศึกษา
- ข. ฐานะ (อาชีพและรายได้)
- ค. ความใกล้ชิดสิ่งแวดล้อม
- ง. ความใกล้ชิดประชาชน"

การวิเคราะห์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ ความใกล้ชิดสิ่งแวดล้อม ความใกล้ชิดประชาชน กับความสำนึกทางการเมืองต่อหน้าที่และบทบาทและการ กระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล จะเสนอผลการศึกษาเรียงตามลำดับดังนี้

* Samuel C. Patterson and John C. Wahlke, "Trends and Prospects in Legislative Behavior Research," in The Politics of Representation, Continuities in Theory and Research, ed. Heinz Sulau, and John C. Wahlke, pp. 288 - 290.

^๒ Ibid.

- ๑. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความสำนึกทางการเมือง คอหน้าที และบทบาทและการกระทำหน้าทีและบทบาท
- ๒. ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความสำนึกทางการเมือง คอหน้าทีและบทบาท และการกระทำหน้าทีและบทบาท
- ๓. ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับความสำนึกทางการเมือง คอหน้าทีและบทบาท และการกระทำหน้าทีและบทบาท
- ๔. ความสัมพันธ์ระหว่างความใกล้ชิดกับมวลชนกับความสำนึกทางการเมือง คอหน้าทีและบทบาทและการกระทำหน้าทีและบทบาท
- ๕. ความสัมพันธ์ระหว่างความใกล้ชิดกับประชาชนกับความสำนึกทางการเมือง คอหน้าทีและบทบาทและการกระทำหน้าทีและบทบาท

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความสำนึกทางการเมือง คอหน้าทีและบทบาทและการกระทำหน้าทีและบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

Dawson และ Prewitt เชื่อว่า ระดับการศึกษามีผลต่อความเร้าใจทางการเมืองของบุคคล คนมีการศึกษาสูงรับรู้เกี่ยวกับการเมืองแตกต่างจากผู้มีการศึกษาน้อย ระดับการศึกษามีส่วนสัมพันธ์กับการมองบทบาททางการเมือง และใ้กล่าวถึงการศึกษาของ V.O. Key ที่พบว่า คนมีการศึกษาสูงจะรู้สึกถึงหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมทางการเมือง รู้สึกถึงอิทธิพลของตนในกระบวนการทางการเมือง และรู้ถึงโอกาสที่จะมีอำนาจทางการเมือง ตามแนวทางที่ใ้รับการเปิดโอกาสใ้ในกระบวนการทางการเมือง สนใจการเมืองและมีบทบาททางการเมืองมากกว่าผู้มีการศึกษาน้อย ๒

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑ Richard E. Dawson and Kenneth Prewitt, Political Socialization, p. 145.

^๒ Ibid., pp. 175 - 176.

การศึกษาของ Almond และ Verba พบว่าผู้มีการศึกษาสูงจะเป็นสมาชิก
ที่มีบทบาทในองค์กร หนึ่งองค์กร ีมากกว่าผู้มีการศึกษาน้อย

จากแนวความคิดและผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่าระดับการศึกษาเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างทางด้านการเมือง จึงมีข้อสมมติฐานในการวิจัยนี้ว่า "ระดับการศึกษาเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อความสำนึกทางการเมืองต่อหน้าที่และบทบาทและการกระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล"

รายละเอียดเกี่ยวกับผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความสำนึกทางการเมืองต่อหน้าที่และบทบาท แสดงไว้ในตารางที่ ๓๐ และความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการกระทำหน้าที่และบทบาท แสดงไว้ในตารางที่ ๓๑

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Garbriel A. Almond and Sidney Verba, The Civic Culture, Political Attitudes and Democracy in Five Nations. (New Jersey: Princeton University Press, 1963), p. 381.

ตารางที่ ๓๐ แสดงอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา
กับความสำนึกทางการเมือง เมืองคองหนาทึและบทบาทของสมาชิก
สภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

ระดับการศึกษา	อุดมศึกษา (จำนวน)	มัธยมศึกษา (จำนวน)	ประถมศึกษา (จำนวน)	สถิติทดสอบ	
				χ^2	d. f
ความสำนึกทางการเมือง					
๑. ลักษณะหน้าที่และบทบาท				b.๘b	b
<u>การ เป็นตัวแทน</u>					
ผู้พิทักษ์ผลประโยชน์	๓๘.๘(๘)	๒๒.๐(๕)	๑๘.๓(๒)	(N.S)	
ผู้ได้รับมอบอำนาจ	๔๓.๘(๑๑)	๒๕.๘(๒๓)	๕๐.๐(๓)		
ผู้บทบาททางการเมือง	๘.๓(๒)	๕.๘(๔)	๒๕.๖(๔)		
ไม่ระบุ	๘.๓(๒)	๒.๘(๑)	๓.๑(๑)		
รวม	๑๐๐.๐(๒๓)	๑๐๐.๐(๔๑)	๑๐๐.๐(๑๘)		
๒. <u>การ เป็นตัวแทนผลประโยชน์</u>				๐.๑b	๒
<u>ประชาชน</u>					
ประชาชนในเขตเลือกตั้ง	๑๓.๘(๔)	๑๘.๖(๖)	๑๘.๓(๒)	(N.S)	
ประชาชนโดยส่วนรวม	๓๘.๓(๑๘)	๘๐.๖(๓๓)	๘๕.๓(๑๒)		
พรรคการเมืองหรือกลุ่ม	๕.๓(๑)	๒.๘(๑)	—		
การเมือง*					
ไม่ระบุ*	—	๒.๘(๑)	—		
รวม	๑๐๐.๐(๒๓)	๑๐๐.๐(๔๑)	๑๐๐.๐(๑๘)		
๓. <u>จุดมุ่งหมายของการ เป็น</u>				๓.๓๓	b
<u>ตัวแทน</u>					
เป็นตัวแทนประชาชน	๘.๓(๒)	๕.๘(๔)	๓.๑(๑)	(N.S)	
ปกป้องผลประโยชน์	๓๐.๘(๓)	๑๘.๕(๘)	๑๘.๓(๒)		
ประชาชน					
แก้ไขปัญหาประชาชน	๒๑.๓(๕)	๕.๘(๔)	๓๕.๘(๕)		
แสวงหา ริเริ่ม เพื่อท้องถิ่น	๓๕.๒(๘)	๕๕.๕(๒๔)	๕๒.๘(๖)		
ไม่ระบุ*	—	๒.๘(๑)	—		
รวม	๑๐๐.๐(๒๓)	๑๐๐.๐(๔๑)	๑๐๐.๐(๑๘)		

ตารางที่ ๓๐ (ต่อ)

ระดับการศึกษา	อุดมศึกษา (จำนวน)	มัธยมศึกษา (จำนวน)	ประถมศึกษา (จำนวน)	สถิติทดสอบ	
				x^2	d.f
ความสำนึกทางการเมือง					
๔. ในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติ					
๔.๑ <u>ระดับความสนับสนุน</u>					
<u>ขององค์กรนิติบัญญัติ</u>					
สูง	๒๗ - ๓๑	๓๐.๘ (๗)	๒๕.๓ (๑๒)	๒๑.๘ (๓)	(N.S)
กลาง	๒๒ - ๒๖	๕๖.๕ (๑๓)	๔๖.๓ (๑๕)	๒๑.๘ (๓)	
ต่ำ	๑๕ - ๒๑	๑๓.๑ (๓)	๒๘.๘ (๑๐)	๕๗.๒ (๘)	
รวม		๑๐๐.๐ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๔๑)	๑๐๐.๐ (๑๘)	
๔.๒ <u>ระดับความสำนึกใน</u>					
<u>การตรวจสอบการ</u>					
<u>ปฏิบัติงานของฝ่าย</u>					
<u>บริหารและการ</u>					
<u>กำหนดนโยบาย</u>					
สูง	๑๓ - ๑๕	๓๐.๘ (๗)	๓๘.๒ (๑๕)	๔๒.๘ (๖)	(N.S)
กลาง	๑๑ - ๑๒	๓๘.๒ (๘)	๓๘.๐ (๑๖)	๒๑.๘ (๓)	
ต่ำ	๖ - ๑๐	๓๐.๘ (๗)	๒๖.๘ (๑๑)	๓๘.๘ (๕)	
รวม		๑๐๐.๐ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๔๑)	๑๐๐.๐ (๑๘)	
๕. <u>การเป็นตัวแทนกลุ่ม</u>					
<u>ผลประโยชน์</u>					
<u>รับรู้ เห็นควยกับกลุ่ม</u>					
<u>ผลประโยชน์</u>					
<u>วางตัวเป็นกลาง</u>					
รวม		๑๐๐.๐ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๔๑)	๑๐๐.๐ (๑๘)	๔.๕๕ ๒
๖. <u>การรวมกลุ่มทาง</u>					
<u>การเมือง</u>					
๖.๑ <u>การสังกัด</u>					
<u>กลุ่มการเมือง</u>					
<u>สังกัด</u>					
<u>ไม่สังกัด</u>					
รวม		๑๐๐.๐ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๔๑)	๑๐๐.๐ (๑๘)	๒.๖๗ ๒

ตารางที่ ๓๐ (ต่อ)

ระดับการศึกษา	อุดมศึกษา (จำนวน)	มัธยมศึกษา (จำนวน)	ประถมศึกษา (จำนวน)	สถิติทดสอบ	
				χ^2	d.f
ความสำนึกทางการเมือง					
๖.๒ <u>ระดับความสนับสนุน</u> <u>ระบบพรรคการเมือง</u>				๕.๕๔	๔
สูง	๗๘.๓ (๑๘)	๖๓.๕ (๒๖)	๗๘.๖ (๑๑)	(N.S)	
กลาง	—	๕.๘ (๕)	๑๕.๓ (๒)		
ต่ำ	๒๑.๗ (๕)	๒๖.๘ (๑๑)	๗.๑ (๑)		
รวม	๑๐๐.๐ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๔๑)	๑๐๐.๐ (๑๔)		
๗. <u>การเป็นหัวหน้า</u>					
<u>การเปลี่ยนแปลง</u>					
๗.๑ <u>ความเห็นเกี่ยวกับ</u> <u>การเสริมสร้าง</u> <u>ปรับปรุง หรือ</u> <u>เปลี่ยนแปลง</u>				๒.๕๐	๒
มีความเห็น	๒๖.๑ (๖)	๓๑.๖ (๑๓)	๕๐.๐ (๗)	(N.S)	
ไม่มีความเห็น	๗๓.๙ (๑๗)	๖๘.๔ (๒๘)	๕๐.๐ (๗)		
รวม	๑๐๐.๐ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๔๑)	๑๐๐.๐ (๑๔)		
๗.๒ <u>ระดับการเป็นหัวหน้า</u> <u>การเปลี่ยนแปลง</u>				๑.๘๑	๔
สูง ๑๖ - ๑๘	๒๑.๗ (๕)	๓๕.๒ (๑๔)	๒๕.๖ (๕)	(N.S)	
กลาง ๑๘ - ๑๕	๕๓.๕ (๑๐)	๓๕.๒ (๑๔)	๒๕.๖ (๕)		
ต่ำ ๑๑ - ๑๓	๓๕.๘ (๘)	๓๑.๖ (๑๓)	๕๒.๘ (๖)		
รวม	๑๐๐.๐ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๔๑)	๑๐๐.๐ (๑๔)		

ตารางที่ ๓๐ (ต่อ)

ระดับการศึกษา	อุดมศึกษา (จำนวน)	มัธยมศึกษา (จำนวน)	ประถมศึกษา (จำนวน)	สถิติทดสอบ	
				χ^2	d.f
ความสำนึกทางการเมือง					
๔. การถูกควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ โดยประชาชน				๔.๑๑	๒
ประชาชนสนใจติดตามบ่อยครั้ง	๕๖.๕ (๑๓)	๕๔.๕ (๒๔)	๒๑.๕ (๓)	(N.S)	
ประชาชนสนใจติดตามบางครั้ง	๔๓.๕ (๑๐)	๔๑.๕ (๑๗)	๒๔.๓ (๔)		
ประชาชนไม่เคยสนใจติดตาม*	—	—	๑๔.๓ (๒)		
รวม	๑๐๐.๐ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๔๑)	๑๐๐.๐ (๑๔)		

หมายเหตุ : จำนวนสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๔๐ คน
ไม่ระบุระดับการศึกษา ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๕

* หมายถึง ไม่มีการนำข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มนี้มาวิเคราะห์ เนื่องจาก
กลุ่มนี้มีจำนวนน้อย ความผันแปร เพียงเล็กน้อยทางด้านจำนวนอาจมีส่วนทำให้เกิดการ
ตีความหมายในทางที่ผิดพลาดได้ จึงไม่นำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น ๆ

จากตารางที่ ๓๐ แสดงให้เห็นว่า การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา
กับความสำนึกทางการเมือง ค่อนข้างดีและบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล
โดยการทดสอบไคสแควร์ที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๐.๐๕ พบว่า ระดับการศึกษาไม่เป็นปัจจัย
ที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อความสำนึกทางการเมือง ค่อนข้างดีและบทบาทในทุก ๆ ด้าน
ที่ทำการศึกษา

ตารางที่ ๓๑ แสดงอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา
กับการกระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิก
สภาเทศบาล

ระดับการศึกษา	อุดมศึกษา (จำนวน)	มัธยมศึกษา (จำนวน)	ประถมศึกษา (จำนวน)	สถิติทดสอบ	
				χ^2	d. f
<u>การกระทำหน้าที่และบทบาท</u>					
<u>๑. การกระทำหน้าที่และบทบาท</u>					
<u> ในฐานะตัวแทน</u>					
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๒๓)	๘๒.๘ (๓๘)	๘๕.๘ (๑๒)	*	
กลุ่มการเมือง	-	๒.๘ (๑)	-		
กลุ่มสมาคม	-	-	๗.๑ (๑)		
ไม่เคยมีโอกาส	-	๘.๘ (๒)	๗.๑ (๑)		
รวม	๑๐๐.๐ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๘๑)	๑๐๐.๐ (๑๔)		
<u>๒. การไปพบปะประชาชน</u>					
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๕๐.๐ (๖)	๕๘.๕ (๑๖)	๒๗.๓ (๓)	(N.S)	
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๕๐.๐ (๘)	๔๑.๕ (๑๗)	๗๒.๗ (๘)		
รวม	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๓๓)	๑๐๐.๐ (๑๑)		
<u>๓. การเผยแพร่ข่าวสาร</u>					
<u> แก่ประชาชน</u>					
<u> ทางสื่อมวลชน</u>					
เคยเผยแพร่	๗๘.๓ (๑๘)	๕๓.๕ (๑๘)	๑๕.๒ (๒)	($P \leq 0.05$)	๒
ไม่เคยเผยแพร่	๒๑.๗ (๕)	๔๖.๑ (๒๓)	๘๔.๘ (๑๒)		
รวม	๑๐๐.๐ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๔๑)	๑๐๐.๐ (๑๔)		
<u>๔. การให้ความช่วยเหลือ</u>					
<u> ประชาชน</u>					
ให้ความช่วยเหลืออย่างดี	๑๐๐.๐ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๔๑)	๑๐๐.๐ (๑๔)		

หมายเหตุ : จำนวนสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๘๐ คน
ไม่ระบุระดับการศึกษา ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๕ ไม่ระบุระดับการศึกษา
และไม่ระบุจำนวนครั้งการไปพบปะประชาชน ๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๒๕

* หมายถึง ข้อมูลมีค่าเล็กไม่สอดคล้องกับคุณสมบัติที่ต้องการสำหรับการทดสอบไคสแควร์

จากตารางที่ ๓๑ แสดงให้เห็นว่าการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา
กับการกระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล โดยการทดสอบ
ไคสแควร์ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ พบว่า ระดับการศึกษาไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความ
แตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในเกือบทุกด้านที่ศึกษา ยกเว้นการกระทำหน้าที่
และบทบาทในการเผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชนทางสื่อมวลชนที่ระดับการศึกษาเป็นปัจจัย
ที่ก่อให้เกิดความแตกต่าง โดยสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลที่มีการศึกษา
สูงขึ้นจะมีจำนวนผู้ที่เคยเผยแพร่ข่าวสารเพิ่มมากขึ้น

สรุป

การศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความสำนึกทางการเมือง
ต่อหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล ได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า
"ระดับการศึกษาเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อความสำนึกทางการเมืองต่อหน้าที่
และบทบาทและการกระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล"

การวิจัยได้ผลไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ การวิจัยพบว่า ระดับการศึกษา
ไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อความสำนึกทางการเมืองต่อหน้าที่และบทบาท
และระดับการศึกษาไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาท
เกือบทุกด้านที่ศึกษา ยกเว้นการกระทำหน้าที่และบทบาทในการเผยแพร่ข่าวสารแก่
ประชาชนทางสื่อมวลชนที่ระดับการศึกษาเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่าง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความสำนึกทางการเมืองและบทบาทและการกระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

Eulau, Buchanan, Ferguson, Wahlke เห็นว่า บุคคลมีความสำนึกทางการเมือง เนื่องจากอาชีพของเขาใกล้ชิดกับการเมือง เช่น นักหนังสือพิมพ์ นักกฎหมาย ข้าราชการ จากแนวความคิดดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่าอาชีพเป็นปัจจัยที่อาจก่อให้เกิดความแตกต่างทางค่านิยมเมือง จึงมีสมมติฐานในการวิจัยนี้ว่า "อาชีพเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อความสำนึกทางการเมืองและบทบาทและการกระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล"

ในการศึกษาได้แบ่งอาชีพออกเป็น ๓ ประเภท คือ วิชาชีพ ชุมกิจ เกษตรกร และช่างฝีมือ ผู้ประกอบวิชาชีพ ได้แก่ อาชีพนักหนังสือพิมพ์ ทนายความ ครู ข้าราชการ บำนาญ และแพทย์ ผู้ประกอบอาชีพธุรกิจ ได้แก่ นักธุรกิจ ค้าขาย และรับเหมาก่อสร้าง

รายละเอียดเกี่ยวกับผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความสำนึกทางการเมืองและบทบาท แสดงไว้ในตารางที่ ๓๒ และความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการกระทำหน้าที่และบทบาท แสดงไว้ในตารางที่ ๓๓

*Heinz Eulau, William Buchanan, LeRoy C. Ferguson, and John C. Wahlke, "The Political Socialization of American State Legislators," in Legislative Behavior : A Reader in Theory and Research, ed. John C. Wahlke and Heinz Eulau (Illinois : The Free Press of Glencoe, 1959), p. 308.

ตารางที่ ๓๒ แสดงอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความ
 สำนึกทางการเมือง เมืองคือน้ำที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัด
 และสมาชิกสภาเทศบาล

ประเภทอาชีพ	ประเภทอาชีพ			สถิติทดสอบ	
	วิชาชีพ (จำนวน)	ธุรกิจ (จำนวน)	เกษตรกร ช่างฝีมือ (จำนวน)	χ^2	d.f
ความสำนึกทางการเมือง เมือง					
๑. <u>ลักษณะหน้าที่และบทบาทการ เป็น</u> <u>ตัวแทน</u>				๕.๙๘	b
ผู้พิทักษ์ผลประโยชน์	๓๓.๓ (๕)	๒๒.๗ (๑๐)	๒๒.๒ (๔) (N.S)		
ผู้คุ้มครองอำนาจ	๔๐.๐ (๖)	๖๖.๐ (๒๘)	๕๐.๐ (๘)		
ผู้รับบทบาททางการเมือง	๒๐.๐ (๓)	๖.๘ (๓)	๒๒.๒ (๔)		
ไม่ระบุ	๖.๗ (๑)	๔.๕ (๒)	๕.๖ (๑)		
รวม	๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๔๔)	๑๐๐.๐ (๑๘)		
๒. <u>การ เป็นตัวแทนผลประโยชน์</u> <u>ประชาชน</u>				๓.๘๓	๒
ประชาชนในเขตเลือกตั้ง	—	๑๘.๒ (๘)	๒๒.๒ (๔) (N.S)		
ประชาชนส่วนรวม	๑๐๐.๐ (๑๕)	๗๘.๕ (๓๕)	๖๖.๖ (๑๒)		
พรรคการเมืองหรือกลุ่ม การเมือง*	—	๒.๓ (๑)	๕.๖ (๑)		
ไม่ระบุ*	—	—	๕.๖ (๑)		
รวม	๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๔๔)	๑๐๐.๐ (๑๘)		
๓. <u>จุดมุ่งหมายของการ เป็น</u> <u>ตัวแทน</u>				๓.๕๓	b
เป็นตัวแทนประชาชน	—	๕.๐ (๔)	๑๑.๐ (๒) (N.S)		
ปกป้องผลประโยชน์ประชาชน	๒๖.๗ (๔)	๒๗.๓ (๑๒)	๑๑.๑ (๒)		
แก้ไขปัญหาประชาชน	๒๐.๐ (๓)	๑๘.๒ (๘)	๑๖.๗ (๓)		
แสวงหา ริเริ่ม เพื่อท้องถิ่น	๕๓.๓ (๘)	๕๕.๕ (๒๐)	๕๕.๕ (๑๐)		
ไม่ระบุ*	—	—	๕.๖ (๑)		
รวม	๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๔๔)	๑๐๐.๐ (๑๘)		

ตารางที่ ๓๒ (ต่อ)

ประเภทอาชีพ	วิชาชีพ (จำนวน)	ธุรกิจ (จำนวน)	เกษตรกร ช่างฝีมือ (จำนวน)	สถิติทดสอบ	
				χ^2	d.f
ความสำนึกทางการเมือง					
๔. ในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติ					
๔.๑ ระดับความสนับสนุนต่อ องค์กรนิติบัญญัติ				๑๘.๖	๘
สูง ๒๓ - ๓๑	๔๐.๐ (๖)	๒๓.๓ (๑๒)	๒๓.๘ (๕)	($P \leq 0.05$)	
กลาง ๒๒ - ๒๖	๔๐.๐ (๖)	๕๘.๑ (๒๖)	๑๑.๑ (๒)		
ต่ำ ๑๕ - ๒๑	๒๐.๐ (๓)	๑๓.๖ (๖)	๖๑.๑ (๑๑)		
รวม	๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๔๔)	๑๐๐.๐ (๑๘)		
๔.๒ ระดับความสำนึกใน การตรวจสอบการ ปฏิบัติงานของฝ่าย บริหารและการ กำหนดนโยบาย					
สูง ๑๓ - ๑๕	๒๖.๓ (๔)	๓๖.๘ (๑๖)	๒๓.๘ (๕)	(N.S)	๘
กลาง ๑๑ - ๑๒	๔๐.๐ (๖)	๓๘.๖ (๑๗)	๒๓.๘ (๕)		
ต่ำ ๖ - ๑๐	๓๓.๓ (๕)	๒๕.๐ (๑๑)	๕๔.๘ (๘)		
รวม	๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๔๔)	๑๐๐.๐ (๑๘)		
๕. การเป็นตัวแทนกลุ่ม ผลประโยชน์					
รับรู้ เห็นด้วยกับ กลุ่มผลประโยชน์ วางตัวเป็นกลาง	—	๒.๓ (๑)	๑๑.๑ (๒)	(N.S)	๒
รวม	๑๐๐.๐ (๑๕)	๕๓.๓ (๔๓)	๕๕.๘ (๑๖)		
รวม	๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๔๔)	๑๐๐.๐ (๑๘)		

ตารางที่ ๓๒ (ต่อ)

ประเภทอาชีพ	วิชาชีพ (จำนวน)	ธุรกิจ (จำนวน)	เกษตรกร ชาวนา (จำนวน)	สถิติทดสอบ	
				x ²	d.f
ความสำคัญทางการ เมือง					
๖. การรวมกลุ่มทางการ เมือง					
๖.๑ การสังกัดกลุ่มการ เมือง					
สังกัด	๓๓.๓ (๕)	๓๖.๘ (๑๖)	๑๖.๗ (๓)	๒.๓๕	๒
ไม่สังกัด	๖๖.๗ (๑๐)	๖๓.๖ (๒๔)	๘๓.๓ (๑๕)	(N.S)	
รวม	๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๔๐)	๑๐๐.๐ (๑๘)		
๖.๒ ระดับความสนับสนุนระบบพรรคการเมือง					
สูง	๘๐.๐ (๑๒)	๗๗.๓ (๓๔)	๔๔.๔ (๘)	(P<๐.๐๕)	
กลาง	๒๐.๐ (๓)	—	๑๖.๗ (๓)		
ต่ำ	—	๒๒.๗ (๑๐)	๓๕.๙ (๗)		
รวม	๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๔๔)	๑๐๐.๐ (๑๘)		
๗. การเป็นตัวนำการเปลี่ยนแปลง					
๗.๑ ความเห็นเกี่ยวกับการเสริมสร้างปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลง					
มีความเห็น	๓๓.๓ (๕)	๓๖.๘ (๑๖)	๒๗.๘ (๕)	๐.๓๗	๒
ไม่มีความเห็น	๖๖.๗ (๑๐)	๖๓.๖ (๒๔)	๗๒.๒ (๑๓)	(N.S)	๒
รวม	๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๔๐)	๑๐๐.๐ (๑๘)		
๗.๒ ระดับการเป็นตัวนำการเปลี่ยนแปลง					
สูง ๑๖ - ๑๘	๑๓.๘ (๒)	๓๘.๑ (๑๕)	๓๕.๙ (๗)	(N.S)	
กลาง ๑๘ - ๑๕	๓๓.๓ (๕)	๔๐.๘ (๑๘)	๒๒.๒ (๔)		
ต่ำ ๑๑ - ๑๓	๕๓.๓ (๘)	๒๙.๐ (๑๑)	๓๕.๙ (๗)		
รวม	๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๔๔)	๑๐๐.๐ (๑๘)		

ตารางที่ ๗๒ (ต่อ)

ประเภทอาชีพ	เกณฑ์การ			สถิติทดสอบ	
	วิชาชีพ (จำนวน)	ธุรกิจ (จำนวน)	ช่างฝีมือ (จำนวน)	x	d.f
ความสำนึกทางการเมือง					
๔. การถูกควบคุมดูแลการปฏิบัติ หน้าที่โดยประชาชน				๐.๐๐	๒
ประชาชนสนใจติดตาม บ่อยครั้ง	๕๓.๓ (๘)	๕๒.๒ (๒๓)	๕๐.๐ (๕)	(N.S)	
ประชาชนสนใจติดตาม บางครั้ง	๕๖.๓ (๓)	๕๕.๕ (๒๐)	๕๕.๕ (๘)		
ประชาชนไม่เคยสนใจ ติดตาม*	-	๒.๓ (๑)	๕.๖ (๑)		
รวม	๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๔๔)	๑๐๐.๐ (๑๔)		

หมายเหตุ : จำนวนสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
๕๐ คน ไม่ระบุอาชีพ ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๕

* หมายถึง ไม่มีการนำข้อมูลในส่วนนี้ไปเกี่ยวข้องกับกลุ่มสมาชิกวิเคราะห์ เนื่องจากกลุ่มนี้
มีจำนวนน้อย ความถี่แปรเพียงเล็กน้อยทางคำนวณอาจมีส่วนทำให้เกิดการ
ตีความหมายในทางที่ผิดพลาดได้ จึงไม่นำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น ๆ

จากตารางที่ ๓๒ แสดงให้เห็นว่าการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ
 กับความสำนึกทางการเมือง ค่อนข้างที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภา
 เทศบาล โดยการทดสอบไคสแควร์ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ พบว่า อาชีพไม่เป็น
 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อความสำนึกทางการเมือง ค่อนข้างที่และบทบาทเกือบทุกด้าน
 ที่ศึกษา ยกเว้นความสำนึกทางการเมือง ค่อนข้างที่และบทบาทใน ๒ ด้านคือ ระดับความ
 สนับสนุนต่อองค์กร นิติบัญญัติและระดับความสนับสนุนระบบพรรคการเมือง ที่อาชีพเป็นปัจจัย
 ที่ก่อให้เกิดความแตกต่าง โดยสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลที่ประกอบอาชีพ
 ทางวิชาชีพสนับสนุนองค์กร นิติบัญญัติในระดับสูง มีจำนวนมากกว่าสมาชิกสภาที่ประกอบ
 อาชีพอื่น ๆ และสมาชิกสภาที่ประกอบอาชีพ เกษตรกร และช่างฝีมือ สนับสนุนองค์กร นิติบัญญัติ
 ในระดับต่ำมากกว่าสมาชิกสภาที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ ขณะที่สมาชิกสภาที่ประกอบอาชีพ
 ธุรกิจสนับสนุนองค์กร นิติบัญญัติในระดับกลางมากกว่าสมาชิกสภาที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ ส่วน
 ระดับความสนับสนุนระบบพรรคการเมืองนั้น สมาชิกสภาที่ประกอบอาชีพทางวิชาชีพและธุรกิจ
 สนับสนุนระบบพรรคการเมืองในระดับสูง มีจำนวนมากกว่าสมาชิกสภาที่ประกอบอาชีพ เกษตรกร
 และช่างฝีมือ ที่สนับสนุนระบบพรรคการเมืองในระดับสูงมีจำนวนน้อยที่สุด ขณะที่สนับสนุน
 ระบบพรรคการเมืองในระดับต่ำมากกว่าผู้ประกอบอาชีพอื่น

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๓ แสดงอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการกระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

ประเภทอาชีพ	วิชาชีพ (จำนวน)	ธุรกิจ (จำนวน)	เกษตรกร ช่างฝีมือ (จำนวน)	สถิติทดสอบ	
				χ^2	d.f
การกระทำหน้าที่และบทบาท					
๑. การกระทำหน้าที่และบทบาท					
ในฐานะตัวแทน					
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๑๕)	๕๓.๒ (๔๑)	๘๘.๘ (๑๖)	*	
กลุ่มการเมือง	—	๒.๓ (๑)	—		
กลุ่มสมาคม	—	—	๕.๖ (๑)		
ไม่เคยมีโอกาส	—	๔.๕ (๒)	๕.๖ (๑)		
รวม	๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๔๔)	๑๐๐.๐ (๑๘)		
๒. การไปพบปะประชาชน					
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๒๓.๓ (๓)	๓๘.๓ (๑๒)	๓๓.๕ (๖)	๐.๕๒	๒
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๗๖.๗ (๘)	๖๑.๗ (๑๘)	๖๖.๕ (๑๒)	(N.S)	
รวม	๑๐๐.๐ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๓๑)	๑๐๐.๐ (๑๘)		
๓. การเผยแพร่ข่าวสารแก่					
ประชาชนทางสื่อมวลชน					
เคยเผยแพร่	๖๖.๗ (๑๐)	๔๓.๗ (๒๑)	๓๘.๕ (๗)	๒.๖๘	๒
ไม่เคยเผยแพร่	๓๓.๓ (๕)	๕๖.๓ (๒๓)	๖๑.๕ (๑๑)	(N.S)	
รวม	๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๔๔)	๑๐๐.๐ (๑๘)		
๔. การให้ความช่วยเหลือ					
ประชาชน					
ให้ความช่วยเหลืออย่างดี	๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๔๔)	๑๐๐.๐ (๑๘)		

หมายเหตุ : จำนวนสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๘๐ คน
ไม่ระบุอาชีพ ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๗๕ ไม่ระบุอาชีพและไม่ระบุจำนวนครั้ง
การไปพบปะประชาชน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕

* หมายถึง ข้อมูลมีค่าเล็กน้อยสอดคล้องกับคุณสมบัติที่ต้องการ สำหรับการทดสอบไคสแควร์

จากตารางที่ ๓๓ แสดงให้เห็นว่าการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการกระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล โดยการทดสอบไคสแควร์ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ พบว่า อาชีพไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในทุก ๆ ด้านที่ศึกษา

สรุป

การศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความสำนึกทางการเมือง คำนึงถึงที่และบทบาทและการกระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล ได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า "อาชีพเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อความสำนึกทางการเมือง คำนึงถึงที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล"

การวิจัยได้ผลไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ การวิจัยพบว่า อาชีพไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อความสำนึกทางการเมือง คำนึงถึงที่และบทบาทเกือบทุกด้านที่ศึกษา ยกเว้นความสำนึกทางการเมือง คำนึงถึงที่และบทบาทใน ๒ ด้าน คือ ระดับความสนับสนุนขององค์กร นิติบัญญัติ และระดับความสนับสนุนระบบพรรคการเมืองที่อาชีพเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่าง และอาชีพไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในทุก ๆ ด้านที่ศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับความสำนึกทางการเมือง คำนึงถึงที่และบทบาทและการกระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

Robert A Dahl พบว่าความเชื่อมั่นในตนเองทางการเมือง ความรู้สึกถึงประสิทธิภาพทางการเมือง มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของระดับรายได้ จากแนวความคิดดังกล่าวอาจเชื่อได้ว่าระดับรายได้เป็นปัจจัยที่มีผลในทางการเมือง จึงมีข้อสมมติฐานในการวิจัยนี้ว่า "ระดับรายได้เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อความสำนึกทางการเมือง คำนึงถึงที่และบทบาทและการกระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล"

รายละเอียดเกี่ยวกับผลการศึกษาคือความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับความสำนึกทางการเมือง คำนึงถึงที่และบทบาท แสดงไว้ในตารางที่ ๓๔ และความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการกระทำหน้าที่และบทบาทแสดงไว้ในตารางที่ ๓๕

ตารางที่ ๓๔ แสดงอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้
ต่อเดือน กับความสำนึกทางการเมือง คือนักหน้าที่และบทบาทของ
สมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

รายได้เดือนละ (บาท)	๔,๐๐๐		๖,๐๐๐		สถิติทดสอบ χ^2 d.f
	ต่ำกว่า	—	—	สูงกว่า	
๔,๐๐๐	๕,๕๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	
(จำนวน)	(จำนวน)	(จำนวน)	(จำนวน)	(จำนวน)	
ความสำนึกทางการเมือง เมือง					
๑. ลักษณะหน้าที่และบทบาท					๒.๓๗ ๘
การ เป็นตัวแทน					
ผู้พิทักษ์ผลประโยชน์	๒๕.๐ (๘)	๒๓.๕ (๘)	๒๔.๖ (๘)	๒๒.๒ (๒)	(N.S)
ผู้คุ้มครองอำนาจ	๔๔.๘ (๑๕)	๓๖.๕ (๑๓)	๕๓.๒ (๘)	๔๔.๕ (๘)	
ผู้บทบาททางการเมือง	๑๖.๑ (๕)	—	๓.๑ (๑)	๒๒.๒ (๒)	
ไม่ระบุ	๖.๕ (๒)	—	๓.๑ (๑)	๑๑.๑ (๑)	
รวม	๑๐๐.๐ (๓๑)	๑๐๐.๐ (๑๗)	๑๐๐.๐ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๘)	
๒. การ เป็นตัวแทนผลประโยชน์ประชาชน					
ประชาชนในเขตเลือกตั้ง					
ประชาชนโดยส่วนรวม	๒๒.๖ (๗)	๕.๘ (๑)	๒๑.๘ (๓)	๑๑.๑ (๑)	(N.S)
พรรคการเมืองหรือ	๓๘.๒ (๒๓)	๔๔.๒ (๑๕)	๓๑.๕ (๑๐)	๔๔.๘ (๘)	
กลุ่มการเมือง*	—	๕.๘ (๑)	๓.๑ (๑)	—	
ไม่ระบุ*	๓.๒ (๑)	—	—	—	
รวม	๑๐๐.๐ (๓๑)	๑๐๐.๐ (๑๗)	๑๐๐.๐ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๘)	
๓. จุดมุ่งหมายของการเป็นตัวแทน					
เป็นตัวแทนประชาชน					
ปกป้องผลประโยชน์	๑๘.๘ (๖)	๕.๘ (๑)	—	—	(N.S)
ประชาชน	๑๘.๘ (๖)	๒๓.๕ (๘)	๒๔.๖ (๘)	๓๓.๓ (๓)	

ตารางที่ ๓๔ (ต่อ)

รายได้เดือนละ (บาท)	ต่ำกว่า	๔,๐๐๐	๖,๐๐๐	สูงกว่า	สถิติทดสอบ	
		๔,๐๐๐	๕,๕๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	χ^2
ความถี่ (จำนวน)						
ความถี่ทางการ เมือง						
แก้ไขปัญหาประชาชน	๒๒.๖ (๓)	๑๑.๘ (๒)	๑๕.๒ (๒)	๔๕.๕ (๔)		
แสวงหา ริเริ่ม เพื่อ	๓๕.๔ (๑๑)	๕๘.๘ (๑๐)	๕๓.๒ (๘)	๒๒.๒ (๒)		
ท้องถิ่น						
ไม่ระบุ*	๓.๒ (๑)	-	-	-		
รวม	๑๐๐.๐ (๓๑)	๑๐๐.๐ (๑๓)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๘)		
๔. ในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติ						
๔.๑ ระดับความ						
สนับสนุนคอ						
องคกร นิติบัญญัติ						
สูง ๒๓ - ๓๑	๑๖.๑ (๕)	๔๓.๑ (๘)	๓๕.๓ (๕)	๓๓.๓ (๓)	(N.S)	
กลาง ๒๒ - ๒๖	๔๕.๒ (๑๔)	๒๕.๔ (๕)	๔๒.๕ (๖)	๔๕.๕ (๔)		
ต่ำ ๑๕ - ๒๑	๓๘.๔ (๑๒)	๒๓.๕ (๔)	๒๑.๕ (๓)	๒๒.๒ (๒)		
รวม	๑๐๐.๐ (๓๑)	๑๐๐.๐ (๑๓)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๘)		
๔.๒ ระดับความสำคัญ						
ในการตรวจสอบ						
การปฏิบัติงาน						
ของฝ่ายบริหาร และ						
การกำหนดนโยบาย						
สูง ๑๓ - ๑๕	๔๑.๕ (๑๓)	๒๕.๕ (๕)	๓๕.๓ (๕)	๒๒.๒ (๒)	(N.S)	
กลาง ๑๑ - ๑๒	๓๒.๓ (๑๐)	๒๕.๕ (๕)	๔๒.๕ (๖)	๔๕.๕ (๔)		
ต่ำ ๖ - ๑๐	๒๕.๘ (๘)	๔๑.๒ (๗)	๒๑.๕ (๓)	๓๓.๓ (๓)		
รวม	๑๐๐.๐ (๓๑)	๑๐๐.๐ (๑๓)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๘)		
๕. การ เป็นตัวแทนกลุ่ม						
ผลประโยชน์						
รับรู้ เห็นควยกับกลุ่ม	๕.๓ (๓)	-	-	-	(N.S)	
ผลประโยชน์						
วางตัวเป็นกลาง	๕๐.๓ (๒๔)	๑๐๐.๐ (๑๓)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๘)		
รวม	๑๐๐.๐ (๓๑)	๑๐๐.๐ (๑๓)		๑๐๐.๐ (๘)		

ตารางที่ ๓๘ (ต่อ)

รายใดเดือนละ (บาท)	ต่ำกว่า	๔,๐๐๐	๖,๐๐๐	สูงกว่า	-สถิติทดสอบ	
		๔,๐๐๐	๕,๕๐๐		๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐
ความสำคัญทางการ เมือง	(จำนวน)	(จำนวน)	(จำนวน)	(จำนวน)		
๖. การรวมกลุ่มทาง						
การ เมือง						
๖.๑ การ สังกัตกุม						
การ เมือง						
สังกัด	๒๕.๘ (๘)	๒๓.๕ (๔)	๒๑.๘ (๓)	๖๖.๗ (๖)	($P \leq 0.05$)	
ไม่สังกัด	๗๔.๒ (๒๓)	๗๖.๕ (๑๑)	๗๘.๖ (๓)	๓๓.๓ (๓)		
รวม	๑๐๐.๐ (๓๑)	๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๙)		
๖.๒ ระดับความ						
สนับสนุนระบบ						
พรรคการเมือง						
สูง	๖๗.๗ (๒๑)	๖๔.๗ (๑๑)	๗๑.๕ (๑๐)	๗๗.๘ (๗)	(N.S)	
กลาง	๑๒.๘ (๔)	๕.๘ (๑)	๗.๑ (๑)	-		
ต่ำ	๑๙.๕ (๖)	๒๙.๕ (๕)	๒๑.๕ (๓)	๒๒.๒ (๒)		
รวม	๑๐๐.๐ (๓๑)	๑๐๐.๐ (๑๗)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๙)		
๗. การ เป็นตัวนำ						
การ เปลี่ยนแปลง						
๗.๑ ความเห็น						
เกี่ยวกับการ						
เสริมสร้าง						
ปรับปรุง หรือ						
เปลี่ยนแปลง						
มีความเห็น	๓๗.๗ (๑๒)	๔๑.๒ (๗)	๓๕.๗ (๕)	๑๑.๑ (๑)	(N.S)	
ไม่มีความเห็น	๖๑.๓ (๑๙)	๕๘.๘ (๑๐)	๖๔.๓ (๕)	๘๘.๙ (๘)		
รวม	๑๐๐.๐ (๓๑)	๑๐๐.๐ (๑๗)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๙)		

ตารางที่ ๓๔ (ต่อ)

รายได้เดือนละ (บาท)	ต่ำกว่า	๔,๐๐๐	๖,๐๐๐	สูงกว่า	สถิติทดสอบ	
		๔,๐๐๐	๕,๕๐๐		๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐
ความสำคัญทางการ เมือง						
๓.๒ ระดับการ เป็นตัวนำ						
<u>การ เปลี่ยนแปลง</u>						
สูง ๑๒ - ๑๘	๒๕.๐ (๘)	๔๑.๒ (๗)	๕๐.๐ (๗)	๒๒.๒ (๒)	๒.๗๔	b
กลาง ๑๔ - ๑๕	๓๘.๗ (๑๒)	๒๘.๔ (๕)	๒๘.๖ (๔)	๕๕.๖ (๕)	(N.S)	
ต่ำ ๑๑ - ๑๓	๓๒.๓ (๑๐)	๒๘.๔ (๕)	๒๑.๔ (๓)	๒๒.๒ (๒)		
รวม	๑๐๐.๐ (๓๑)	๑๐๐.๐ (๑๗)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๘)		
๔. การ ถูกควบคุมดูแล						
<u>การ ปฏิบัติหน้าที่</u>						
<u>โพล ประชาชน</u>						
ประชาชนสนใจจิตคาม บ่อยครั้ง	๔๕.๒ (๑๔)	๖๘.๗ (๑๑)	๓๕.๗ (๕)	๖๖.๗ (๖)	๒.๘๘	๓
ประชาชนสนใจจิตคาม บางครั้ง	๕๑.๖ (๑๖)	๓๕.๓ (๖)	๕๗.๒ (๘)	๓๓.๓ (๓)		
ประชาชนไม่เคยสนใจ จิตคาม*	๓.๒ (๑)	-	๗.๑ (๑)	-		
รวม	๑๐๐.๐ (๓๑)	๑๐๐.๐ (๑๗)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๘)		

หมายเหตุ : จำนวนสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

๘๐ คน ไม่ระบุระดับรายได้ ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๒๕

* หมายถึง ไม่มีการนำข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์ เนื่องจากกลุ่มนี้มีจำนวนน้อย ความถี่แปรเพียงเล็กน้อยทางด้านจำนวนอาจมีส่วนทำให้เกิดการตีความคลาดเคลื่อนในทางที่ผิดพลาดได้ จึงไม่นำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น ๆ

จากตารางที่ ๓๔ แสดงให้เห็นว่าการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับความสำนึกทางการเมือง ค่อนข้างที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล โดยการทดสอบไคสแควร์ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ พบว่าระดับรายได้ไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างของความสำนึกทางการเมือง ค่อนข้างที่และบทบาทเกือบทุกด้านที่ศึกษา ยกเว้นความสำนึกทางการเมือง ค่อนข้างที่และบทบาทในการสังกัดกลุ่มการเมืองที่รายได้เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่าง โดยสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลที่มีรายได้ในระดับสูง มีจำนวนที่สังกัดกลุ่มการเมืองเป็นจำนวนมากกว่าสมาชิกสภาที่มีรายได้ในระดับที่ไม่สูงมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๕ แสดงอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้
 คอเคื่อน กับการกระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัด
 และสมาชิกสภาเทศบาล

รายได้เคื่อนละ (บาท)	ต่ำกว่า	๔,๐๐๐	๖,๐๐๐	สูงกว่า		
	๔,๐๐๐	๕,๕๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	สถิติทดสอบ	
	(จำนวน)	(จำนวน)	(จำนวน)	(จำนวน)	χ^2	d.f
<u>การกระทำหน้าที่และบทบาท</u>						
<u>๑. การกระทำหน้าที่และบทบาท</u>						
<u>ในฐานะตัวแทน</u>						
ประชาชน	๕๐.๓ (๒๔)	๔๔.๒ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๕)	*	
กลุ่มการเมือง	-	๕.๘ (๑)	-	-		
กลุ่มสมาคม	๓.๒ (๑)	-	-	-		
ไม่เคยมีโอกาศ	๖.๕ (๒)	๕.๘ (๑)	-	-		
รวม	๑๐๐.๐ (๓๑)	๑๐๐.๐ (๑๓)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๕)		
<u>๒. การไปพบปะประชาชน</u>						
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๒๔.๐ (๖)	๓๖.๔ (๔)	๓๖.๔ (๔)	๔๒.๘ (๓)	(N.S)	๓
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๗๖.๐ (๑๕)	๖๓.๖ (๗)	๖๓.๖ (๗)	๕๗.๑ (๔)		
รวม	๑๐๐.๐ (๒๑)	๑๐๐.๐ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๗)		

ตารางที่ ๓๕ (ต่อ)

รายได้เดือนละ (บาท)	ต่ำกว่า	๔,๐๐๐	๖,๐๐๐	สูงกว่า	สถิติทดสอบ	
		๔,๐๐๐ (จำนวน)	๕,๕๐๐ (จำนวน)		๑๐,๐๐๐ (จำนวน)	๑๐,๐๐๐ (จำนวน)
การกระทำหน้าที่และบทบาท						
๓. การเผยแพร่ข่าวสารแก่ ประชาชนทางสื่อมวลชน					๑๕.๘	๓
เคยเผยแพร่	๑๕.๘ (๖)	๕๒.๕ (๕)	๓๑.๘ (๑๐)	๔๔.๕ (๔)	$(P < 0.05)$	
ไม่เคยเผยแพร่	๔๐.๖ (๒๕)	๔๓.๑ (๔)	๒๕.๖ (๘)	๑๑.๑ (๑)		
รวม	๑๐๐.๐ (๓๑)	๑๐๐.๐ (๑๓)	๑๐๐.๐ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๕)		
๔. การให้ความช่วยเหลือ ประชาชน						
ให้ความช่วยเหลืออย่างดี	๑๐๐.๐ (๓๑)	๑๐๐.๐ (๑๓)	๑๐๐.๐ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๕)		

หมายเหตุ : จำนวนสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๔๐ คน
 ไม่ระบุระดับรายได้ ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๒๕ ไม่ระบุระดับรายได้และ
 จำนวนครั้งการไปพบปะประชาชน ๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๕
 * หมายถึงข้อมูลมีค่าเล็กน้อยสอดคล้องกับคุณสมบัติที่คองการสำหรับทดสอบไคสแควร์

จากตารางที่ ๑๕ แสดงให้เห็นว่าการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการกระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล โดยการทดสอบไคสแควร์ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ พบว่า รายได้ไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทเกือบทุกด้านที่ศึกษา ยกเว้นการกระทำหน้าที่และบทบาทในการ เผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชนทางสื่อมวลชนที่ รายได้เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่าง โดยสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลที่มีระดับรายได้สูงขึ้น จะมีจำนวนผู้ที่เคย เผยแพร่ข่าวสาร เพิ่มมากขึ้น

สรุป

การศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับความสำนึกทางการเมืองต่อหน้าที่และบทบาทและการกระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล ได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า "ระดับรายได้เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อความสำนึกทางการเมืองต่อหน้าที่และบทบาทและการกระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล"

การวิจัยได้ผลไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ การวิจัยพบว่า ระดับรายได้ไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อความสำนึกทางการเมืองต่อหน้าที่และบทบาทเกือบทุกด้านที่ศึกษา ยกเว้นความสำนึกทางการเมืองต่อหน้าที่และบทบาทในการ สังกัดกลุ่มการเมืองที่ระดับรายได้เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่าง และระดับรายได้ไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทเกือบทุกด้านที่ศึกษา ยกเว้นการกระทำหน้าที่และบทบาทในการ เผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชนทางสื่อมวลชนที่ระดับรายได้เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่าง

ความสัมพันธ์ระหว่างความใกล้ชิดที่มวลชนกับความสำนึกทางการเมือง ต่อหน้าที่ และบทบาท และการกระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

Huntington เห็นว่า การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นผลให้มีการเพิ่มขึ้นของอัตราการอ่านออกเขียนได้ และการขยายตัวของการศึกษา อุตสาหกรรม การขยายตัวของสื่อสารมวลชน และการเพิ่มขึ้นของความสำนึกทางการเมือง * จากแนวความคิดดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการขยายตัวของสื่อสารมวลชนและการเพิ่มขึ้นของความสำนึกทางการเมืองต่างเป็นผลสืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมเช่นเดียวกัน

การสื่อสารมวลชนเป็นกระบวนการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับประชาชนจำนวนมาก มีความสลับซับซ้อนกว่าการสื่อสารประเภทใดทั้งหมด หน้าที่ที่สำคัญของสื่อมวลชนก็คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปในสังคม และก่อให้เกิดความตระหนักโดยอาศัยข่าวสาร ^๒

สื่อมวลชนจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางวิถีชีวิตและค่านิยมการเปลี่ยนแปลงจากสภาพดั้งเดิมไปสู่สภาพใหม่ การเปลี่ยนแปลงนิสัยหรือพฤติกรรม อันเนื่องจากการให้รู้ได้เห็น ใฝ่ฝัน สิ่งซึ่งจะนำไปสู่ทัศนคติใหม่ ๆ ^๓

Samuel P. Huntington, Political Order in Changing Societies, (London : Yale University Press, 1968), p. 5.

^๒ สุภาภรณ์ วัชรสิริธรรม, "นิเทศศาสตร์พัฒนาการกับการพัฒนาหลักสูตร : แนวความคิดในการนำการสื่อสารแบบยุคโลกวิสัยมาเป็นตัวเร่งงานพัฒนาหลักสูตร," วารสารการวิจัยทางการศึกษา ๑๐ (มีนาคม ๒๕๒๓) : ๕๒ - ๕๘.

^๓ กมล สมวิเชียร, ประชาธิปไตยกับสังคมไทย, หน้า ๕๐.

Dawson และ Prewitt เห็นว่าสื่อมวลชนไต่ถาม หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ นิตยสาร และเครื่องมือสื่อสารอื่น ๆ มีผลต่อการเรียนรู้ทางการเมือง ชาวสารเกี่ยวกับเหตุการณ์ทางการเมือง มีผลต่อการประเมินค่าเหตุการณ์ทางการเมือง มีการสื่อสารจากรัฐบาลสู่ประชาชน จากกลุ่มถึงกลุ่ม จากกลุ่มถึงบุคคล จากผู้ปกครองถึงผู้อยู่ใต้อำนาจปกครอง โดยผ่านเครื่องมือสื่อสารซึ่งมีความก้าวหน้าอันเป็นผลจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทางการสื่อสาร ขณะที่โครงสร้างสังคมแบบจารีตอ่อนตัวลง เช่น การสลายตัวของครอบครัวขยาย และลักษณะชุมชนแบบท้องถิ่น (ลักษณะชุมชนแบบท้องถิ่นจะมีแบบแผนของการสื่อสารแบบในสังคมนับถ เช่น การพบปะแลกเปลี่ยนข่าวสารที่ตลาด การจัดแสดงลิเก หมอลำ และงานวัด *) การสื่อสารมวลชนจึงมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ทางการเมือง ๒

จากแนวความคิดเกี่ยวกับสื่อมวลชน สามารถสรุปได้ว่าชาวสารจากสื่อมวลชนเป็นปัจจัยที่อาจมีผลทางการเมือง การศึกษาถึงความใกล้ชิดกับสื่อมวลชนจึงจะศึกษาถึงประเภทเนื้อหาสาระของชาวสารที่รับจากการสื่อสารมวลชน เพื่อทราบถึงประเภทของชาวสารที่เข้าถึงสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล ที่จะ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้และตระหนักถึงเรื่องราวและแนวทางการปฏิบัติต่าง ๆ ที่ได้รับจากชาวสารนั้น ๆ โดยได้พิจารณาถึงประเภทชาวสารที่สมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลให้ความสนใจติดตามเป็นอันดับแรก ในการศึกษาจึงได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า "ประเภทชาวสารที่สนใจติดตาม เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อความสนใจทางการเมืองก่อนหน้าและบทบาท และการกระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล"

รายละเอียดเกี่ยวกับผลการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างประเภทชาวสารที่สนใจติดตาม ความสนใจทางการเมืองก่อนหน้าและบทบาท แสดงไว้ในตารางที่ ๓๖ และความสัมพันธ์ระหว่างประเภทชาวสารที่สนใจติดตามกับการกระทำหน้าที่และบทบาท แสดงไว้ในตารางที่ ๓๗

* เกษม ศิริสัมพันธ์, "สื่อมวลชนกับการพัฒนาการเมือง" ใน ทฤษฎีและแนวความคิดในการพัฒนาประเทศ, บรรณาธิการ, ธรรม รัชศาสตร์ และชัชติยา กรรณสูต, หน้า ๕๐-๕๑.

๒ Richard E. Dawson and Kenneth Prewitt, Political Socialization, p. 194.

ตารางที่ ๓๖ แสดงอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างประเภทข่าวสาร
ที่สนใจติดตามกับความสำคัญทางการ เมืองต่อหน้าที่และบทบาท
ของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

ประเภทข่าวสาร	การ เมือง การบริหาร การปกครอง (จำนวน)	ข่าววงการ ธุรกิจ (จำนวน)	สถิติทดสอบ	
			χ^2	d.f
ความสำคัญทางการ เมือง				
๑. <u>ลักษณะหน้าที่และบทบาท การ เป็นตัวแทน</u>			๐.๕๖	๓
ผู้พิทักษ์ผลประโยชน์	๒๕.๐ (๑๔)	๒๕.๐ (๑)	(N.S)	
ผู้ไต่ถามมอบอำนาจ	๕๖.๕ (๔๓)	๓๕.๐ (๓)		
ผู้เฝ้าบทบาททางการเมือง	๑๓.๒ (๑๐)	—		
ไม่ระบุ	๕.๓ (๔)	—		
รวม	๑๐๐.๐ (๗๖)	๑๐๐.๐ (๔)		
๒. <u>การ เป็นตัวแทนผลประโยชน์ ประชาชน</u>			๐.๕๗	๓
ประชาชนในเขตเลือกตั้ง	๑๕.๔ (๑๒)	—	(N.S)	
ประชาชนโดยส่วนรวม	๘๐.๓ (๖๑)	๑๐๐.๐ (๔)		
พรรคการเมืองหรือ กลุ่มการเมือง*	๒.๖ (๒)	—		
ไม่ระบุ*	๑.๓ (๑)	—		
รวม	๑๐๐.๐ (๗๖)	๑๐๐.๐ (๔)		
๓. <u>จุดมุ่งหมายของการ เป็นตัวแทน</u>			๐.๕๒	
เป็นตัวแทนประชาชน	๕.๒ (๓)	—	(N.S)	
ปกป้องผลประโยชน์ประชาชน	๒๒.๔ (๑๗)	๒๕.๐ (๑)		
แก้ไขปัญหาประชาชน	๑๘.๔ (๑๔)	๒๕.๐ (๑)		
แสวงหา ริเริ่ม เพื่อท้องถิ่น	๕๕.๗ (๓๗)	๕๐.๐ (๒)		
ไม่ระบุ*	๑.๓ (๑)	—		
รวม	๑๐๐.๐ (๗๖)	๑๐๐.๐ (๔)		

ตารางที่ ๓๖ (ต่อ)

ประเภทข่าวสาร	การ เมือง การบริหาร การ ปกครอง (จำนวน)	ข่าววงการ ธุรกิจ (จำนวน)	สถิติทดสอบ	
			χ^2	d.f
ความสำนึกทางการเมือง				
๔. ในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติ				
๔.๑ ระดับความสนับสนุนของ องค์กรนิติบัญญัติ			๐.๐๓	๒
สูง ๒๗ - ๓๑	๒๔.๐ (๒๒)	๒๔.๐ (๑)	(N.S)	
กลาง ๒๒ - ๒๖	๔๓.๔ (๓๓)	๕๐.๐ (๒)		
ต่ำ ๑๕ - ๒๑	๒๗.๖ (๒๑)	๒๕.๐ (๑)		
รวม	๑๐๐.๐ (๗๖)	๑๐๐.๐ (๔)		
๔.๒ ระดับความสำนึกในการ ตรวจสอบการปฏิบัติงาน ของฝ่ายบริหารและการ กำหนดนโยบาย			๓.๘๑	๒
สูง ๑๓ - ๑๕	๓๑.๖ (๒๔)	๓๕.๐ (๓)	(N.S)	
กลาง ๑๑ - ๑๒	๓๖.๘ (๒๘)	๒๕.๐ (๑)		
ต่ำ ๖ - ๑๐	๓๑.๖ (๒๔)	-		
รวม	๑๐๐.๐ (๗๖)	๑๐๐.๐ (๔)		
๕. การ เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์				
รับรู้ เห็นด้วยกับกลุ่มผลประโยชน์ วางตัวเป็นกลาง	๕.๐ (๓)	-	๐.๘๕	๑
รวม	๕๖.๐ (๓๓)	๑๐๐.๐ (๔)	(N.S)	
รวม	๑๐๐.๐ (๗๖)	๑๐๐.๐ (๔)		
๖. การ รวมกลุ่มทางการเมือง				
๖.๑ การสังกัดกลุ่มการเมือง			๒.๑๑	๑
สังกัด	๒๗.๖ (๒๑)	๓๕.๐ (๓)	(N.S)	
ไม่สังกัด	๗๒.๔ (๕๕)	๒๕.๐ (๑)		
รวม	๑๐๐.๐ (๗๖)	๑๐๐.๐ (๔)		

ตารางที่ ๓๖ (ต่อ)

ประเภทข่าวสาร	การ เมือง การบริหาร การปกครอง (จำนวน)	ข่าววงการ ธุรกิจ (จำนวน)	สถิติทดสอบ	
			χ^2	d.f
ความสำคัญทางการ เมือง				
๖.๒ ระดับความสนับสนุน ระบบพรรคการเมือง			๒.๒๘	๒
สูง	๗๑.๑ (๕๔)	๕๐.๐ (๒)	(N.S)	
กลาง	๘.๒ (๗)	-		
ต่ำ	๑๘.๗ (๑๕)	๕๐.๐ (๒)		
รวม	๑๐๐.๐ (๙๖)	๑๐๐.๐ (๔)		
๗. การ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลง				
๗.๑ ความ เห็นเกี่ยวกับการ เสริมสร้าง ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลง			๐.๐๒	๑
มีความ เห็น	๓๘.๒ (๒๖)	๒๕.๐ (๑)	(N.S)	
ไม่มีความ เห็น	๖๑.๘ (๕๐)	๗๕.๐ (๓)		
รวม	๑๐๐.๐ (๙๖)	๑๐๐.๐ (๔)		
๗.๒ ระดับการ เป็นตัวนำ การ เปลี่ยนแปลง			๑.๘๘	๒
สูง ๑๖ - ๑๘	๒๘.๐ (๒๒)	๕๐.๐ (๒)	(N.S)	
กลาง ๑๘ - ๑๕	๓๕.๕ (๒๗)	๕๐.๐ (๒)		
ต่ำ ๑๑ - ๑๓	๓๕.๕ (๒๖)	-		
รวม	๑๐๐.๐ (๙๖)	๑๐๐.๐ (๔)		

ตารางที่ ๓๖ (ต่อ)

ประเภทข่าวสาร	การ เมือง การบริหาร การปกครอง (จำนวน)	ข่าววงการ ธุรกิจ (จำนวน)	สถิติทดสอบ	
			χ^2	d.f
ความสำนึกทางการเมือง				
๔. การถูกควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ โดยประชาชน			๐.๑๒	๒
ประชาชนสนใจติดตามบ่อยครั้ง	๕๑.๓ (๓๔)	๕๐.๐ (๒)	(N.S)	
ประชาชนสนใจติดตามบางครั้ง	๕๖.๑ (๓๕)	๕๐.๐ (๒)		
ประชาชนไม่เคยสนใจติดตาม*	๒.๖ (๒)	—		
รวม	๑๐๐.๐ (๗๖)	๑๐๐.๐ (๔)		

หมายเหตุ . * หมายถึงไม่มีการนำข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มนี้มาวิเคราะห์ เนื่องจากกลุ่มนี้มีจำนวนน้อย ความถี่แปรเพียงเล็กน้อยทางด้านจำนวนอาจมีส่วนทำให้เกิดการตีความหมายในทางที่ผิดพลาดได้ จึงไม่นำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น ๆ

จากตารางที่ ๓๖ แสดงให้เห็นว่าการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทข่าวสารที่สนใจติดตามกับความสำนึกทางการเมืองต่อหน้าที่และบทบาท และการกระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล โดยการทดสอบไคสแควร์ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ พบว่า ประเภทข่าวสารที่สนใจติดตามไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อความสำนึกทางการเมืองต่อหน้าที่และบทบาทในทุก ๆ ด้านที่ศึกษา

ตารางที่ ๓๓) แสดงอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างประเภทข่าวสาร
ที่สนใจติดตามกับการกระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัด
และสมาชิกสภาเทศบาล

ประเภทข่าวสาร	การ เมือง		สถิติทดสอบ	
	การบริหาร	ข่าววงการ	x^2	d.f
	การปกครอง	ธุรกิจ		
	(จำนวน)	(จำนวน)		
<u>การกระทำหน้าที่และบทบาท</u>				
๑. <u>กระทำหน้าที่และบทบาท</u>				
<u>ในฐานะตัวแทน</u>				
ประชาชน	๕๓.๔ (๓๑)	๑๐๐.๐ (๔)	*	
กลุ่มการเมือง	๑.๓ (๑)	-		
กลุ่มสมาคม	๑.๓ (๑)	-		
ไม่เคยมีโอกาสดู	๔.๐ (๓)	-		
รวม	๑๐๐.๐ (๓๖)	๑๐๐.๐ (๔)		
๒. <u>การไปพบปะประชาชน</u>				
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๓๕.๓ (๒๐)	๓๓.๓ (๑)	(N.S)	
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๖๔.๓ (๓๖)	๖๖.๓ (๓)		
รวม	๑๐๐.๐ (๕๖)	๑๐๐.๐ (๓)		

ตารางที่ ๓๗ (ต่อ)

ประเภทข่าวสาร	การเมือง การบริหาร การปกครอง (จำนวน)	ข่าววงการ ธุรกิจ (จำนวน)	สถิติทดสอบ	
			χ^2	d.f
การกระทำหน้าที่และบทบาท				
๓. <u>การเผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชน</u>				
<u>ทางสื่อมวลชน</u>				
เคยเผยแพร่	๔๗.๔ (๓๖)	๗๕.๐ (๓)	(N.S)	
ไม่เคยเผยแพร่	๕๒.๖ (๔๐)	๒๕.๐ (๑)		
รวม	๑๐๐.๐ (๗๖)	๑๐๐.๐ (๔)		
๔. <u>การให้ความช่วยเหลือประชาชน</u>				
ให้ความช่วยเหลืออย่างดี	๑๐๐.๐ (๗๖)	๑๐๐.๐ (๔)		

หมายเหตุ : จำนวนสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๘๐ คน มีระบุจำนวนครั้งการไปพบปะประชาชน ๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๒๕

* หมายถึง ข้อมูลมีค่าเล็กไม่สอดคล้องกับคุณสมบัติที่ต้องการสำหรับการทดสอบไคสแควร์

จากตารางที่ ๓๗ แสดงให้เห็นว่าการ ทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างประเภท
 ข่าวสาร ที่สนใจติดตามกับการ กระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิก
 สภาเทศบาล โดยการทดสอบไคสแควร์ที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๐.๐๕ พบว่า ประเภท
 ข่าวสาร ที่สนใจติดตาม ไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการ กระทำหน้าที่และ
 บทบาทในทุก ๆ ด้านที่ศึกษา

สรุป

การศึกษาถึงความสัมพันธ์ ระหว่างประเภทข่าวสารที่สนใจติดตาม กับความ
 สำคัญทางการ เมืองค่อนหน้าที่และบทบาทและการ กระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิก
 สภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล ได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า "ประเภทข่าวสารที่สนใจ
 ติดตาม เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อความสำคัญทางการ เมือง ค่อนหน้าที่และ
 บทบาทและการ กระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภา เทศบาล"

การวิจัยได้ผลไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ การวิจัยพบว่า ประเภทข่าวสาร
 ที่สนใจติดตาม ไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อความสำคัญทางการ เมืองค่อนหน้าที่
 และบทบาทในทุก ๆ ด้านที่ศึกษา และประเภทข่าวสารที่สนใจติดตาม ไม่เป็นปัจจัยที่ก่อ
 ให้เกิดความแตกต่างต่อการ กระทำหน้าที่และบทบาทในทุก ๆ ด้านที่ศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความสัมพันธ์ระหว่างความใกล้ชิดกับประชาชนกับความสำนึกทางการเมือง
และบทบาทและการกระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

Fred W. Riggs เห็นว่า การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นของประเทศกำลังพัฒนา ไม่ใช่เป็นการเลือกตั้งจากผู้ที่ไม่รู้จักรักงั้นในสังคมอุตสาหกรรม โดยคนที่ท้องถิ่นในประเทศกำลังพัฒนาเป็นท้องถิ่นเล็ก ๆ คนรู้จักกัน และผู้สมัครรับเลือกตั้งก็เป็นคนที่รู้จักในท้องถิ่น จึงอาจกล่าวได้ว่าผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเข้าทำงานตำแหน่งหลายสมัย บ่มเป็นการแสดงให้เห็นถึงการเป็นที่รู้จักของประชาชนในท้องถิ่น และมีความใกล้ชิดกับประชาชน

การได้รับเลือกตั้งเข้า นอกจากจะแสดงให้เห็นถึงความนิยมของประชาชน ยังแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการดำรงตำแหน่ง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลทางการเมือง ก็จะเห็นได้จากทัศนะต่าง ๆ เช่น

Lucian W. Pye เห็นว่าการ เป็นผู้เข้าร่วมมีบทบาททางการเมือง จะเป็นระยะที่บุคคลมีความเข้าใจการเมืองลึกซึ้งขึ้น และจะมีทัศนคติทางการเมืองที่ชัดเจนและถาวรกว่าเดิม คน ๆ นั้นอาจจะเป็นนักการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง ผู้บริหารพรรคการเมือง ๒

เกษม สุวรรณกุล, "การพัฒนาทางการเมืองกับการบริหาร," ใน ทฤษฎีและแนวความคิดในการพัฒนาประเทศ, บรรณาธิการ, ธรรม รัชศาสตร์ และ ชัยศศิยา วรรณสุทร, หน้า ๖๕ อ้างถึง Fred W. Riggs, Bureaucrats and Political Development : A Paradoxical View (Bloomington : Indiana University, 1962) manuscript.

๒ ฅมล สมวิเชียร, ประชาธิปไตยกับสังคมไทย, หน้า ๘๑ - ๘๒ อ้างถึง Lucian W. Pye, Politics, Personality and Nation Building: Burma's Search for Identity. (New Haven : Yale University Press, 1962), p. 53.

Dawson และ Prewitt เห็นว่าประสบการณ์ทางการเมือง ก่อให้เกิด ความรู้และความเชื่อ ถึงทัศนะของ Tocquevill ที่เห็นว่า "การมีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจทางการเมือง ก่อให้เกิดความรับผิดชอบทางการเมือง" นอกจากนี้ Dawson และ Prewitt ยังเห็นว่า ประสบการณ์ทางการเมือง เป็นผลก่อให้เกิดความเชื่อมั่นถึง อิทธิพลของตนในกระบวนการทางการเมือง *

การวิจัยของ Kim และ Woo พบว่า ประสบการณ์ในการ ดำรงตำแหน่ง ของสมาชิกสภาเกาหลี เป็นตัวแปร อิสระ ที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเกี่ยวกับการ เป็นตัวแทน ^๒

จากแนวความคิดและการวิจัย อาจสรุปได้ว่า การได้รับเลือกตั้งเข้าดำรง ตำแหน่งของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล เป็นเครื่องแสดงถึงความใกล้ชิดกับ ประชาชน และเป็นปัจจัยที่อาจมีผลทางการเมือง การวิจัยนี้จึงมีข้อสมมติฐานไว้ว่า "การได้รับเลือกเข้าดำรงตำแหน่ง เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อความสำนึก ทางการเมืองต่อหน้าที่และบทบาทและการ กระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัด และสมาชิกสภาเทศบาล"

รายละเอียดเกี่ยวกับผลการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับเลือกเข้า ดำรงตำแหน่งกับความสำนึกทางการเมืองต่อหน้าที่และบทบาท แสดงไว้ในตารางที่ ๓๘ และความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับเลือกเข้าดำรงตำแหน่งกับการ กระทำหน้าที่และบทบาท แสดงไว้ในตารางที่ ๓๙

Richard E. Dawson and Kenneth Prewitt, Political Socialization, p. 78.

^๒ Chong Lim Kim and Byung - Kyu Woo, "Political Representation in the Korean National Assembly," in Legislatures in Comparative Perspective ed. Allan Kornberg, p. 274.

ตารางที่ ๓๘ แสดงอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับเลือก
เข้าดำรงตำแหน่งกับความสำคัญทางการเมือง ค่อนข้างที่และ
บทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

การได้รับเลือกตั้ง	ได้รับเลือก ซ้ำ (จำนวน)	ได้รับเลือก เป็นสมัยแรก (จำนวน)	สถิติทดสอบ	
			χ^2	d.f
ความสำคัญทางการเมือง เมือง				
<u>๑. ลักษณะหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทน</u>			๕.๓๑	๓
ผู้พิทักษ์ผลประโยชน์	๒๕.๐ (๓)	๒๓.๗ (๔)	(N.S)	
ผู้ได้รับมอบอำนาจ	๕๐.๐ (๑๔)	๖๔.๔ (๒๖)		
ผู้บทบาททางการเมือง	๑๓.๕ (๕)	๒.๖ (๑)		
ไม่ระบุ	๓.๑ (๒)	๕.๓ (๒)		
รวม	๑๐๐.๐ (๒๔)	๑๐๐.๐ (๓๔)		
<u>๒. การ เป็นตัวแทนผลประโยชน์ประชาชน</u>			๑.๕๕	๑
ประชาชนในเขตเลือกตั้ง	๑๐.๗ (๓)	๒๓.๗ (๔)	(N.S)	
ประชาชนโดยส่วนรวม	๘๕.๗ (๒๔)	๗๑.๐ (๒๗)		
พรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมือง*	-	๕.๓ (๒)		
ไม่ระบุ*	๓.๖ (๑)	-		
รวม	๑๐๐.๐ (๒๔)	๑๐๐.๐ (๓๔)		
<u>๓. จุดมุ่งหมายของการ เป็นตัวแทน</u>			๑.๒๓	๓
เป็นตัวแทนประชาชน	๑๔.๓ (๔)	๓.๕ (๓)	(N.S)	
ปกป้องผลประโยชน์ประชาชน	๒๑.๔ (๖)	๒๕.๐ (๑๑)		
แก้ไขปัญหาประชาชน	๑๔.๓ (๔)	๑๔.๔ (๕)		
แสวงหา ริเริ่ม เพื่อท้องถิ่น	๔๖.๔ (๑๓)	๔๘.๗ (๑๗)		
ไม่ระบุ*	๓.๖ (๑)	-		
รวม	๑๐๐.๐ (๒๔)	๑๐๐.๐ (๓๔)		

ตารางที่ ๓๘ (ต่อ)

การไต่รับเลือกตั้ง	ไต่รับเลือก ซ้ำ (จำนวน)	ไต่รับเลือก เป็นสมัยแรก (จำนวน)	สถิติทดสอบ	
			χ^2	d.f
ความสำคัญทางการเมือง				
๔. ในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติ				
๔.๑ <u>ระดับความสนับสนุนต่อ องค์กรนิติบัญญัติ</u>			๔.๒๘	๒
สูง	๒๓ - ๓๑	๓๘.๓ (๑๑)	๑๘.๔ (๓)	(N.S)
กลาง	๒๒ - ๒๒	๔๒.๘ (๑๒)	๔๓.๔ (๑๘)	
ต่ำ	๑๕ - ๒๑	๑๓.๘ (๕)	๓๘.๒ (๑๓)	
รวม		๑๐๐.๐ (๒๘)	๑๐๐.๐ (๓๔)	
๔.๒ <u>ระดับความสำคัญในการตรวจสอบ การปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารและ การกำหนดนโยบาย</u>			๓.๒๓	๒
สูง	๑๓ - ๑๕	๔๖.๔ (๑๓)	๒๒.๓ (๑๐)	(N.S)
กลาง	๑๑ - ๑๒	๒๘.๐ (๗)	๔๒.๑ (๑๖)	
ต่ำ	๖ - ๑๐	๒๕.๖ (๘)	๓๑.๖ (๑๒)	
รวม		๑๐๐.๐ (๒๘)	๑๐๐.๐ (๓๔)	
๕. <u>การเป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์</u>			๒.๘๘	๑
รับรู้ เห็นด้วยกับกลุ่มผลประโยชน์ วางตัวเป็นกลาง			-	๓.๘ (๓)
รวม		๑๐๐.๐ (๒๘)	๘๒.๑ (๓๔)	(N.S)
๖. <u>การรวมกลุ่มทางการเมือง</u>				
๖.๑ <u>การสังกัดกลุ่มการเมือง</u>			๐.๒๘	๑
สังกัด		๓๘.๓ (๑๑)	๓๑.๖ (๑๒)	(N.S)
ไม่สังกัด		๖๐.๗ (๑๗)	๖๘.๔ (๒๒)	
รวม		๑๐๐.๐ (๒๘)	๑๐๐.๐ (๓๔)	

ตารางที่ ๓๘ (ต่อ)

การไต่รับเลือกตั้ง	ไต่รับเลือก ซ้ำ (จำนวน)	ไต่รับเลือก เป็นสมัยแรก (จำนวน)	สถิติทดสอบ	
			χ^2	d.f
ความสำคัญทางการเมือง				
๖.๒ <u>ระดับความสนับสนุนระบบพรรคการเมือง</u>			๕.๘๕	๒
สูง	๔๕.๗ (๒๔)	๕๗.๘ (๒๒)	(N.S)	
กลาง	๓.๖ (๑)	๑๐.๕ (๔)		
ต่ำ	๑๐.๗ (๓)	๓๑.๖ (๑๒)		
รวม	๑๐๐.๐ (๒๘)	๑๐๐.๐ (๓๘)		
๗. <u>การเป็นตัวนำการเปลี่ยนแปลง</u>				
๗.๑ <u>ความเห็นเกี่ยวกับการเสริมสร้างปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลง</u>			๐.๒๓	๑
มีความเห็น	๓๘.๓ (๑๑)	๓๘.๒ (๑๓)	(N.S)	
ไม่มีความเห็น	๖๐.๗ (๑๗)	๖๕.๘ (๒๕)		
รวม	๑๐๐.๐ (๒๘)	๑๐๐.๐ (๓๘)		
๗.๒ <u>ระดับการเป็นตัวนำการเปลี่ยนแปลง</u>			๓.๕๓	๒
สูง ๑๖ - ๑๘	๒๘.๖ (๘)	๒๘.๐ (๑๑)	(N.S)	
กลาง ๑๔ - ๑๕	๔๖.๘ (๑๓)	๒๖.๓ (๑๐)		
ต่ำ ๑๑ - ๑๓	๒๕.๐ (๗)	๔๕.๗ (๑๗)		
รวม	๑๐๐.๐ (๒๘)	๑๐๐.๐ (๓๘)		

ตารางที่ ๓๘ (ต่อ)

การไต่รับเลือกตั้ง	ไต่รับเลือก ซ้ำ (จำนวน)	ไต่รับเลือก เป็นสมัยแรก (จำนวน)	สถิติทดสอบ	
			χ^2	d.f
๔. การถูกควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่				
โดยประชาชน			๐.๑๓	•
ประชาชนสนใจติดตามบ่อยครั้ง	๕๓.๑ (๑๖)	๕๒.๖ (๒๐)	(N.S)	
ประชาชนสนใจติดตามบางครั้ง	๔๒.๕ (๑๒)	๔๔.๘ (๑๓)		
ประชาชนไม่เคยสนใจติดตาม *	—	๒.๖ (๑)		
รวม	๑๐๐.๐ (๒๘)	๑๐๐.๐ (๓๔)		

หมายเหตุ : จำนวนสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลที่ตอบแบบสอบถาม
ทั้งหมด ๘๐ คน ไม่ระบุการไต่รับเลือกตั้งเป็นสมัยที่เท่าใด
จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕

* หมายถึง ไม่มีการนำข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มนิมาวิเคราะห์ เนื่องจาก
กลุ่มนี้มีจำนวนน้อย ความผันแปร เพียงเล็กน้อยทางค่านจำนวนอาจมีส่วนทำให้เกิดการตีความหมาย
ในทางที่ผิดพลาดได้ จึงไม่นำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น ๆ

จากตารางที่ ๓๘ แสดงให้เห็นว่าการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการไต่รับเลือก
เข้าดำรงตำแหน่งกับความสำนึกทางการเมืองต่อหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและ
สมาชิกสภาเทศบาล โดยการทดสอบไคสแควร์ที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๐.๐๕ พบว่าการไต่
รับเลือกเข้าดำรงตำแหน่งไม่ เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อความสำนึกทางการเมือง
ต่อหน้าที่และบทบาทในทุก ๆ ด้านที่ศึกษา

ตารางที่ ๓๕ แสดงอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับเลือก
เข้าดำรงตำแหน่งกับการกระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิก
สภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

การได้รับเลือกตั้ง	ได้รับเลือก ซ้ำ (จำนวน)	ได้รับเลือก เป็นสมัยแรก (จำนวน)	สถิติทดสอบ	
			χ^2	d.f
<u>การกระทำหน้าที่และบทบาท</u>				
๑. <u>กระทำหน้าที่และบทบาท</u>				
<u>ในฐานะตัวแทน</u>				
ประชาชน	๘๖.๘ (๒๗)	๘๘.๕ (๓๘)	*	
กลุ่มการเมือง	—	๒.๖ (๑)		
กลุ่มสมาคม	—	๒.๖ (๑)		
ไม่เคยมีโอกาส	๓.๖ (๑)	๕.๓ (๒)		
รวม	๑๐๐.๐ (๒๘)	๑๐๐.๐ (๓๘)		
๒. <u>การไปพบปะประชาชน</u>				
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๖๑.๘ (๑๓)	๖๘.๐ (๒๐)	(H.S)	
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๓๘.๑ (๘)	๓๑.๐ (๘)		
รวม	๑๐๐.๐ (๒๑)	๑๐๐.๐ (๒๘)		

ตารางที่ ๓๘ (ต่อ)

การได้รับเลือกตั้ง	ได้รับเลือก ซ้ำ (จำนวน)	ได้รับเลือก เป็นสมัยแรก (จำนวน)	สถิติทดสอบ	
			χ^2	d.f
การกระทำหน้าที่และบทบาท				
๓. การเผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชน				
ทางสื่อมวลชน				
เคยเผยแพร่	๖๐.๓ (๑๓)	๓๘.๕ (๑๕)	(N.S)	
ไม่เคยเผยแพร่	๓๘.๓ (๑๑)	๖๐.๕ (๒๓)		
รวม	๑๐๐.๐ (๒๔)	๑๐๐.๐ (๓๘)		
๔. การให้ความช่วยเหลือประชาชน				
ให้ความช่วยเหลืออย่างดี	๑๐๐.๐ (๒๔)	๑๐๐.๐ (๓๘)		

หมายเหตุ : จำนวนสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล ที่ตอบแบบ
สอบถามทั้งหมด ๘๐ คน ไม่ระบุการได้รับเลือกตั้งเป็นสมัย
ที่เท่าใดจำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕ ไม่ระบุการ
ได้รับเลือกตั้งเป็นสมัยที่เท่าใดและไม่ระบุจำนวนครั้งการไป
พบปะประชาชน ๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕

* หมายถึงข้อมูลมีค่าเล็กน้อยสอดคล้องกับคุณสมบัติที่ต้องการสำหรับการ
การทดสอบไคสแควร์

จากตารางที่ ๓๔ แสดงให้เห็นว่าการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับเลือกเข้าดำรงตำแหน่ง กับการกระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล โดยการทดสอบไคสแควร์ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ พบว่า การได้รับเลือกเข้าดำรงตำแหน่ง ไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในทุก ๆ ด้านที่ศึกษา

สรุป

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับเลือกเข้าดำรงตำแหน่ง กับความสำนึกทางการเมืองต่อหน้าที่และบทบาทและการกระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล ได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า "การได้รับเลือกเข้าดำรงตำแหน่ง เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อความสำนึกทางการเมืองต่อหน้าที่และบทบาทและการกระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล"

การวิจัยได้ผลไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ การวิจัยพบว่า การได้รับเลือกเข้าดำรงตำแหน่งไม่ เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อความสำนึกทางการเมืองต่อหน้าที่และบทบาทในทุก ๆ ด้านที่ศึกษา และการได้รับเลือกเข้าดำรงตำแหน่งไม่ เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในทุก ๆ ด้านที่ศึกษา

สรุป

การศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำนึกทางการเมืองต่อหน้าที่และบทบาทกับการกระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล ได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า "ความสำนึกทางการเมืองต่อหน้าที่และบทบาทกับการกระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลแตกต่างกัน อันเนื่องมาจากความแตกต่างในปัจจัยต่าง ๆ กันนี้ คือ

- ก. ระดับการศึกษา
- ข. ฐานะ (อาชีพและรายได้)
- ค. ความใกล้ชิดสิ่งแวดล้อม
- ง. ความใกล้ชิดประชาชน"

การวิจัยได้ผลไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เกือบทั้งหมด ยกเว้นบางส่วนที่ไคผลตรงกับสมมติฐาน การวิจัยพบว่า

ก. ระดับการศึกษา ไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อความสำนึกทางการเมือง เมืองค่อหน้าทีและบทบาท และระดับการศึกษาไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทเกือบทุกค่านที่ศึกษา ยกเว้นการกระทำหน้าที่และบทบาทในการเผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชนทางสิ่งแวดล้อมที่ระดับการศึกษาเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่าง

ข. ฐานะ (อาชีพและรายได้)

๑. อาชีพไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อความสำนึกทางการเมือง เมืองค่อหน้าทีและบทบาทเกือบทุกค่านที่ศึกษา ยกเว้นความสำนึกทางการเมือง เมืองค่อหน้าทีและบทบาทใน ๒ ค่านคือ ระดับความสนับสนุนองค์กรนิคมอุตสาหกรรม และระดับความสนับสนุนระบบพรรคการเมือง ที่อาชีพเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่าง และอาชีพไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในทุก ๆ ค่านที่ศึกษา

๒. รายได้ไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อความสำนึกทางการเมือง เมืองค่อหน้าทีและบทบาทเกือบทุกค่านที่ศึกษา ยกเว้นความสำนึกทางการเมือง เมืองค่อหน้าทีและบทบาทในการสังกัดกลุ่มการเมืองที่ระดับรายได้เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่าง และระดับรายได้ไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทเกือบทุกค่านที่ศึกษา ยกเว้นการกระทำหน้าที่และบทบาทในการเผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชนทางสิ่งแวดล้อม ที่ระดับรายได้เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่าง

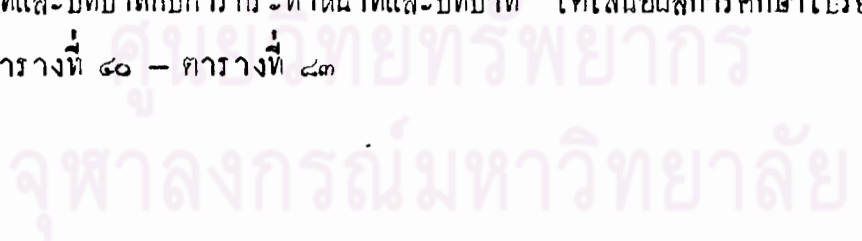
ค. ความไม่ใกล้ชิดคือฉนวนจนไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อความสำนึก
ทางการ เมืองต่อหน้าที่และบทบาทกับการ กระทำหน้าที่และบทบาทในทุก ๆ ด้านที่ศึกษา

ง. ความไม่ใกล้ชิดประชาชนไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อความสำนึก
ทางการ เมืองต่อหน้าที่และบทบาทกับการ กระทำหน้าที่และบทบาทในทุก ๆ ด้านที่ศึกษา

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความสำนึกทางการเมืองต่อหน้าที่และบทบาท
กับการ กระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

จากการศึกษาแนวความคิดต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับความสำนึกทางการเมือง
ของตัวแทน ในบทที่ ๒ แนวความคิดการวิจัย อาจเชื่อได้ว่าความสำนึกทางการเมือง
ต่อหน้าที่และบทบาทของตัวแทน น่าจะเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการ กระทำหน้าที่และบทบาท
ของตัวแทน การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความสำนึกทางการเมือง
ต่อหน้าที่และบทบาทกับการ กระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิก
สภาเทศบาล ผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัยไว้ว่า "ความสำนึกทางการเมือง
ต่อหน้าที่และบทบาทเป็นปัจจัยที่ทำให้การ กระทำหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัด
และสมาชิกสภาเทศบาลแตกต่างกัน"

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความสำนึกทางการเมือง
ต่อหน้าที่และบทบาทกับการ กระทำหน้าที่และบทบาท ได้เสนอผลการศึกษาเปรียบเทียบ
ไว้ในตารางที่ ๕๐ - ตารางที่ ๕๓

ตารางที่ ๔๐ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง ความสำคัญในลักษณะหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทนกับการ กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชนของสมาชิก สภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความสำคัญในลักษณะหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทน				
	ผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ (จำนวน)	ผู้ได้รับมอบอำนาจ (จำนวน)	ผู้มีบทบาททางการเมือง (จำนวน)	ไม่ระบุ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>					
<u>๑. สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่</u>					
กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน					
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๓)	๘๘.๓ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๒)	—	๘๖.๘ (๒๓)
กลุ่มการเมือง	—	—	—	—	—
กลุ่มสมาคม	—	—	—	—	—
ไม่เคยมีโอกาสน	—	๕.๓ (๑)	—	—	๓.๖ (๑)
รวม	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๒)	—	๑๐๐.๐ (๒๘)
<u>๒. สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่</u>					
กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน					
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๒๐)
กลุ่มการเมือง	—	—	—	—	—
กลุ่มสมาคม	—	—	—	—	—
ไม่เคยมีโอกาสน	—	—	—	—	—
รวม	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๒๐)

ตารางที่ ๕๐ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความสำคัญในลักษณะหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทน				
	ผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ (จำนวน)	ผู้ได้รับมอบอำนาจ (จำนวน)	ผู้รับบทบาททางการเมือง (จำนวน)	ไม่ระบุ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
การกระทำหน้าที่และบทบาท					
จังหวัดแม่ฮ่องสอน					
๓. สมาชิกสภาจังหวัด					
แม่ฮ่องสอน					
การกระทำหน้าที่และบทบาท					
ในฐานะตัวแทน					
ประชาชน	๖๖.๓ (๒)	๕๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๓)	—	๔๑.๕ (๑๔)
กลุ่มการเมือง	๓๓.๓ (๑)	—	—	—	๖.๓ (๑)
กลุ่มสมาคม	—	๑๐.๐ (๑)	—	—	๖.๓ (๑)
ไม่เคยมีโอกาสนำเสนอ	—	—	—	—	—
รวม	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๓)	—	๑๐๐.๐ (๑๖)
๔. สมาชิกสภาเทศบาล					
เมืองแม่ฮ่องสอน					
การกระทำหน้าที่และบทบาท					
ในฐานะตัวแทน					
ประชาชน	๓๕.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๓)	๕๐.๐ (๑)	๔๑.๕ (๑๔)
กลุ่มการเมือง	—	—	—	—	—
กลุ่มสมาคม	—	—	—	—	—
ไม่เคยมีโอกาสนำเสนอ	๒๕.๐ (๑)	—	—	๕๐.๐ (๑)	๑๒.๖ (๒)
รวม	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๕๐ แสดงให้เห็นว่าสมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ในทุก ๆ ลักษณะหน้าที่และบทบาทได้กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชนมีจำนวนมากเช่นเดียวกัน ในแต่ละลักษณะหน้าที่และบทบาทจึงอาจกล่าวได้ว่าความสำคัญในลักษณะหน้าที่และบทบาทไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชน

ตารางที่ ๔๑ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง ความสำคัญในลักษณะหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทนกับการ กระทำหน้าที่และบทบาทในการ ไปพบปะประชาชนของสมาชิก สภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความสำคัญในลักษณะหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทน				
	ผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ (จำนวน)	ผู้ได้รับมอบอำนาจ (จำนวน)	ผู้มีบทบาททางการเมือง (จำนวน)	ไม่ระบุ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>การกระทำหน้าที่และบทบาท</u>					
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>					
<u>๑. สมาชิกสภาจังหวัด</u>					
<u>เชียงใหม่</u>					
ไปพบปะประชาชน					
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๓๓.๓ (๒)	๕๗.๑ (๘)	๕๐.๐ (๑)	—	๕๐.๐ (๑๑)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๖๖.๗ (๔)	๔๒.๙ (๖)	๕๐.๐ (๑)	—	๕๐.๐ (๑๑)
รวม	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๒)	—	๑๐๐.๐ (๒๒)
<u>๒. สมาชิกสภาเทศบาล</u>					
<u>นคร เชียงใหม่</u>					
ไปพบปะประชาชน					
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๗๕.๐ (๓)	๔๒.๙ (๓)	—	—	๔๖.๒ (๖)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๒๕.๐ (๑)	๕๗.๑ (๔)	—	๑๐๐.๐ (๒)	๕๓.๘ (๗)
รวม	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๗)	—	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๑๓)
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>					
<u>๓. สมาชิกสภาจังหวัด</u>					
<u>แม่ฮ่องสอน</u>					
ไปพบปะประชาชน					
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	—	—	๕๐.๐ (๑)	—	๗.๗ (๑)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๙)	๕๐.๐ (๑)	—	๙๒.๓ (๑๒)
รวม	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๙)	๑๐๐.๐ (๒)	—	๑๐๐.๐ (๑๓)

ตารางที่ ๔๑ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความสำนึกในลักษณะหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทน				
	ผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ (จำนวน)	ผู้ได้รับมอบอำนาจ (จำนวน)	ผู้มีบทบาททางการเมือง (จำนวน)	ไม่ระบุ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
การกระทำหน้าที่และบทบาท					
๔. สมาชิกรัฐสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน					
ไปพบปะประชาชน					
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	—	๕๐.๐ (๓)	—	—	๕๐.๐ (๓)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๑๐๐.๐ (๑)	๕๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๒)	๓๕๐.๐ (๘)
รวม	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๒)	๓๐๐.๐ (๑๑)

หมายเหตุ : สจ. เชียงใหม่ ๖ คน สท. เชียงใหม่ ๓ คน สจ. แม่ฮ่องสอน ๓ คน และ สท. แม่ฮ่องสอน ๕ คน ไม่ระบุจำนวนครั้งไปพบปะประชาชน

จากตารางที่ ๔๑ แสดงให้เห็นว่าสมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน มีจำนวนสมาชิกสภาที่ไปพบปะประชาชนเกิน ๓๖ ครั้งต่อปี และไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี ในแต่ละลักษณะหน้าที่และบทบาทมีจำนวนใกล้เคียงกัน เช่นเดียวกัน จึงอาจกล่าวได้ว่าความสำนึกในลักษณะหน้าที่และบทบาทไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในการไปพบปะประชาชน

ตารางที่ ๔๒ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง ความสำคัญในลักษณะหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทน กับการ กระทำหน้าที่และบทบาทในการ เผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชน ทางสื่อมวลชนของสมาชิกรัฐสภาจังหวัดและสมาชิกรัฐสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภท สมาชิก	ความสำคัญในลักษณะหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทน				
	ผู้พิทักษ์ ผลประโยชน์ (จำนวน)	ผู้ไต่รับ มอบอำนาจ (จำนวน)	ผู้บทบาท ทางการเมือง (จำนวน)	ไม่ระบุ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
จังหวัดเชียงใหม่					
๑. สมาชิกรัฐสภาจังหวัด เชียงใหม่					
เคยเผยแพร่	๔๕.๗ (๖)	๔๔.๒ (๑๖)	๑๐๐.๐ (๒)	—	๔๕.๗ (๒๔)
ไม่เคยเผยแพร่	๑๔.๓ (๑)	๑๕.๘ (๓)	—	—	๑๔.๓ (๔)
รวม	๑๐๐.๐ (๗)	๑๐๐.๐ (๑๙)	๑๐๐.๐ (๒)	—	๑๐๐.๐ (๒๘)
๒. สมาชิกรัฐสภาเทศบาล นคร เชียงใหม่					
เคยเผยแพร่	๔๓.๓ (๕)	๔๐.๐ (๔)	๕๐.๐ (๑)	๕๐.๐ (๑)	๕๕.๐ (๑๑)
ไม่เคยเผยแพร่	๑๖.๗ (๑)	๒๐.๐ (๖)	๕๐.๐ (๑)	๕๐.๐ (๑)	๕๕.๐ (๙)
รวม	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๒๒)
จังหวัดแม่ฮ่องสอน					
๓. สมาชิกรัฐสภาจังหวัด แม่ฮ่องสอน					
เคยเผยแพร่	—	๒๐.๐ (๒)	๓๓.๓ (๑)	—	๑๔.๔ (๓)
ไม่เคยเผยแพร่	๑๐๐.๐ (๓)	๘๐.๐ (๔)	๖๖.๗ (๒)	—	๘๑.๒ (๑๓)
รวม	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๓)	—	๑๐๐.๐ (๑๖)

ตารางที่ ๔๒ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความสำคัญในลักษณะหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทน				
	ผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ (จำนวน)	ผู้ได้รับมอบอำนาจ (จำนวน)	ผู้มีบทบาททางการเมือง (จำนวน)	ไม่ระบุ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
การกระทำหน้าที่และบทบาท					
๔. สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน					
เคย แยกแยะ	๒๕.๐ (๑)	—	—	—	๒.๓ (๑)
ไม่เคย แยกแยะ	๓๕.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๗)	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๒)	๔๓.๗ (๑๕)
รวม	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๗)	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๔๒ แสดงให้เห็นว่าสมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลเชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน มีจำนวนสมาชิกสภาที่เคยและไม่เคย แยกแยะ ขาวสาร แก่ประชาชนทางสี่มุมลชน ในแต่ละลักษณะหน้าที่และบทบาทมีจำนวนใกล้เคียงกัน เช่นเดียวกัน จึงอาจกล่าวได้ว่าความสำคัญในลักษณะหน้าที่และบทบาทไม่ เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในการ แยกแยะ ขาวสาร แก่ประชาชนทางสี่มุมลชน

ตารางที่ ๔๓ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง
ความสำนึกในลักษณะหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทน กับการ
กระทำหน้าที่และบทบาทในการให้ความช่วยเหลือประชาชน
ของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภท สมาชิก	ความสำนึกในลักษณะหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทน				
	ผู้พิทักษ์ ผลประโยชน์ (จำนวน)	ผู้ไต่รับ มอบอำนาจ (จำนวน)	ผู้มีบทบาท ทางการเมือง (จำนวน)	ไม่ระบุ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
การกระทำหน้าที่และบทบาท					
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>					
๑. <u>สมาชิกสภาจังหวัด</u>					
<u>เชียงใหม่</u>					
ให้ความช่วยเหลือ ประชาชนอย่างทั่วถึง	๑๐๐.๐ (๗)	๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๒)	-	๑๐๐.๐ (๒๔)
๒. <u>สมาชิกสภาเทศบาลนคร</u>					
<u>เชียงใหม่</u>					
ให้ความช่วยเหลือ ประชาชนอย่างทั่วถึง	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๒๐)
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>					
๓. <u>สมาชิกสภาจังหวัด</u>					
<u>แม่ฮ่องสอน</u>					
ให้ความช่วยเหลือ ประชาชนอย่างทั่วถึง	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๓)	-	๑๐๐.๐ (๑๖)
๔. <u>สมาชิกสภาเทศบาลเมือง</u>					
<u>แม่ฮ่องสอน</u>					
ให้ความช่วยเหลือ ประชาชนอย่างทั่วถึง	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๗)	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๔๓ แสดงให้เห็นว่าสมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภา
เทศบาลนคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน
สมาชิกสภาทุกคนในทุกลักษณะหน้าที่และบทบาทจะให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี ความ
สำนึกในลักษณะหน้าที่และบทบาทจึงไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่
และบทบาทในการให้ความช่วยเหลือประชาชน

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๔ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง
ความสำนึกในหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทนผลประโยชน์ประชาชน
กับการ กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชนของสมาชิก
สภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภท สมาชิก	ความสำนึกในหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทนผลประโยชน์				
	ประชาชนใน เขตเลือกตั้ง (จำนวน)	ประชาชนโดย ส่วนรวม (จำนวน)	พรรคการเมือง กลุ่มการเมือง (จำนวน)	ไม่ระบุ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
การ กระทำหน้าที่และบทบาท					
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>					
๑. <u>สมาชิกสภาจังหวัด</u>					
<u>เชียงใหม่</u>					
กระทำหน้าที่และ บทบาทในฐานะตัวแทน					
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๘)	๘๕.๓ (๒๒)	๑๐๐.๐ (๑)	—	๘๖.๘ (๒๓)
กลุ่มการเมือง	—	—	—	—	—
กลุ่มสมาคม	—	—	—	—	—
ไม่เคยมี โอกาส	—	๘.๓ (๑)	—	—	๓.๖ (๑)
รวม	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๑)	—	๑๐๐.๐ (๒๔)
๒. <u>สมาชิกสภาเทศบาล</u>					
<u>นคร เชียงใหม่</u>					
กระทำหน้าที่และ บทบาทในฐานะตัวแทน					
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๑๖)	—	—	๑๐๐.๐ (๒๔)
กลุ่มการเมือง	—	—	—	—	—
กลุ่มสมาคม	—	—	—	—	—
ไม่เคยมี โอกาส	—	—	—	—	—
รวม	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๑๖)	—	—	๑๐๐.๐ (๒๔)

ตารางที่ ๔๔ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความสำคัญในหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทนผลประโยชน์				
	ประชาชนในเขตเลือกตั้ง (จำนวน)	ประชาชนโดยส่วนรวม (จำนวน)	พรรคการเมือง กลุ่มการเมือง (จำนวน)	ไม่ระบุ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
จังหวัดแม่ฮ่องสอน					
๓. สมาชิกสภาจังหวัด					
แม่ฮ่องสอน					
กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน					
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๒)	๕๑.๗ (๑๑)	—	๑๐๐.๐ (๑)	๒๕๑.๗ (๑๔)
กลุ่มการเมือง	—	—	๑๐๐.๐ (๑)	—	๑๐๐.๐ (๑)
กลุ่มสมาคม	—	๒.๓ (๑)	—	—	๒.๓ (๑)
ไม่เคยมีโอกาส	—	—	—	—	—
รวม	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๑๒)	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑)	๓๐๐.๐ (๑๖)
๔. สมาชิกสภาเทศบาลเมือง					
แม่ฮ่องสอน					
กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน					
ประชาชน	๕๐.๐ (๑)	๕๑.๕ (๑๓)	—	—	๑๐๑.๕ (๑๔)
กลุ่มการเมือง	—	—	—	—	—
กลุ่มสมาคม	—	—	—	—	—
ไม่เคยมีโอกาส	๕๐.๐ (๑)	๗.๑ (๑)	—	—	๑๐๗.๑ (๑๖)
รวม	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๑๔)	—	—	๒๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๔๔ แสดงให้เห็นว่าสมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นตัวแทนผลประโยชน์ของประชาชนโดยส่วนรวม เป็นจำนวนมาก และไม่ว่าจะเห็นว่าเป็นตัวแทนผลประโยชน์ของประชาชนกลุ่มใด ต่างได้กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชนมีจำนวนมาก เช่นเดียวกัน จึงกล่าวได้ว่าความสำคัญในหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทนผลประโยชน์ประชาชนไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชน

ตารางที่ ๔๕ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง
ความสำนึกในหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทนผลประโยชน์ประชาชน
กับการ กระทำหน้าที่และบทบาทในการ ไปพบปะประชาชน ของสมาชิก
สภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภท สมาชิก	ความสำนึกในหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทนผลประโยชน์				
	ประชาชนใน เขตเลือกตั้ง (จำนวน)	ประชาชนไทย ส่วนรวม (จำนวน)	พรรคการเมือง กลุ่มการเมือง (จำนวน)	ไม่ระบุ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
จังหวัดเชียงใหม่					
๑. สมาชิกสภาจังหวัด เชียงใหม่					
ไปพบปะประชาชน					
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๖๖.๗ (๒)	๕๐.๐ (๕)	—	—	๕๐.๐ (๑๑)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๓๓.๓ (๑)	๕๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๑)	—	๕๐.๐ (๑๑)
รวม	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๑)	—	๑๐๐.๐ (๒๒)
๒. สมาชิกสภาเทศบาล นคร เชียงใหม่					
ไปพบปะประชาชน					
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๓๓.๓ (๑)	๕๐.๐ (๕)	—	—	๕๖.๒ (๖)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๖๖.๗ (๒)	๕๐.๐ (๕)	—	—	๕๓.๘ (๗)
รวม	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๑๐)	—	—	๑๐๐.๐ (๑๓)
จังหวัดแม่ฮ่องสอน					
๓. สมาชิกสภาจังหวัด แม่ฮ่องสอน					
ไปพบปะประชาชน					
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	—	๕.๑ (๑)	—	—	๗.๗ (๑)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๑๐๐.๐ (๒)	๙๔.๙ (๑๐)	—	—	๙๒.๓ (๑๒)
รวม	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๑๑)	—	—	๑๐๐.๐ (๑๓)

ตารางที่ ๔๕ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความสำคัญในหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทนผลประโยชน์				
	ประชาชนในเขตเลือกตั้ง (จำนวน)	ประชาชนโดยส่วนรวม (จำนวน)	พรรคการเมือง กลุ่มการเมือง (จำนวน)	ไม่ระบุ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
๔. สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน					
ไปพบปะประชาชน					
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	-	๓๐.๐ (๓)	-	-	๒๙.๐ (๓)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๑๐๐.๐ (๑)	๗๐.๐ (๗)	-	-	๑๗๐.๐ (๘)
รวม	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑๐)	-	-	๑๐๐.๐ (๑๑)

หมายเหตุ : สจ. เชียงใหม่ ๖ คน สท. เชียงใหม่ ๗ คน สจ. แม่ฮ่องสอน ๓ คน และ สท. แม่ฮ่องสอน ๕ คน ไม่ระบุจำนวนครั้งการไปพบปะประชาชน

จากตารางที่ ๔๕ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน มีจำนวนสมาชิกสภาที่ไปพบปะประชาชนเกิน ๓๖ ครั้งต่อปี และไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี ไม่ว่าจะเห็นว่าเป็นตัวแทนผลประโยชน์ของประชาชนกลุ่มใดก็มีจำนวนใกล้เคียงกัน จึงอาจกล่าวได้ว่า ความสำคัญในหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทนผลประโยชน์ประชาชนไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในการไปพบปะประชาชน

ตารางที่ ๘๖ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง ความสำนึกในหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทนผลประโยชน์ประชาชน กับการ กระทำหน้าที่และบทบาทในการ เผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชน ทางสื่อมวลชนของสมาชิกรัฐสภาจังหวัดและสมาชิกรัฐสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภท สมาชิก	ความสำนึกในหน้าที่และบทบาทเป็นตัวแทนผลประโยชน์				
	ประชาชนใน เขตเลือกตั้ง (จำนวน)	ประชาชนโดย ส่วนรวม (จำนวน)	พรรคการเมือง กลุ่มการเมือง (จำนวน)	ไม่ระบุ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>					
๑. <u>สมาชิกรัฐสภาจังหวัด</u>					
<u>เชียงใหม่</u>					
เคย เผยแพร่	๓๕.๐ (๓)	๘๓.๐ (๒๐)	๑๐๐.๐ (๑)	—	๘๘.๓ (๒๔)
ไม่ เคย เผยแพร่	๒๕.๐ (๑)	๑๓.๐ (๓)	—	—	๑๘.๓ (๕)
รวม	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๑)	—	๑๐๐.๐ (๒๘)
๒. <u>สมาชิกรัฐสภาเทศบาล</u>					
<u>นคร เชียงใหม่</u>					
เคย เผยแพร่	๒๕.๐ (๑)	๖๒.๕ (๑๐)	—	—	๕๕.๐ (๑๑)
ไม่ เคย เผยแพร่	๓๕.๐ (๓)	๓๓.๕ (๖)	—	—	๕๕.๐ (๙)
รวม	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๑๖)	—	—	๑๐๐.๐ (๒๐)
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>					
๓. <u>สมาชิกรัฐสภาจังหวัด</u>					
<u>แม่ฮ่องสอน</u>					
เคย เผยแพร่	—	๑๖.๓ (๒)	—	๑๐๐.๐ (๑)	๑๖.๓ (๓)
ไม่ เคย เผยแพร่	๑๐๐.๐ (๒)	๘๓.๓ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๑)	—	๘๓.๓ (๑๓)
รวม	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๑๒)	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑๖)

ตารางที่ ๔๖ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความสำนึกในหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทนผลประโยชน์				
	ประชาชนในเขตเลือกตั้ง (จำนวน)	ประชาชนโดยส่วนรวม (จำนวน)	พรรคการเมือง กลุ่มการเมือง (จำนวน)	ไม่ระบุ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
๔. สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน					
เคย แยกแยะ	-	๗.๑ (๑)	-	-	๖.๓ (๑)
ไม่ เคย แยกแยะ	๑๐๐.๐ (๒)	๘๒.๘ (๑๓)	-	-	๘๓.๗ (๑๕)
รวม	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๑๔)	-	-	๑๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๔๖ แสดงให้เห็นว่าสมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน มีจำนวนสมาชิกสภาที่เคยและไม่เคย แยกแยะข่าวสารแก่ประชาชนทางสื่อมวลชน ไม่ว่าจะเห็นว่าเป็นตัวแทนผลประโยชน์ประชาชนกลุ่มใดก็มีจำนวนใกล้เคียงกัน จึงอาจกล่าวได้ว่า ความสำนึกในหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทนผลประโยชน์ประชาชนไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในการ แยกแยะข่าวสารแก่ประชาชนทางสื่อมวลชน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๗ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง ความสำนึกในหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทนผลประโยชน์ประชาชน กับการ กระทำหน้าที่และบทบาทในการ ให้ความช่วยเหลือประชาชน ของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความสำนึกในหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทนผลประโยชน์				
	ประชาชนในเขตเลือกตั้ง (จำนวน)	ประชาชนโดยส่วนรวม (จำนวน)	พรรคการเมือง กุมการเมือง (จำนวน)	ไม่ระบุ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>					
๑. <u>สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่</u>					
ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างคึก	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๑)	-	๑๐๐.๐ (๒๘)
๒. <u>สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่</u>					
ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างคึก	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๑๖)	-	-	๑๐๐.๐ (๒๐)
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>					
๓. <u>สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>					
ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างคึก	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๑๒)	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑๖)
๔. <u>สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน</u>					
ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างคึก	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๑๔)	-	-	๑๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๔๗ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน สมาชิกสภาทุกคนไม่ว่าจะเห็นว่าเป็นตัวแทนผลประโยชน์ประชาชนกลุ่มใด ต่างก็จะให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี ความสำนึกในหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวแทนผลประโยชน์จึงไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการ กระทำหน้าที่และบทบาทในการให้ความช่วยเหลือประชาชน

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๔ แสดงการ เปรียบเทียบข้อควรระวังของความสัมพันธ์ระหว่าง
ความสันทัดในจุดมุ่งหมายของการ เป็นตัวแทน กับการ กระทำหน้าที่
และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชนของสมาชิกสภาจังหวัด และ
สมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภท สมาชิก	จุดมุ่งหมายของการ เป็นตัวแทน					รวม (จำนวน)
	ปกป้อง เป็นตัวแทน ประชาชน (จำนวน)	ผลประโยชน์ ประชาชน (จำนวน)	แก้ไขปัญหา ประชาชน (จำนวน)	แสวงหา ริเริ่ม เพื่อท้องถิ่น (จำนวน)	ไม่ระบุ (จำนวน)	
จังหวัดเชียงใหม่						
๑. สมาชิกสภาจังหวัด เชียงใหม่						
กระทำหน้าที่และ บทบาทในฐานะตัวแทน						
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๑)	๘๘.๘ (๘)	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๑๔)	—	๔๖๘.๘ (๒๗)
กลุ่มการเมือง	—	—	—	—	—	—
กลุ่มสมาคม	—	—	—	—	—	—
ไม่เคยมีโอกาส	—	๑๑.๐ (๑)	—	—	—	๓.๖ (๑)
รวม	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๑๔)	—	๑๐๐.๐ (๒๘)
๒. สมาชิกสภาเทศบาล นคร เชียงใหม่						
กระทำหน้าที่และ บทบาทในฐานะตัวแทน						
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๗)	—	๑๐๐.๐ (๒๐)
กลุ่มการเมือง	—	—	—	—	—	—
กลุ่มสมาคม	—	—	—	—	—	—
ไม่เคยมีโอกาส	—	—	—	—	—	—
รวม	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๗)	—	๑๐๐.๐ (๒๐)

ตารางที่ ๔๔ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	จุดมุ่งหมายของการ เป็นตัวแทน					
	เป็นตัวแทนประชาชน (จำนวน)	ปกป้องผลประโยชน์ประชาชน (จำนวน)	แก้ไขปัญหาประชาชน (จำนวน)	แสวงหาวิธีเริ่มเพื่อท้องถิ่น (จำนวน)	ไม่ระบุ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
จังหวัดแม่ฮ่องสอน						
๓. สมาชิกสภาจังหวัด						
แม่ฮ่องสอน						
กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน						
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๒)	—	๑๐๐.๐ (๑)	๘๓.๔ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๑)	๘๗.๔ (๑๔)
กลุ่มการเมือง	—	—	—	๘.๓ (๑)	—	๖.๓ (๑)
กลุ่มสมาคม	—	—	—	๘.๓ (๑)	—	๖.๓ (๑)
ไม่เคยมีโอกาส	—	—	—	—	—	—
รวม	๑๐๐.๐ (๒)	—	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑๒)	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑๖)
๔. สมาชิกสภาเทศบาล						
เมืองแม่ฮ่องสอน						
กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน						
ประชาชน	๕๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๔)	๗๕.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๖)	—	๘๗.๔ (๑๔)
กลุ่มการเมือง	—	—	—	—	—	—
กลุ่มสมาคม	—	—	—	—	—	—
ไม่เคยมีโอกาส	๕๐.๐ (๑)	—	๒๕.๐ (๑)	—	—	๑๒.๖ (๒)
รวม	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๖)	—	๑๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๔๔ แสดงให้เห็นว่าสมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ไม่ว่าจะมียุคมุ่งหมายของการ เป็นตัวแทนอย่างไร ต่างก็กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชนมีจำนวนมากเช่นเดียวกัน จึงกล่าวได้ว่าความสำนึกในจุดมุ่งหมายของการ เป็นตัวแทนไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชน

ตารางที่ ๔๕ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง ความสำนึกในจรรยาบรรณของการ เป็นตัวแทน กับการ กระทำหน้าที่ และบทบาทในการ ไปพบปะประชาชนของสมาชิกสภาจังหวัดและ สมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภท สมาชิก	จรรยาบรรณของการ เป็นตัวแทน					รวม (จำนวน)
	ปกป้อง เป็นตัวแทน ประชาชน (จำนวน)	ผลประโยชน์ ประชาชน (จำนวน)	แก้ไขปัญหา ประชาชน (จำนวน)	แสวงหา ริเริ่ม เพื่อท้องถิ่น (จำนวน)	ไม่ระบุ (จำนวน)	
การ กระทำหน้าที่และบทบาท						
จังหวัดเชียงใหม่						
๑. สมาชิกสภาจังหวัด เชียงใหม่						
ไปพบปะประชาชน เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	-	๕๐.๐ (๒)	๒๕.๐ (๑)	๓๕.๐ (๔)	-	๕๐.๐ (๑๑)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๑๐๐.๐ (๑)	๖๐.๐ (๓)	๓๕.๐ (๓)	๒๕.๐ (๔)	-	๕๐.๐ (๑๑)
รวม	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๑๒)	-	๑๐๐.๐ (๒๒)
๒. สมาชิกสภาเทศบาล นคร เชียงใหม่						
ไปพบปะประชาชน เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๑๐๐.๐ (๒)	๖๖.๓ (๒)	๒๕.๐ (๑)	๒๕.๐ (๑)	-	๕๖.๒ (๖)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	-	๓๓.๓ (๑)	๓๕.๐ (๓)	๓๕.๐ (๓)	-	๕๓.๘ (๗)
รวม	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๔)	-	๑๐๐.๐ (๑๓)

ตารางที่ ๔๔ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	จุดมุ่งหมายของการ เป็นตัวแทน					
	ปกป้อง เป็นตัวแทน ประชาชน (จำนวน)	ผลประโยชน์ ประชาชน (จำนวน)	แก้ไขปัญหา ประชาชน (จำนวน)	แสวงหา ริเริ่ม เพื่อท้องถิ่น (จำนวน)	ไม่ระบุ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
จังหวัดแม่ฮ่องสอน						
๓. สมาชิกสภาจังหวัด แม่ฮ่องสอน						
ไปพบปะประชาชน เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	-	-	-	๑๐.๐ (๑)	-	๑๐.๐ (๑)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๑๐๐.๐ (๒)	-	๑๐๐.๐ (๑)	๕๐.๐ (๔)	-	๒๕๐.๐ (๗)
รวม	๑๐๐.๐ (๒)	-	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑๐)	-	๓๐๐.๐ (๑๓)
๔. สมาชิกสภาเทศบาล เมืองแม่ฮ่องสอน						
ไปพบปะประชาชน เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	-	-	-	๑๕.๐ (๓)	-	๑๕.๐ (๓)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๒)	๒๕.๐ (๑)	-	๓๒๕.๐ (๘)
รวม	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๔)	-	๓๐๐.๐ (๑๑)

หมายเหตุ : สจ. เชียงใหม่ ๖ คน สท. เชียงใหม่ ๗ คน สจ. แม่ฮ่องสอน ๓ คน และ สท. แม่ฮ่องสอน ๕ คน ไม่ระบุจำนวนครั้งการไปพบปะประชาชน

จากตารางที่ ๔๔ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ สมมติสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน มีจำนวนสมาชิกสภาที่ไปพบปะประชาชนเกิน ๓๖ ครั้งต่อปี และไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี ในแต่ละจุดมุ่งหมายของการ เป็นตัวแทนมีจำนวนใกล้เคียงกัน จึงอาจกล่าวได้ว่าความสำนึกในจุดมุ่งหมายของการ เป็นตัวแทนไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการ กระทำหน้าที่และบทบาทในการ ไปพบปะประชาชน

ตารางที่ ๕๐ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง ความสำคัญในจุดมุ่งหมายของการ เป็นตัวแทน กับการกระทำหน้าที่ และบทบาทในการ เผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชนทางสื่อมวลชน ของสมาชิกรัฐสภาจังหวัดและสมาชิกรัฐสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภท สมาชิก	จุดมุ่งหมายของการ เป็นตัวแทน					
	ปกป้อง เป็นตัวแทน ประชาชน (จำนวน)	ผลประโยชน์ ประชาชน (จำนวน)	แก้ไขปัญหา ประชาชน (จำนวน)	แสวงหา ริเริ่ม เพื่อท้องถิ่น (จำนวน)	รวม (จำนวน)	
การกระทำหน้าที่และบทบาท						
จังหวัดเชียงใหม่						
๑. สมาชิกรัฐสภาจังหวัด เชียงใหม่						
เคยเผยแพร่	-	๑๐๐.๐ (๘)	๕๐.๐ (๒)	๘๒.๘ (๑๓)	-	๒๕.๓ (๒๔)
ไม่เคยเผยแพร่	๑๐๐.๐ (๑)	-	๕๐.๐ (๒)	๓.๑ (๑)	-	๑๖.๓ (๔)
รวม	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๑๔)	-	๑๐๐.๐ (๒๘)
๒. สมาชิกรัฐสภาเทศบาล นคร เชียงใหม่						
เคยเผยแพร่	๕๐.๐ (๑)	๒๐.๐ (๓)	๒๖.๓ (๔)	๕๒.๘ (๓)	-	๕๕.๐ (๑๑)
ไม่เคยเผยแพร่	๕๐.๐ (๑)	๕๐.๐ (๒)	๓๓.๓ (๒)	๕๓.๑ (๔)	-	๕๕.๐ (๘)
รวม	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๗)	-	๑๐๐.๐ (๒๐)
จังหวัดแม่ฮ่องสอน						
๓. สมาชิกรัฐสภาจังหวัด แม่ฮ่องสอน						
เคยเผยแพร่	๕๐.๐ (๑)	-	-	๘.๓ (๑)	๑๐๐.๐ (๑)	๑๘.๘ (๓)
ไม่เคยเผยแพร่	๕๐.๐ (๑)	-	๑๐๐.๐ (๑)	๘๑.๗ (๑๑)	-	๘๑.๗ (๑๓)
รวม	๑๐๐.๐ (๒)	-	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑๒)	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑๖)

ตารางที่ ๕๐ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	จุดมุ่งหมายของการ เป็นตัวแทน					
	ปกป้อง เป็นตัวแทน ประชาชน (จำนวน)	ผลประโยชน์ ประชาชน (จำนวน)	แก้ไขปัญหา ประชาชน (จำนวน)	แสวงหา ริเริ่ม เพื่อท้องถิ่น (จำนวน)	ไม่ระบุ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
การกระทำหน้าที่และบทบาท						
๔. สมาชิกสภาเทศบาล เมืองแม่ฮ่องสอน						
เคย แยกแพร์	-	-	-	๑๖.๓(๑)	-	๖.๓(๑)
ไม่ เคย แยกแพร์	๑๐๐.๐(๒)	๑๐๐.๐(๔)	๑๐๐.๐(๔)	๔๓.๓(๕)	-	๔๓.๓(๕)
รวม	๑๐๐.๐(๒)	๑๐๐.๐(๔)	๑๐๐.๐(๔)	๑๐๐.๐(๖)	-	๑๐๐.๐(๑๖)

จากตารางที่ ๕๐ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน มีจำนวนสมาชิกสภาที่เคยและไม่เคย แยกแพร์ ชาวสาร แก่ประชาชนทางสี่หมวชนในทุกจุดมุ่งหมายของการ เป็นตัวแทนมีจำนวนใกล้เคียงกัน จึงอาจกล่าวได้ว่าความสำนึกในจุดมุ่งหมายของการ เป็นตัวแทน ไม่ เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการ กระทำหน้าที่และบทบาทในการ แยกแพร์ ชาวสาร แก่ ประชาชนทางสี่หมวชน

ตารางที่ ๕๑ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง ความสำคัญในจุดมุ่งหมายของการ เป็นตัวแทน กับ การกระทำหน้าที่ และบทบาทในการให้ความช่วยเหลือประชาชนของสมาชิกสภาจังหวัด และสมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	จุดมุ่งหมายของการ เป็นตัวแทน					
	ปกป้อง เป็นตัวแทน ประชาชน (จำนวน)	ผลประโยชน์ ประชาชน (จำนวน)	แก้ไขปัญหา ประชาชน (จำนวน)	แสวงหา ริเริ่ม เพื่อท้องถิ่น (จำนวน)	ไม่ระบุ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>						
๑. <u>สมาชิกสภาจังหวัด</u>						
<u>เชียงใหม่</u>						
ให้ความช่วยเหลือ ประชาชนอย่างทั่วถึง	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๑๔)	-	๑๐๐.๐ (๒๑)
๒. <u>สมาชิกสภาเทศบาล</u>						
<u>นครเชียงใหม่</u>						
ให้ความช่วยเหลือ ประชาชนอย่างทั่วถึง	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๓)	-	๑๐๐.๐ (๒๐)
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>						
๑. <u>สมาชิกสภาจังหวัด</u>						
<u>แม่ฮ่องสอน</u>						
ให้ความช่วยเหลือ ประชาชนอย่างทั่วถึง	๑๐๐.๐ (๒)	-	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑๒)	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑๖)
๔. <u>สมาชิกสภาเทศบาล</u>						
<u>เมืองแม่ฮ่องสอน</u>						
ให้ความช่วยเหลือ ประชาชนอย่างทั่วถึง	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๖)	-	๑๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๕๑ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ทุกคนไม่ว่าจะมีความสำนึกในจุดมุ่งหมายของการ เป็นตัวแทนอย่างไร ต่างจะให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี ความสำนึกในจุดมุ่งหมายของการ เป็นตัวแทนจึงไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในการ ให้ความช่วยเหลือประชาชน

ศูนย์วิทยพัทธยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๒ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสนับสนุนต่อองค์กร นิตินิติบัญญัติ กับการกระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชนของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับความสนับสนุนต่อองค์กร นิตินิติบัญญัติ			
	สูง ๒๗ - ๓๑ (จำนวน)	กลาง ๒๒ - ๒๖ (จำนวน)	ต่ำ ๑๕ - ๒๑ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>				
๑. <u>สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่</u>				
กระทำหน้าที่และบทบาท ในฐานะตัวแทน				
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๖)	๖๖.๗ (๑)	๕๖.๔ (๒๗)
กลุ่มการเมือง	-	-	-	-
กลุ่มสมาคม	-	-	-	-
ไม่เคยมีโอกาส	-	-	๓๓.๓ (๑)	๓.๖ (๑)
รวม	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๒๔)
๒. <u>สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่</u>				
กระทำหน้าที่และบทบาท ในฐานะตัวแทน				
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๒๐)
กลุ่มการเมือง	-	-	-	-
กลุ่มสมาคม	-	-	-	-
ไม่เคยมีโอกาส	-	-	-	-
รวม	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๒๐)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับความสนับสนุนขององค์กร นิตินิติบัญญัติ			
	สูง ๒๓ - ๓๑ (จำนวน)	กลาง ๒๒ - ๒๖ (จำนวน)	ต่ำ ๑๕ - ๒๑ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
จังหวัดแม่ฮ่องสอน				
๓. สมาชิกรัฐสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน				
กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน				
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๕)	๓๓.๘ (๗)	๘๓.๘ (๑๔)
กลุ่มการเมือง	-	-	๑๑.๑ (๑)	๖.๓ (๑)
กลุ่มสมาคม	-	-	๑๑.๑ (๑)	๖.๓ (๑)
ไม่เคยมีโอกาสน	-	-	-	-
รวม	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๑๖)
๔. สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน				
กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน				
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๕)	๘๐.๐ (๕)	๘๓.๓ (๕)	๘๓.๘ (๑๕)
กลุ่มการเมือง	-	-	-	-
กลุ่มสมาคม	-	-	-	-
ไม่เคยมีโอกาสน	-	๒๐.๐ (๑)	๑๖.๗ (๑)	๑๖.๖ (๒)
รวม	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๕๒ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน มีจำนวนสมาชิกสภาที่กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชนเป็นจำนวนมากไม่ว่าจะสนับสนุนองค์กรนิตินิติบัญญัติในระดับใด ระดับความสนับสนุนต่อองค์กร นิตินิติบัญญัติจึงไม่ เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชน

ตารางที่ ๕๓ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสนับสนุนต่อองค์กร นิตินบัญญัติกับการ กระทำหน้าที่และบทบาทในการ ไปพบปะประชาชนของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับความสนับสนุนต่อองค์กร นิตินบัญญัติ			
	สูง ๒๗ - ๓๑ (จำนวน)	กลาง ๒๒ - ๒๖ (จำนวน)	ต่ำ ๑๕ - ๒๑ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>				
๑. <u>สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่</u>				
ไปพบปะประชาชน				
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๕๒.๘ (๓)	๕๓.๘ (๓)	๕๐.๐ (๑)	๕๐.๐ (๑๑)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๕๗.๑ (๖)	๕๖.๒ (๖)	๕๐.๐ (๑)	๕๐.๐ (๑๓)
รวม	๑๐๐.๐ (๙)	๑๐๐.๐ (๑๓)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๒๒)
๒. <u>สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่</u>				
ไปพบปะประชาชน				
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๕๐.๐ (๒)	๕๐.๐ (๓)	๕๐.๐ (๑)	๕๖.๒ (๖)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๖๐.๐ (๓)	๕๐.๐ (๓)	๕๐.๐ (๑)	๕๓.๘ (๗)
รวม	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๑๓)
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>				
๓. <u>สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>				
ไปพบปะประชาชน				
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	-	-	๑๖.๗ (๑)	๑๖.๗ (๑)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๕)	๘๓.๓ (๕)	๘๖.๓ (๑๒)
รวม	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๑๓)

ตารางที่ ๕๓ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับความสนับสนุนต่อองค์กรนิติบัญญัติ			
	สูง ๒๗ - ๓๑ (จำนวน)	กลาง ๒๒ - ๒๖ (จำนวน)	ต่ำ ๑๕ - ๒๑ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
๔. <u>สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน</u>				
<u>ไปพบปะประชาชน</u>				
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๓๓.๓ (๑)	—	๔๑.๐ (๒)	๒๗.๓ (๓)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๖๖.๗ (๒)	๑๐๐.๐ (๓)	๖๐.๐ (๓)	๗๒.๗ (๔)
รวม	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๑)

หมายเหตุ : สจ. เชียงใหม่ ๖ คน สท. เชียงใหม่ ๗ คน สจ. แม่ฮ่องสอน ๓ คน และ
สท. แม่ฮ่องสอน ๕ คน ไม่ระบุจำนวนครั้งการไปพบปะประชาชน

จากตารางที่ ๕๓ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน มีจำนวนสมาชิกสภาที่ไปพบปะประชาชนเกิน ๓๖ ครั้งต่อปี และไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี ในทุกระดับความสนับสนุนต่อองค์กรนิติบัญญัติมีจำนวนใกล้เคียงกัน ระดับความสนับสนุนต่อองค์กรนิติบัญญัติ จึงไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในการไปพบปะประชาชน

ตารางที่ ๕๔ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง
ระดับความสนับสนุนต่อองค์กร นิตินบัญญัติกับการ กระทำหน้าที่และบทบาท
ในการ เผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชนทางสื่อมวลชนของสมาชิกสภา
จังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับความสนับสนุนต่อองค์กร นิตินบัญญัติ			รวม (จำนวน)
	สูง ๒๗ - ๓๑ (จำนวน)	กลาง ๒๒ - ๒๖ (จำนวน)	ต่ำ ๑๕ - ๒๑ (จำนวน)	
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>				
๑. <u>สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่</u>				
เคย เผยแพร่	๑๐๐.๐ (๕)	๗๕.๐ (๑๒)	๑๐๐.๐ (๓)	๘๕.๗ (๒๐)
ไม่ เคย เผยแพร่	-	๒๕.๐ (๔)	-	๑๕.๓ (๔)
รวม	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๒๔)
๒. <u>สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่</u>				
เคย เผยแพร่	๔๒.๕ (๓)	๖๖.๗ (๖)	๕๐.๐ (๒)	๕๕.๐ (๑๑)
ไม่ เคย เผยแพร่	๕๗.๑ (๔)	๓๓.๓ (๓)	๕๐.๐ (๒)	๔๕.๐ (๙)
รวม	๑๐๐.๐ (๗)	๑๐๐.๐ (๙)	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๒๐)
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>				
๓. <u>สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>				
เคย เผยแพร่	๕๐.๐ (๑)	๒๐.๐ (๑)	๑๑.๑ (๑)	๑๘.๒ (๓)
ไม่ เคย เผยแพร่	๕๐.๐ (๑)	๘๐.๐ (๔)	๘๘.๘ (๘)	๘๑.๒ (๑๓)
รวม	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๙)	๑๐๐.๐ (๑๖)
๔. <u>สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน</u>				
เคย เผยแพร่	-	๒๐.๐ (๑)	-	๖.๓ (๑)
ไม่ เคย เผยแพร่	๑๐๐.๐ (๕)	๘๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๖)	๘๓.๗ (๑๕)
รวม	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๕๔ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน มีจำนวนสมาชิกสภาที่เคยและไม่เคยเผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชนทางสื่อมวลชนในทุกระดับความสนับสนุนขององค์กรนิติบัญญัติมีจำนวนใกล้เคียงกัน ระดับความสนับสนุนขององค์กรนิติบัญญัติจึงไม่ เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในการ เผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชนทางสื่อมวลชน

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๕ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสนับสนุนต่อองค์กร นิตินบัญญัติ กับการกระทำหน้าที่และบทบาทในการให้ความช่วยเหลือประชาชนของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับความสนับสนุนต่อองค์กร นิตินบัญญัติ			รวม (จำนวน)
	สูง ๒๗ - ๓๑ (จำนวน)	กลาง ๒๒ - ๒๖ (จำนวน)	ต่ำ ๑๕ - ๒๑ (จำนวน)	
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>				
๑. <u>สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่</u> ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๒๔)
๒. <u>สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่</u> ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี	๑๐๐.๐ (๗)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๒๖)
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>				
๓. <u>สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน</u> ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๖)
๔. <u>สมาชิกสภาเทศบาล เมืองแม่ฮ่องสอน</u> ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๕๕ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน สมาชิกสภาทุกคนในทุกระดับความสนับสนุนต่อองค์กร นิตินบัญญัติต่างจะให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี ระดับความสนับสนุนต่อองค์กร นิตินบัญญัติจึงไม่ เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในการให้ความช่วยเหลือประชาชน

ตารางที่ ๘ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสำนึกในหน้าที่และบทบาทในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารและการกำหนดนโยบายกับการกระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชนของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับความสำนึกในหน้าที่และบทบาท			
	สูง ๑๓ - ๑๕ (จำนวน)	กลาง ๑๑ - ๑๒ (จำนวน)	ต่ำ ๖ - ๑๐ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>การกระทำหน้าที่และบทบาท</u>				
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>				
<u>๑. สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่</u>				
<u>กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน</u>				
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๗)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๕๑.๕ (๑๐)	๕๖.๕ (๒๗)
กลุ่มการเมือง	-	-	-	-
กลุ่มสมาคม	-	-	-	-
ไม่เคยมีโอกาสด	-	-	๕.๑ (๑)	๓.๖ (๑)
รวม	๑๐๐.๐ (๗)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๒๘)
<u>๒. สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่</u>				
<u>กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน</u>				
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๒๐)
กลุ่มการเมือง	-	-	-	-
กลุ่มสมาคม	-	-	-	-
ไม่เคยมีโอกาสด	-	-	-	-
รวม	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๒๐)

ตารางที่ ๕๖ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับความสำคัญในหน้าที่และบทบาท			รวม (จำนวน)
	สูง ๑๓ - ๑๕ (จำนวน)	กลาง ๑๑ - ๑๒ (จำนวน)	ต่ำ ๖ - ๑๐ (จำนวน)	
<u>การกระทำหน้าที่และบทบาท</u>				
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>				
<u>๓. สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>				
<u>กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน</u>				
ประชาชน	๗๕.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๕๐.๐ (๑)	๔๓.๕ (๑๔)
กুমการ เมือง	-	-	๕๐.๐ (๑)	๖.๓ (๑)
กวมสมาคม	๒๕.๐ (๑)	-	-	-
ไม่เคยมี โอกาส	-	-	-	-
รวม	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๑๖)
<u>๔. สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน</u>				
<u>กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน</u>				
ประชาชน	๔๓.๓ (๕)	๑๐๐.๐ (๕)	๔๓.๓ (๕)	๔๓.๕ (๑๔)
กวมการ เมือง	-	-	-	-
กวมสมาคม	-	-	-	-
ไม่เคยมี โอกาส	๑๖.๗ (๑)	-	๑๖.๗ (๑)	๑๒.๖ (๒)
รวม	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๕๖ แสดงให้เห็นว่าสมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน มีจำนวนสมาชิกสภาที่กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชนเป็นจำนวนมาก ในทุกระดับความสำคัญในหน้าที่และบทบาทในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหาร และการกำหนดนโยบาย จึงอาจกล่าวได้ว่าความสำคัญในหน้าที่และบทบาทในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหาร และการกำหนดนโยบายไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชน

ตารางที่ ๕๗ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง ความสำนึกในหน้าที่และบทบาทในการตรวจสอบการปฏิบัติงาน ของฝ่ายบริหาร และการ กำหนดนโยบาย กับการกระทำหน้าที่ และบทบาทในการ ไปพบปะประชาชนของสมาชิกสภาจังหวัดและ สมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับความสำนึกในหน้าที่และบทบาท			
	สูง ๑๓ - ๑๕ (จำนวน)	กลาง ๑๑ - ๑๒ (จำนวน)	ต่ำ ๖ - ๑๐ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>การกระทำหน้าที่และบทบาท</u>				
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>				
<u>๑.สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่</u>				
<u>ไปพบปะประชาชน</u>				
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๓๓.๓ (๒)	๕๐.๐ (๔)	๖๒.๕ (๕)	๕๐.๐ (๑๑)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๖๖.๗ (๔)	๕๐.๐ (๔)	๓๗.๕ (๓)	๕๐.๐ (๑๑)
รวม	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๒๒)
<u>๒.สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่</u>				
<u>ไปพบปะประชาชน</u>				
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๓๑.๔ (๕)	๓๓.๓ (๑)	—	๔๖.๒ (๖)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๖๘.๖ (๒)	๖๖.๗ (๒)	๑๐๐.๐ (๓)	๕๓.๘ (๗)
รวม	๑๐๐.๐ (๗)	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๑๓)
<u>จังหวัดแม่ออน</u>				
<u>๓.สมาชิกสภาจังหวัดแม่ออน</u>				
<u>ไปพบปะประชาชน</u>				
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	—	๑๑.๑ (๑)	—	๓.๓ (๑)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๑๐๐.๐ (๓)	๘๘.๘ (๘)	๑๐๐.๐ (๑)	๘๒.๓ (๑๒)
รวม	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๙)	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑๓)

ตารางที่ ๕๗ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับความสำนึกในหน้าที่และบทบาท			รวม (จำนวน)
	สูง ๑๓ - ๑๕ (จำนวน)	กลาง ๑๑ - ๑๒ (จำนวน)	ต่ำ ๖ - ๑๐ (จำนวน)	
<u>การกระทำหน้าที่และบทบาท</u>				
<u>๔.สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน</u>				
ไปพบปะประชาชน				
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๒๕.๐ (๑)	๕๐.๐ (๑)	๒๐.๐ (๑)	๙๕.๐ (๓)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๗๕.๐ (๓)	๕๐.๐ (๑)	๘๐.๐ (๔)	๑๗๕.๐ (๘)
รวม	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๕)	๓๐๐.๐ (๑๑)

หมายเหตุ : สจ. เชียงใหม่ ๖ คน สท. เชียงใหม่ ๘ คน สจ. แม่ฮ่องสอน ๓ คน และ สท. แม่ฮ่องสอน ๕ คน ไม่ระบุจำนวนครั้งการไปพบปะประชาชน

จากตารางที่ ๕๗ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน มีจำนวนสมาชิกสภาที่ไปพบปะประชาชนเกิน ๓๖ ครั้งต่อปี และไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี ในแต่ละระดับความสำนึกในหน้าที่และบทบาทในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารและการกำหนดนโยบายมีจำนวนใกล้เคียงกัน ระดับความสำนึกในหน้าที่และบทบาทในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารและการกำหนดนโยบาย จึงไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในการไปพบปะประชาชน

ตารางที่ ๕๔ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง ความสำนึกในหน้าที่และบทบาทในการตรวจสอบการปฏิบัติงาน ของฝ่ายบริหารและการกำหนดนโยบาย กับการกระทำหน้าที่ และบทบาทในการ เผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชนทางสื่อมวลชน ของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับความสำนึกในหน้าที่และบทบาท			รวม (จำนวน)
	สูง ๑๓ - ๑๕ (จำนวน)	กลาง ๑๑ - ๑๒ (จำนวน)	ต่ำ ๖ - ๑๐ (จำนวน)	
<u>การกระทำหน้าที่และบทบาท</u>				
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>				
<u>๑. สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่</u>				
เคย เผยแพร่	๘๕.๗ (๖)	๘๐.๐ (๘)	๕๐.๕ (๑๐)	๘๕.๗ (๒๔)
ไม่เคย เผยแพร่	๑๕.๓ (๑)	๒๐.๐ (๒)	๕.๑ (๑)	๑๕.๓ (๔)
รวม	๑๐๐.๐ (๗)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๒๘)
<u>๒. สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่</u>				
เคย เผยแพร่	๖๐.๐ (๖)	๖๐.๐ (๓)	๕๐.๐ (๒)	๕๕.๐ (๑๑)
ไม่เคย เผยแพร่	๕๐.๐ (๔)	๕๐.๐ (๒)	๖๐.๐ (๓)	๕๕.๐ (๙)
รวม	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๒๐)
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>				
<u>๓. สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>				
เคย เผยแพร่	๕๐.๐ (๒)	๑๐.๐ (๑)	-	๑๕.๕ (๓)
ไม่เคย เผยแพร่	๕๐.๐ (๒)	๕๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๒)	๘๑.๒ (๑๓)
รวม	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๑๖)

ตารางที่ ๕๔ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับความสำคัญในหน้าที่และบทบาท			รวม (จำนวน)
	สูง ๑๓ - ๑๕ (จำนวน)	กลาง ๑๑ - ๑๒ (จำนวน)	ต่ำ ๖ - ๑๐ (จำนวน)	
การกระทำหน้าที่และบทบาท				
๔. สมาชิกรัฐสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน				
เคยเผยแพร่	—	๒๕.๐ (๑)	—	๒.๓ (๑)
ไม่เคยเผยแพร่	๑๐๐.๐ (๖)	๗๕.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๖)	๕๓.๗ (๑๕)
รวม	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๕๔ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน มีจำนวนสมาชิกสภาที่เคยและไม่เคยเผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชนทางสื่อมวลชนในแต่ละระดับความสำคัญในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารและการกำหนดนโยบาย มีจำนวนใกล้เคียงกัน ความสำคัญในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารและการกำหนดนโยบาย จึงไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในการเผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชนทางสื่อมวลชน

ตารางที่ ๕๕ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง ความสำนึกในหน้าที่และบทบาทในการตรวจสอบการ ปฏิบัติงาน ของฝ่ายบริหาร และการ กำหนดนโยบายกับการ กระทำหน้าที่และ บทบาทในการ ให้ความช่วยเหลือประชาชนของสมาชิกสภาจังหวัด และสมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับความสำนึกในหน้าที่และบทบาท			รวม (จำนวน)
	สูง ๑๓ - ๑๕ (จำนวน)	กลาง ๑๑ - ๑๒ (จำนวน)	ต่ำ ๖ - ๑๐ (จำนวน)	
<u>การกระทำหน้าที่และบทบาท</u>				
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>				
๑. <u>สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่</u>				
ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี	๑๐๐.๐ (๗)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๒๘)
๒. <u>สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่</u>				
ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๒๐)
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>				
๓. <u>สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>				
ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๑๖)
๔. <u>สมาชิกสภาเทศบาลเมือง แม่ฮ่องสอน</u>				
ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๕๕ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาล นคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน สมาชิกสภา ทุกคน ในทุกระดับความสำนึกในหน้าที่และบทบาทในการตรวจสอบการ ปฏิบัติงานของฝ่ายบริหาร และการ กำหนดนโยบายต่างจะให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี ความสำนึกในหน้าที่และ บทบาทในการตรวจสอบการ ปฏิบัติงานของฝ่ายบริหาร และการ กำหนดนโยบาย จึงไม่เป็นปัจจัย ที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการ กระทำหน้าที่และบทบาทในการ ให้ความช่วยเหลือประชาชน

ตารางที่ ๒๐ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง
ความสำคัญในการ เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์กับการ กระทำหน้าที่
และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชน ของสมาชิกสภาจังหวัดและ
สมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความสำคัญในการ เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์		
	รับรู้ เห็นด้วย กับกลุ่มผลประโยชน์ (จำนวน)	วางตัวเป็นกลาง (จำนวน)	รวม (จำนวน)
การกระทำหน้าที่และบทบาท			
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>			
๑. <u>สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่</u>			
กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะ ตัวแทน			
ประชาชน	—	๘๖.๘ (๒๓)	๘๖.๘ (๒๓)
กลุ่มการเมือง	—	—	—
กลุ่มสมาคม	—	—	—
ไม่เคยมี โอกาส	—	๓.๖ (๑)	๓.๖ (๑)
รวม	—	๑๐๐.๐ (๒๔)	๑๐๐.๐ (๒๔)
๒. <u>สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่</u>			
กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะ ตัวแทน			
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๒๐)
กลุ่มการเมือง	—	—	—
กลุ่มสมาคม	—	—	—
ไม่เคยมี โอกาส	—	—	—
รวม	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๒๐)

ตารางที่ ๒๐ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความสำคัญในการ เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์		
	รับรู้ เห็นด้วย กับกลุ่มผลประโยชน์ (จำนวน)	วางตัวเป็นกลาง (จำนวน)	รวม (จำนวน)
การกระทำหน้าที่และบทบาท			
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>			
<u>๓. สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>			
กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน			
ประชาชน	-	๘๗.๔ (๑๔)	๘๗.๔ (๑๔)
กลุ่มการเมือง	-	๖.๓ (๑)	๖.๓ (๑)
กลุ่มสมาคม	-	๖.๓ (๑)	๖.๓ (๑)
ไม่เคยมีโอกาส	-	-	-
รวม	-	๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๐๐.๐ (๑๖)
<u>๔. สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน</u>			
กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน			
ประชาชน	๕๐.๐ (๑)	๔๒.๔ (๑๓)	๘๗.๔ (๑๔)
กลุ่มการเมือง	-	-	-
กลุ่มสมาคม	-	-	-
ไม่เคยมีโอกาส	๕๐.๐ (๑)	๗.๑ (๑)	๑๒.๖ (๒)
รวม	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๒๐ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน มีจำนวนสมาชิกสภาส่วนใหญ่วางตัว เป็นกลางไม่ เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์กลุ่มหนึ่งกลุ่มใด และมีจำนวนสมาชิกสภากระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชนเป็นจำนวนมาก จึงกล่าวได้ว่าความสำคัญในการ เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์ไม่ เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชน

ตารางที่ ๒๑ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง
ความสำคัญในการ เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์กับการ กระทำหน้าที่
และบทบาทในการ ไปพบปะประชาชนของสมาชิกสภาจังหวัดและ
สมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความสำคัญในการ เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์		
	รับรู้ เห็นด้วย กับกลุ่มผลประโยชน์ (จำนวน)	วางตัวเป็นกลาง (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>การกระทำหน้าที่และบทบาท</u>			
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>			
๑. <u>สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่</u>			
<u>ไปพบปะประชาชน</u>			
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	—	๕๐.๐ (๑๑)	๕๐.๐ (๑๑)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	—	๕๐.๐ (๑๑)	๕๐.๐ (๑๑)
รวม	—	๑๐๐.๐ (๒๒)	๑๐๐.๐ (๒๒)
๒. <u>สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่</u>			
<u>ไปพบปะประชาชน</u>			
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	—	๔๖.๒ (๖)	๔๖.๒ (๖)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	—	๕๓.๘ (๗)	๕๓.๘ (๗)
รวม	—	๑๐๐.๐ (๑๓)	๑๐๐.๐ (๑๓)
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>			
๓. <u>สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>			
<u>ไปพบปะประชาชน</u>			
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	—	๗.๗ (๑)	๗.๗ (๑)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	—	๙๒.๓ (๑๒)	๙๒.๓ (๑๒)
รวม	—	๑๐๐.๐ (๑๓)	๑๐๐.๐ (๑๓)

ตารางที่ ๒๑ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความสำคัญในการ เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์		
	รับรู้ เห็นด้วย กับกลุ่มผลประโยชน์ (จำนวน)	วางตัวเป็นกลาง (จำนวน)	รวม (จำนวน)
การกระทำหน้าที่และบทบาท			
๔. สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน			
ไปพบปะประชาชน			
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	—	๓๓.๓ (๓)	๒๗.๓ (๓)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๑๐๐.๐ (๒)	๖๖.๗ (๖)	๗๒.๗ (๘)
รวม	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๑๑)

หมายเหตุ : สจ. เชียงใหม่ ๒ คน สท. เชียงใหม่ ๗ คน สจ. แม่ฮ่องสอน ๓ คน และ
สท. แม่ฮ่องสอน ๕ คน ไม่ระบุจำนวนครั้งการไปพบปะประชาชน

จากตารางที่ ๒๑ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภา
เทศบาลนคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน
ส่วนใหญ่วางตัวเป็นกลาง มีจำนวนเพียงเล็กน้อยที่ให้ความรับรู้ เห็นด้วย กับกลุ่มผลประโยชน์
ความสำคัญในการ เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์จึงไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างคือ
การกระทำหน้าที่และบทบาทในการ ไปพบปะประชาชน

ตารางที่ ๒๒ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง
ความสำคัญในการ เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์กับการ กระทำหน้าที่
และบทบาทในการ เผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชนทางสื่อมวลชน
ของสมาชิกรัฐสภาจังหวัดและสมาชิกรัฐสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความสำคัญในการ เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์		
	รับรู้ เห็นด้วย กับกลุ่มผลประโยชน์ (จำนวน)	วางตัว เป็นกลาง (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>			
๑. <u>สมาชิกรัฐสภาจังหวัดเชียงใหม่</u>			
เคย เผยแพร่	—	๔๕.๓ (๒๔)	๔๕.๓ (๒๔)
ไม่ เคย เผยแพร่	—	๑๘.๓ (๔)	๑๘.๓ (๔)
รวม	—	๑๐๐.๐ (๒๘)	๑๐๐.๐ (๒๘)
๒. <u>สมาชิกรัฐสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่</u>			
เคย เผยแพร่	—	๕๓.๘ (๑๑)	๕๕.๐ (๑๑)
ไม่ เคย เผยแพร่	๑๐๐.๐ (๑)	๔๒.๑ (๘)	๔๕.๐ (๘)
รวม	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑๙)	๑๐๐.๐ (๒๐)
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>			
๓. <u>สมาชิกรัฐสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>			
เคย เผยแพร่	—	๑๘.๘ (๓)	๑๘.๘ (๓)
ไม่ เคย เผยแพร่	—	๘๑.๒ (๑๓)	๘๑.๒ (๑๓)
รวม	—	๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๐๐.๐ (๑๖)

ตารางที่ ๒๒ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความสำคัญในการ เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์		
	รับรู้ เห็นด้วย กับกลุ่มผลประโยชน์ (จำนวน)	วางตัวเป็นกลาง (จำนวน)	รวม (จำนวน)
การกระทำหน้าที่และบทบาท			
๔. สมาชิกรัฐสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน			
เคย เคยแพร่	—	๓.๑(๑)	๖.๓(๑)
ไม่ เคย เคยแพร่	๑๐๐.๐(๒)	๕๒.๕(๑๓)	๕๓.๓(๑๕)
รวม	๑๐๐.๐(๒)	๑๐๐.๐(๑๔)	๑๐๐.๐(๑๖)

จากตารางที่ ๒๒ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน สมาชิกสภาส่วนใหญ่วางตัวเป็นกลาง ไม่สนับสนุนผลประโยชน์ของกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดที่มีจำนวนมาก จึงไม่มีความแตกต่างในค่านิยมสำคัญในการ เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์ ความสำคัญในการ เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์จึงไม่ เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในการ แสวงหาผลประโยชน์แก่ประชาชนทางสิ่งแวดล้อม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๓ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง ความสำคัญในการ เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์กับการ กระทำหน้าที่ และบทบาทในการให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนของสมาชิกสภาจังหวัด และสมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความสำคัญในการ เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์		
	รับรู้ เห็นด้วย กับกลุ่มผลประโยชน์ (จำนวน)	วางตัวเป็นกลาง (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>			
๑. <u>สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่</u>			
ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี	—	๑๐๐.๐ (๒๔)	๑๐๐.๐ (๒๔)
๒. <u>สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่</u>			
ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๒๐)
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>			
๓. <u>สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>			
ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี	—	๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๐๐.๐ (๑๖)
๔. <u>สมาชิกสภาเทศบาล เมืองแม่ฮ่องสอน</u>			
ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๒๓ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ส่วนใหญ่วางตัวเป็นกลาง ไม่สนับสนุนกลุ่มผลประโยชน์กลุ่มหนึ่งกลุ่มใด และทุกคนต่างจะให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี ความสำคัญในการ เป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์ จึงไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการ กระทำหน้าที่และบทบาทในการให้ความช่วยเหลือประชาชน

ตารางที่ ๒๔ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง
ความสำคัญในการ รวมกลุ่มทางการเมือง กับการ กระทำหน้าที่และ
บทบาทในฐานะตัวแทนประชาชนของสมาชิกสภาจังหวัดและ
สมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความสำคัญในการ รวมกลุ่มทางการเมือง		
	สังกัด กลุ่มการเมือง (จำนวน)	ไม่สังกัด กลุ่มการเมือง (จำนวน)	รวม (จำนวน)
การ กระทำหน้าที่และบทบาท			
จังหวัดเชียงใหม่			
๑. สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่			
กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน			
ประชาชน	๔๔.๔ (๔)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๔๔.๔ (๒๓)
กลุ่มการเมือง	-	-	-
กลุ่มสมาคม	-	-	-
ไม่เคยมี โอกาส	๑๑.๑ (๑)	-	๓.๖ (๑)
รวม	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๒๔)
๒. สมาชิกสภาเทศบาลเชียงใหม่			
กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน			
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๒๐)
กลุ่มการเมือง	-	-	-
กลุ่มสมาคม	-	-	-
ไม่เคยมี โอกาส	-	-	-
รวม	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๒๐)
จังหวัดแม่ฮ่องสอน			
๓. สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน			
กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน			
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๒)	๔๔.๔ (๑๒)	๔๓.๔ (๑๔)
กลุ่มการเมือง	-	๓.๑ (๑)	๖.๓ (๑)
กลุ่มสมาคม	-	๓.๑ (๑)	๖.๓ (๑)
ไม่เคยมี โอกาส	-	-	-
รวม	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๑๖)

ตารางที่ ๒๔ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความสำคัญในการรวมกลุ่มทางการเมือง		
	สังกัด กลุ่มการเมือง (จำนวน)	ไม่สังกัด กลุ่มการเมือง (จำนวน)	รวม (จำนวน)
การกระทำหน้าที่และบทบาท			
๔. สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน			
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๓)	๔๔.๖ (๑๑)	๔๗.๔ (๑๔)
กลุ่มการเมือง	-	-	-
กลุ่มสมาคม	-	-	-
ไม่เคยมี โอกาส	-	๑๕.๔ (๒)	๑๕.๔ (๒)
รวม	๑๐๐.๐ (๓)	๖๐.๐ (๑๓)	๑๖๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๒๔ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ที่สังกัดและไม่สังกัดกลุ่มการเมือง ต่างกระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชนมีจำนวนมากเกินกว่าร้อยละ ๔๔.๐ ความสำคัญในการรวมกลุ่มทางการเมืองจึงไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๕ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง ความสำนึกในการ รวมกลุ่มทางการ เมืองกับการ กระทำหน้าที่และ บทบาทในการ ไปพบปะประชาชนของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิก สภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความสำนึกในการ รวมกลุ่มทางการ เมือง		
	สังกัด กลุ่มการเมือง (จำนวน)	ไม่สังกัด กลุ่มการเมือง (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>			
๑. <u>สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่</u>			
ไปพบปะประชาชน			
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๖๖.๗(๔)	๔๓.๘(๗)	๕๐.๐(๑๑)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๓๓.๓(๒)	๕๖.๒(๘)	๕๐.๐(๑๑)
รวม	๑๐๐.๐(๖)	๑๐๐.๐(๑๖)	๑๐๐.๐(๒๒)
๒. <u>สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่</u>			
ไปพบปะประชาชน			
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๕๐.๐(๓)	๔๒.๘(๓)	๔๖.๒(๖)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๕๐.๐(๓)	๕๗.๑(๔)	๕๓.๘(๗)
รวม	๑๐๐.๐(๖)	๑๐๐.๐(๗)	๑๐๐.๐(๑๓)
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>			
๓. <u>สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>			
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	—	๘.๑(๑)	๗.๗(๑)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๑๐๐.๐(๒)	๘๐.๘(๑๐)	๘๒.๓(๑๒)
รวม	๑๐๐.๐(๒)	๑๐๐.๐(๑๑)	๑๐๐.๐(๑๓)

ตารางที่ ๒๕ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความสำคัญในการ รวมกลุ่มทางการเมือง		
	สังกัด กลุ่มการเมือง (จำนวน)	ไม่สังกัด กลุ่มการเมือง (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>การกระทำหน้าที่และบทบาท</u>			
๔. สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน			
ไปพบปะประชาชน			
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	—	๓๓.๕ (๓)	๓๓.๕ (๓)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๑๐๐.๐ (๓)	๖๒.๕ (๕)	๑๖๒.๕ (๘)
รวม	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๕)	๒๐๐.๐ (๘)

หมายเหตุ : สจ. เชียงใหม่ ๖ คน สท. เชียงใหม่ ๓ คน สจ. แม่ฮ่องสอน และ
แม่ฮ่องสอน ๕ คน ไม่ระบุจำนวนครั้งการไปพบปะประชาชน

จากตารางที่ ๒๕ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิก
สภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมือง
แม่ฮ่องสอน ทั้งที่สังกัดและไม่สังกัดกลุ่มการเมือง มีจำนวนสมาชิกที่ไม่พบปะประชาชน
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี และไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี มีจำนวนใกล้เคียงกัน จึงอาจกล่าวได้ว่า
ความสำคัญในการ รวมกลุ่มทางการเมืองไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการ
กระทำหน้าที่และบทบาทในการ ไปพบปะประชาชน

ตารางที่ ๒๒ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง
ความสำคัญในการ รวบรวมข้อมูลทางการ เมืองกับการ กระทำหน้าที่และ
บทบาทในการ เผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชนทางสื่อมวลชนของ
สมาชิกรัฐสภาจังหวัดและสมาชิกรัฐสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความสำคัญในการ รวบรวมข้อมูลทางการ เมือง		
	สังกัด กลุ่มการเมือง (จำนวน)	ไม่สังกัด กลุ่มการเมือง (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>การ กระทำหน้าที่และบทบาท</u>			
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>			
๑. <u>สมาชิกรัฐสภาจังหวัดเชียงใหม่</u>			
เคย เผยแพร่	๘๘.๘ (๘)	๘๘.๒ (๑๖)	๘๘.๕ (๒๔)
ไม่เคย เผยแพร่	๑๑.๑ (๑)	๑๕.๘ (๓)	๑๓.๓ (๔)
รวม	๑๐๐.๐ (๙)	๑๐๐.๐ (๑๙)	๑๐๐.๐ (๒๔)
๒. <u>สมาชิกรัฐสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่</u>			
เคย เผยแพร่	๖๐.๐ (๖)	๕๐.๐ (๕)	๕๕.๐ (๑๑)
ไม่เคย เผยแพร่	๔๐.๐ (๔)	๕๐.๐ (๕)	๔๕.๐ (๙)
รวม	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๒๐)
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>			
๓. <u>สมาชิกรัฐสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>			
เคย เผยแพร่	๕๐.๐ (๑)	๑๕.๓ (๒)	๑๕.๘ (๓)
ไม่เคย เผยแพร่	๕๐.๐ (๑)	๘๕.๗ (๑๒)	๘๖.๗ (๑๓)
รวม	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๑๖)

ตารางที่ ๒๒ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความสำคัญในการ รวมกลุ่มทางการ เมือง		
	สังกัด กลุ่มการ เมือง (จำนวน)	ไม่สังกัด กลุ่มการ เมือง (จำนวน)	รวม (จำนวน)
การกระทำหน้าที่และบทบาท			
๔. <u>สมาชิกสภาเทศบาล เมืองแม่ฮ่องสอน</u>			
เคย แยกแพร์	—	๗.๗ (๑)	๖.๓ (๑)
ไม่เคย แยกแพร์	๑๐๐.๐ (๓)	๕๒.๓ (๑๒)	๕๓.๗ (๑๔)
รวม	๑๐๐.๐ (๓)	๖๐.๐ (๑๓)	๑๖๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๒๒ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ที่สังกัดและไม่สังกัดกลุ่มการ เมือง มีจำนวนผู้ที่เคยและไม่เคย แยกแพร์ ชาวสาร แก่ประชาชนทางสี่มวลชน มีจำนวนใกล้เคียงกัน จึงกล่าวได้ว่าความสำคัญในการ รวมกลุ่มทางการ เมืองไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการ กระทำหน้าที่และบทบาทในการ แยกแพร์ ชาวสาร แก่ประชาชนทางสี่มวลชน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๗ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง ความสำนึกในการ รวบรวมกลุ่มทางการเมืองกับการ กระทำหน้าที่และ บทบาทในการ ให้ความช่วยเหลือประชาชนของสมาชิกสภาจังหวัด และสมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความสำนึกในการ รวบรวมกลุ่มทางการเมือง		
	สังกัด กลุ่มการเมือง (จำนวน)	ไม่สังกัด กลุ่มการเมือง (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>			
๑. <u>สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่</u> ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๒๘)
๒. <u>สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่</u> ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๒๐)
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>			
๓. <u>สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน</u> ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๒๐)
๔. <u>สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน</u> ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๑๓)	๑๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๒๗ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาล นคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ที่สังกัด และไม่สังกัดกลุ่มการเมือง ทุกคนต่างจะให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี ความสำนึกใน การรวบรวมกลุ่มทางการเมืองจึงไม่ เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการ กระทำหน้าที่และ บทบาทในการ ให้ความช่วยเหลือประชาชน

ตารางที่ ๒๔ แสดงการ เปรียบเทียบอัตรา ส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับความสนับสนุนระบบพรรคการเมืองกับการ กระทำหน้าที่และ บทบาทในฐานะตัวแทนประชาชนของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิก สภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับความสนับสนุนระบบพรรคการเมือง			
	สูง (จำนวน)	กลาง (จำนวน)	ต่ำ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>การกระทำหน้าที่และบทบาท</u>				
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>				
๑. <u>สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่</u>				
<u>กระทำหน้าที่และบทบาท</u>				
<u>ในฐานะตัวแทน</u>				
ประชาชน	๘๘.๑ (๑๖)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๘)	๘๖.๘ (๒๖)
กลุ่มการเมือง	—	—	—	—
กลุ่มสมาคม	—	—	—	—
ไม่เคยมีโอกาส	๕.๘ (๑)	—	—	๓.๖ (๑)
รวม	๑๐๐.๐ (๑๙)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๒๙)
๒. <u>สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่</u>				
<u>กระทำหน้าที่และบทบาท</u>				
<u>ในฐานะตัวแทน</u>				
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๒๐)	—	—	๑๐๐.๐ (๒๐)
กลุ่มการเมือง	—	—	—	—
กลุ่มสมาคม	—	—	—	—
ไม่เคยมีโอกาส	—	—	—	—
รวม	๑๐๐.๐ (๒๐)	—	—	๑๐๐.๐ (๒๐)

ตารางที่ ๒๔ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับความสนับสนุนระบบพรรคการเมือง			
	สูง (จำนวน)	กลาง (จำนวน)	ต่ำ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
การกระทำหน้าที่และบทบาท				
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>				
๓. <u>สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>				
การกระทำหน้าที่และบทบาท				
ในฐานะตัวแทน				
ประชาชน	๔๗.๕ (๗)	๑๐๐.๐ (๓)	๔๐.๐ (๕)	๔๗.๕ (๑๕)
กুমการ เมือง	-	-	๒๐.๐ (๑)	๖.๓ (๑)
กุ่มสมาคม	๑๒.๕ (๑)	-	-	๖.๓ (๑)
ไม่เคยมี โอกาส	-	-	-	-
รวม	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๖)
๔. <u>สมาชิกสภาเทศบาล</u>				
<u>เมืองแม่ฮ่องสอน</u>				
การกระทำหน้าที่และบทบาท				
ในฐานะตัวแทน				
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๒)	๓๓.๓ (๑)	๔๗.๕ (๑๕)
กุ่มการ เมือง	-	-	-	-
กุ่มสมาคม	-	-	-	-
ไม่เคยมี โอกาส	-	-	๖๖.๗ (๒)	๑๒.๖ (๒)
รวม	๑๐๐.๐ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๒๔ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ไม่ว่าจะสนับสนุนระบบพรรคการเมืองในระดับใดก็ตามก็กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชนเป็นจำนวนมากเช่นเดียวกัน ความสนับสนุนระบบพรรคการเมืองจึงไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในการเป็นตัวแทนประชาชน

ตารางที่ ๖๔ แสดงการ เปรียบเทียบข้อคว่าส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสนับสนุนระบบพรรคการเมืองกับการกระทำหน้าที่และบทบาท ในการไปพบปะประชาชนของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับความสนับสนุนระบบพรรคการเมือง			
	สูง (จำนวน)	กลาง (จำนวน)	ต่ำ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
การกระทำหน้าที่และบทบาท				
จังหวัดเชียงใหม่				
๑. สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่				
ไปพบปะประชาชน				
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๔๑.๓ (๕)	—	๓๕.๐ (๖)	๕๐.๐ (๑๑)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๕๘.๓ (๗)	๑๐๐.๐ (๒)	๒๕.๐ (๒)	๕๐.๐ (๑๑)
รวม	๑๐๐.๐ (๑๒)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๒๒)
๒. สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่				
ไปพบปะประชาชน				
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๔๖.๒ (๖)	—	—	๔๖.๒ (๖)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๕๓.๘ (๗)	—	—	๕๓.๘ (๗)
รวม	๑๐๐.๐ (๑๓)	—	—	๑๐๐.๐ (๑๓)
จังหวัดแม่ฮ่องสอน				
๓. สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน				
ไปพบปะประชาชน				
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๑๔.๓ (๑)	—	—	๓.๓ (๑)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๘๕.๗ (๖)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๘)	๘๒.๓ (๑๒)
รวม	๑๐๐.๐ (๗)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๑๓)

ตารางที่ ๒๔ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับความสนับสนุนระบบพรรคการเมือง			
	สูง (จำนวน)	กลาง (จำนวน)	ต่ำ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
การกระทำหน้าที่และบทบาท				
๔. สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน				
ไปพบปะประชาชน				
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๒๕.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๑)	—	๒๗.๐ (๓)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๗๕.๐ (๖)	—	๑๐๐.๐ (๒)	๑๗๕.๐ (๘)
รวม	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๒)	๓๐๐.๐ (๑๑)

หมายเหตุ : สจ. เชียงใหม่ ๖ คน สท. เชียงใหม่ ๗ คน สจ. แม่ฮ่องสอน ๓ คน และ สท. แม่ฮ่องสอน ๕ คน ไม่ระบุจำนวนครั้งการไปพบปะประชาชน

จากตารางที่ ๒๔ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ที่สนับสนุนระบบพรรคการเมืองในระดับต่าง ๆ มีจำนวนสมาชิกสภาในแต่ละระดับที่ไปพบปะประชาชนเกิน ๓๖ ครั้งต่อปี และไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี มีจำนวนใกล้เคียงกัน ความสนับสนุนระบบพรรคการเมืองจึงไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในการไปพบปะประชาชน

ตารางที่ ๗๐ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสนับสนุนระบบพรรคการเมืองกับการกระทำหน้าที่และบทบาทในการ เผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชนทางสื่อมวลชนของสมาชิกรัฐสภาจังหวัดและสมาชิกรัฐสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับความสนับสนุนระบบพรรคการเมือง			
	สูง (จำนวน)	กลาง (จำนวน)	ต่ำ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>การกระทำหน้าที่และบทบาท</u>				
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>				
<u>๑.สมาชิกรัฐสภาจังหวัดเชียงใหม่</u>				
เคยเผยแพร่	๘๒.๘ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๒)	๘๘.๘ (๘)	๘๘.๘ (๒๘)
ไม่เคยเผยแพร่	๑๗.๒ (๓)	—	๑๑.๑ (๑)	๑๘.๓ (๔)
รวม	๑๐๐.๐ (๒๑)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๙)	๑๐๐.๐ (๒๔)
<u>๒.สมาชิกรัฐสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่</u>				
เคยเผยแพร่	๕๕.๐ (๑๑)	—	—	๕๕.๐ (๑๑)
ไม่เคยเผยแพร่	๔๕.๐ (๙)	—	—	๕๕.๐ (๙)
รวม	๑๐๐.๐ (๒๐)	—	—	๑๐๐.๐ (๒๐)
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>				
<u>๓.สมาชิกรัฐสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>				
เคยเผยแพร่	๑๒.๕ (๑)	๓๓.๓ (๑)	๒๐.๐ (๑)	๑๘.๘ (๓)
ไม่เคยเผยแพร่	๘๗.๕ (๗)	๖๖.๗ (๒)	๘๐.๐ (๘)	๘๑.๒ (๑๓)
รวม	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๙)	๑๐๐.๐ (๑๖)

ตารางที่ ๓๐ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับความสนับสนุนระบบพรรคการเมือง			
	สูง (จำนวน)	กลาง (จำนวน)	ต่ำ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
การกระทำหน้าที่และบทบาท				
๔. สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน				
เคย แยกแยะ	—	—	๓๓.๓ (๑)	๖.๓ (๑)
ไม่เคย แยกแยะ	๑๐๐.๐ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๒)	๖๖.๗ (๒)	๔๓.๗ (๑๕)
รวม	๑๐๐.๐ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๓๐ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ที่สนับสนุนระบบพรรคการเมืองในระดับต่าง ๆ มีจำนวนสมาชิกสภาในแต่ละระดับที่เคยและไม่เคยแยกแยะข่าวสารแก่ประชาชนทางสื่อมวลชนมีจำนวนใกล้เคียงกัน ความสนับสนุนระบบพรรคการเมืองจึงไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในการแยกแยะข่าวสารแก่ประชาชนทางสื่อมวลชน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสนับสนุนระบบพรรคการเมืองกับการกระทำหน้าที่และบทบาทในการให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับความสนับสนุนระบบพรรคการเมือง			
	สูง (จำนวน)	กลาง (จำนวน)	ต่ำ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>				
๑. <u>สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่</u> ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี	๑๐๐.๐ (๑๗)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๒๗)
๒. <u>สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่</u> ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี	๑๐๐.๐ (๒๐)	—	—	๑๐๐.๐ (๒๐)
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>				
๓. <u>สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน</u> ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๑๖)
๔. <u>สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน</u> ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี	๑๐๐.๐ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๗ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ที่สนับสนุนระบบพรรคการเมืองในระดับต่าง ๆ ทุกคนจะให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี ความสนับสนุนระบบพรรคการเมืองจึงไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในการให้ความช่วยเหลือประชาชน

ตารางที่ ๗๒ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง ความสำคัญในหน้าที่และบทบาทในการ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลง กับการ กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชนของ สมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความเห็นเกี่ยวกับ การ เสริมสร้าง ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลง		
	มีความ เห็น (จำนวน)	ไม่มีความ เห็น (จำนวน)	รวม (จำนวน)
การ กระทำหน้าที่และบทบาท			
จังหวัดเชียงใหม่			
๑. <u>สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่</u> กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน			
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๑๐)	๕๔.๔ (๑๗)	๕๖.๔ (๒๗)
กลุ่มการ เมือง	-	-	-
กลุ่มสมาคม	-	-	-
ไม่เคยมี โอกาส	-	๕.๖ (๑)	๓.๖ (๑)
รวม	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๒๔)
๒. <u>สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่</u> กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน			
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๐๐.๐ (๒๐)
กลุ่มการ เมือง	-	-	-
กลุ่มสมาคม	-	-	-
ไม่เคยมี โอกาส	-	-	-
รวม	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๐๐.๐ (๒๐)
จังหวัดแม่ออน			
๓. <u>สมาชิกสภาจังหวัดแม่ออน</u> กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน			
ประชาชน	๗๑.๔ (๕)	๑๐๐.๐ (๕)	๘๗.๔ (๑๔)
กลุ่มการ เมือง	๑๔.๓ (๑)	-	๖.๓ (๑)
กลุ่มสมาคม	๑๔.๓ (๑)	-	๖.๓ (๑)
ไม่เคยมี โอกาส	-	-	-
รวม	๑๐๐.๐ (๗)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๒)

ตารางที่ ๗๒ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความเห็นเกี่ยวกับการ เสริมสร้าง ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลง		
	มีความเห็น (จำนวน)	ไม่มีความเห็น (จำนวน)	รวม (จำนวน)
การกระทำหน้าที่และบทบาท			
๔. สมาชิกรัฐสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน			
กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทน			
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๖)	๘๐.๐ (๘)	๘๗.๘ (๑๔)
กรรมการ เมือง	-	-	-
กลุ่มสมาคม	-	-	-
ไม่เคยมี โอกาส	-	๒๐.๐ (๒)	๑๒.๖ (๒)
รวม	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๗๒ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ที่มีความเห็นและไม่มีความเห็นเกี่ยวกับการ เสริมสร้าง ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลง มีจำนวนสมาชิกสภาที่กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชนมีจำนวนมากเช่นเดียวกัน ความสำคัญในหน้าที่และบทบาทในการ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลงจึงไม่ เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชน

ตารางที่ ๓๓ แลกกลาง เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง
ความสำนึกในหน้าที่และบทบาทในการ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลง
กับการกระทำหน้าที่และบทบาทในการ ไปพบปะประชาชนของ
สมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความเห็นเกี่ยวกับการ เสริมสร้าง ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลง		
	มีความเห็น (จำนวน)	ไม่มีความเห็น (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>การกระทำหน้าที่และบทบาท</u>			
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>			
๑. <u>สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่</u>			
ไปพบปะประชาชน			
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๕๕.๕ (๕)	๕๓.๘ (๗)	๕๐.๐ (๑๑)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๕๕.๖ (๕)	๕๖.๒ (๖)	๕๐.๐ (๑๑)
รวม	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๓)	๑๐๐.๐ (๒๒)
๒. <u>สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่</u>			
ไปพบปะประชาชน			
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๕๐.๐ (๒)	๕๕.๕ (๕)	๕๖.๒ (๖)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๕๐.๐ (๒)	๕๕.๖ (๕)	๕๓.๘ (๗)
รวม	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๙)	๑๐๐.๐ (๑๓)
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>			
๓. <u>สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>			
ไปพบปะประชาชน			
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	—	๑๒.๕ (๑)	๗.๗ (๑)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๑๐๐.๐ (๕)	๘๗.๕ (๗)	๕๒.๓ (๑๒)
รวม	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๑๓)

ตารางที่ ๗๓ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความเห็นเกี่ยวกับการ เสริมสร้าง ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลง		
	มีความเห็น (จำนวน)	ไม่มีความเห็น (จำนวน)	รวม (จำนวน)
การกระทำหน้าที่และบทบาท			
๔. สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน			
ไปพบปะประชาชน			
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๕๐.๐ (๑)	๒๒.๒ (๒)	๒๓.๓ (๓)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๕๐.๐ (๑)	๓๓.๘ (๓)	๓๒.๓ (๔)
รวม	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๑)

หมายเหตุ : สจ. เชียงใหม่ ๖ คน สท. เชียงใหม่ ๓ คน สจ. แม่ฮ่องสอน ๓ คน
และ สท. แม่ฮ่องสอน ๕ คน ไม่ระบุจำนวนครั้งการไปพบปะประชาชน

จากตารางที่ ๗๓ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ที่มีความเห็นและไม่มีความเห็นเกี่ยวกับการ เสริมสร้าง ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลง มีจำนวนสมาชิกสภาที่ไปพบปะประชาชนเกิน ๓๖ ครั้งต่อปี และไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี มีจำนวนใกล้เคียงกัน ความสำคัญในหน้าที่และบทบาทในการ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลงจึงไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในการไปพบปะประชาชน

ตารางที่ ๓๔ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง ความสำนึกในหน้าที่และบทบาทในการ เป็นผู้นำการ เปลี่ยนแปลง กับการ กระทำหน้าที่และบทบาทในการ เผยแพร่ข่าวสาร แก่ประชาชน ทางสื่อมวลชนของสมาชิกรัฐสภาจังหวัดและสมาชิกรัฐสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความเห็นเกี่ยวกับการ เสริมสร้าง ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลง		
	มีความเห็น (จำนวน)	ไม่มีความเห็น (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>การกระทำหน้าที่และบทบาท</u>			
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>			
๑. <u>สมาชิกรัฐสภาจังหวัดเชียงใหม่</u>			
เคยเผยแพร่	๔๐.๐ (๔)	๔๔.๘ (๑๖)	๘๔.๘ (๒๐)
ไม่เคยเผยแพร่	๒๐.๐ (๒)	๑๑.๑ (๒)	๓๑.๑ (๔)
รวม	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๒๘)
๒. <u>สมาชิกรัฐสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่</u>			
เคยเผยแพร่	๕๐.๐ (๒)	๕๖.๒ (๘)	๑๐๖.๒ (๑๐)
ไม่เคยเผยแพร่	๕๐.๐ (๒)	๔๓.๘ (๓)	๙๓.๘ (๕)
รวม	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๑๕)
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>			
๓. <u>สมาชิกรัฐสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>			
เคยเผยแพร่	๔๒.๘ (๓)	—	๔๒.๘ (๓)
ไม่เคยเผยแพร่	๕๗.๑ (๔)	๑๐๐.๐ (๘)	๑๕๗.๑ (๑๒)
รวม	๑๐๐.๐ (๗)	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๑๕)

ตารางที่ ๗๔ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความเห็นเกี่ยวกับการ เสริมสร้าง ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลง		
	มีความเห็น (จำนวน)	ไม่มีความเห็น (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>การกระทำหน้าที่และบทบาท</u>			
<u>๔. สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน</u>			
เคยเผยแพร่	๑๖.๗(๑)	—	๖.๓(๑)
ไม่เคยเผยแพร่	๔๓.๓(๕)	๑๐๐.๐(๑๐)	๘๓.๗(๑๕)
รวม	๑๐๐.๐(๖)	๑๐๐.๐(๑๐)	๑๐๐.๐(๑๖)

จากตารางที่ ๗๔ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ที่มีความเห็นและไม่มีความเห็นเกี่ยวกับการ เสริมสร้าง ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลง มีจำนวนสมาชิกที่ เคยและไม่ เคยเผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชนทางสื่อมวลชนมีจำนวนใกล้เคียงกัน ความสำคัญในหน้าที่และบทบาทในการ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลงจึงไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในการ เผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชน

ตารางที่ ๓๕ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง ความสำนึกในหน้าที่และบทบาทในการ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลง กับการ กระทำหน้าที่และบทบาทในการ ให้ความช่วยเหลือประชาชน ของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความเห็นเกี่ยวกับการ เสริมสร้าง ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลง		
	มีความเห็น (จำนวน)	ไม่มีความเห็น (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>การกระทำหน้าที่และบทบาท</u>			
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>			
๑. <u>สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่</u> ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างคึก	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๒๔)
๒. <u>สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่</u> ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างคึก	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๐๐.๐ (๒๐)
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>			
๓. <u>สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน</u> ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างคึก	๑๐๐.๐ (๗)	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๑๑)
๔. <u>สมาชิกสภาเทศบาล เมืองแม่ฮ่องสอน</u> ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างคึก	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๓๕ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาล นคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาล เมืองแม่ฮ่องสอน ที่มีความเห็น และไม่มีความเห็นเกี่ยวกับการ เสริมสร้าง ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลง ทุกคนต่างจะให้ความช่วยเหลือ ประชาชนอย่างคึก ความสำนึกในหน้าที่และบทบาทการ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลงจึงไม่ เป็นปัจจัย ที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการ กระทำหน้าที่และบทบาทในการ ให้ความช่วยเหลือประชาชน

ตารางที่ ๗๖ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง
ระดับการ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลงกับการ กระทำหน้าที่และ
บทบาทในฐานะตัวแทนประชาชนของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิก
สภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับการ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลง			รวม (จำนวน)
	สูง ๑๖ - ๑๘ (จำนวน)	กลาง ๑๔ - ๑๕ (จำนวน)	ต่ำ ๑๑ - ๑๓ (จำนวน)	
<u>การ กระทำหน้าที่และบทบาท</u>				
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>				
๑. <u>สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่</u>				
การ กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะ ตัวแทน				
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๘)	๘๒.๘ (๑๓)	๘๖.๘ (๒๗)
กลุ่มการ เมือง	-	-	-	-
กลุ่มสมาคม	-	-	-	-
ไม่เคยมี โอกาส	-	-	๗.๑ (๑)	๓.๖ (๑)
รวม	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๒๔)
๒. <u>สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่</u>				
การ กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะ ตัวแทน				
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๒๐)
กลุ่มการ เมือง	-	-	-	-
กลุ่มสมาคม	-	-	-	-
ไม่เคยมี โอกาส	-	-	-	-
รวม	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๒๐)

ตารางที่ ๗๖ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับการ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลง			
	สูง ๑๖ - ๑๘ (จำนวน)	กลาง ๑๙ - ๑๕ (จำนวน)	ต่ำ ๑๑ - ๑๓ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>การกระทำหน้าที่และบทบาท</u>				
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>				
๓. <u>สมาชิกรัฐสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน</u> กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะ ตัวแทน				
ประชาชน	๘๕.๗ (๖)	๘๗.๕ (๗)	๑๐๐.๐ (๑)	๘๗.๕ (๑๔)
กลุ่มการเมือง	๑๔.๓ (๑)	-	-	๖.๓ (๑)
กลุ่มสมาคม	-	๑๒.๕ (๑)	-	๖.๓ (๑)
ไม่เคยมีโอกาส	-	-	-	-
รวม	๑๐๐.๐ (๗)	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑๖)
๔. <u>สมาชิกรัฐสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน</u> กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะ ตัวแทน				
ประชาชน	๘๓.๓ (๕)	๑๐๐.๐ (๓)	๘๕.๗ (๖)	๘๗.๕ (๑๔)
กลุ่มการเมือง	-	-	-	-
กลุ่มสมาคม	-	-	-	-
ไม่เคยมีโอกาส	๑๖.๗ (๑)	-	๑๔.๓ (๑)	๑๒.๖ (๒)
รวม	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๗)	๑๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๗๖ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ที่เป็นตัวนำการเปลี่ยนแปลงในระดับต่าง ๆ ใ้กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชนมีจำนวนมาก เช่นเดียวกัน การเป็นตัวนำการเปลี่ยนแปลงจึงไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชน

ตารางที่ ๗๗ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง
ระดับการ เป็นหัวหน้าการ เปลี่ยนแปลงกับการ กระทำหน้าที่และบทบาท
ในการ ไปพบปะประชาชนของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับการ เป็นหัวหน้าการ เปลี่ยนแปลง			รวม (จำนวน)
	สูง ๑๖ - ๑๘ (จำนวน)	กลาง ๑๔ - ๑๕ (จำนวน)	ต่ำ ๑๑ - ๑๓ (จำนวน)	
จังหวัดเชียงใหม่				
๑. สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่				
ไปพบปะประชาชน				
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๕๐.๐ (๒)	๖๖.๗ (๔)	๔๑.๗ (๕)	๕๐.๐ (๑๑)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๕๐.๐ (๒)	๓๓.๓ (๒)	๕๘.๓ (๗)	๕๐.๐ (๑๑)
รวม	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๑๒)	๑๐๐.๐ (๒๒)
๒. สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่				
ไปพบปะประชาชน				
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๓๓.๓ (๑)	๗๕.๐ (๓)	๒๐.๐ (๑)	๕๖.๒ (๖)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๖๖.๗ (๒)	๒๕.๐ (๑)	๘๐.๐ (๔)	๕๓.๘ (๗)
รวม	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๓)
จังหวัดแม่ฮ่องสอน				
๓. สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน				
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	-	๑๒.๕ (๑)	-	๗.๗ (๑)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๑๐๐.๐ (๔)	๘๗.๕ (๗)	๑๐๐.๐ (๑)	๘๒.๓ (๑๒)
รวม	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑๓)

ตารางที่ ๓๓ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับการ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลง			
	สูง ๑๖ - ๑๘ (จำนวน)	กลาง ๑๔ - ๑๕ (จำนวน)	ต่ำ ๑๑ - ๑๓ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>การกระทำหน้าที่และบทบาท</u>				
๔. <u>สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน</u>				
<u>ไปพบปะประชาชน</u>				
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	-	-	๔๒.๘ (๓)	๒๗.๓ (๓)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๒)	๕๗.๑ (๔)	๓๒๐.๗ (๘)
รวม	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๗)	๑๐๐.๐ (๑๑)

หมายเหตุ : สจ. เชียงใหม่ ๖ คน สท. เชียงใหม่ ๓ คน สจ. แม่ฮ่องสอน ๓ คน
และ สท. แม่ฮ่องสอน ๕ คน ไม่ระบุจำนวนครั้งการไปพบปะประชาชน

จากตารางที่ ๓๓ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ที่เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลงในระดับต่าง ๆ มีจำนวนสมาชิกสภาที่ไปพบปะประชาชนเกิน ๓๖ ครั้งต่อปี และไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี มีจำนวนใกล้เคียงกัน ในแต่ละระดับการ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลง การ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลงจึงไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการ กระทำหน้าที่และบทบาทในการไปพบปะประชาชน

ตารางที่ ๓๘ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง
ระดับการ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลงกับการ กระทำหน้าที่และ
บทบาทในการ เผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชนทางสื่อมวลชนของ
สมาชิกรัฐสภาจังหวัดและสมาชิกรัฐสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับการ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลง			รวม (จำนวน)
	สูง ๑๖ - ๑๘ (จำนวน)	กลาง ๑๔ - ๑๕ (จำนวน)	ต่ำ ๑๑ - ๑๓ (จำนวน)	
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>				
<u>๑. สมาชิกรัฐสภาจังหวัดเชียงใหม่</u>				
เคยเผยแพร่	๘๓.๓ (๕)	๗๕.๐ (๖)	๕๒.๕ (๑๓)	๘๕.๗ (๒๔)
ไม่เคยเผยแพร่	๑๖.๗ (๑)	๒๕.๐ (๒)	๗.๑ (๑)	๑๘.๗ (๔)
รวม	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๒๘)
<u>๒. สมาชิกรัฐสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่</u>				
เคยเผยแพร่	๕๐.๐ (๒)	๖๐.๐ (๖)	๖๐.๐ (๓)	๕๕.๐ (๑๑)
ไม่เคยเผยแพร่	๖๐.๐ (๓)	๕๐.๐ (๔)	๕๐.๐ (๒)	๕๕.๐ (๙)
รวม	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๒๐)
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>				
<u>๓. สมาชิกรัฐสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>				
เคยเผยแพร่	๒๕.๖ (๒)	๑๒.๕ (๑)	-	๑๘.๒ (๓)
ไม่เคยเผยแพร่	๗๑.๔ (๕)	๘๗.๕ (๗)	๑๐๐.๐ (๑)	๘๑.๒ (๑๓)
รวม	๑๐๐.๐ (๗)	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑๖)

ตารางที่ ๗๔ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับการ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลง			
	สูง ๑๖ - ๑๘ (จำนวน)	กลาง ๑๔ - ๑๕ (จำนวน)	ต่ำ ๑๑ - ๑๓ (จำนวน)	รวม (จำนวน)
การกระทำหน้าที่และบทบาท				
๔. <u>สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน</u>				
เคย แยกแพร์	๑๖.๓ (๑)	-	-	๖.๓ (๑)
ไม่ เคย แยกแพร์	๘๓.๓ (๕)	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๓)	๕๓.๓ (๑๕)
รวม	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๗๔ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ที่มีระดับการ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลงในระดับต่าง ๆ มีจำนวนสมาชิกสภาที่เคยและไม่เคย แยกแพร์ ข้าราชการแก่ประชาชนทางสี่มุมชนมีจำนวนใกล้เคียงกันในแต่ละระดับการ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลง การ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลงจึงไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในการ แยกแพร์ ข้าราชการแก่ประชาชนทางสี่มุมชน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๕ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง
ระดับการ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลงกับการ กระทำหน้าที่และบทบาท
ในการให้ ความช่วยเหลือประชาชนของสมาชิกรัฐสภาจังหวัดและสมาชิก
สภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ระดับการ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลง			รวม (จำนวน)
	สูง ๑๒ - ๑๘ (จำนวน)	กลาง ๑๘ - ๑๘ (จำนวน)	ต่ำ ๑๑ - ๑๓ (จำนวน)	
การกระทำหน้าที่และบทบาท				
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>				
๑. สมาชิกรัฐสภาจังหวัดเชียงใหม่				
ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๒๔)
๒. สมาชิกรัฐสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่				
ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๒๐)
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>				
๓. สมาชิกรัฐสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน				
ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี	๑๐๐.๐ (๗)	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑๖)
๔. สมาชิกรัฐสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน				
ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๗)	๑๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๓๕ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกรัฐสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาล
นคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ที่มีระดับ
การ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลงในระดับต่าง ๆ ทุกคนต่างจะให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างดี
การ เป็นตัวนำการ เปลี่ยนแปลงจึงไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการ กระทำหน้าที่
และบทบาทในการให้ ความช่วยเหลือประชาชน

ตารางที่ ๔๐ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง
ความสำนึกถึงการ ถูกควบคุมดูแลการ ปฏิบัติหน้าที่ โดยประชาชน
กับการ กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชนของ
สมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความคิดเห็นต่อระดับความสนใจติดตามการ ปฏิบัติหน้าที่ โดยประชาชน			
	ประชาชนสนใจ ติดตามบ่อยครั้ง (จำนวน)	ประชาชนสนใจ ติดตามบางครั้ง (จำนวน)	ประชาชนไม่เคย สนใจติดตาม (จำนวน)	รวม (จำนวน)
จังหวัดเชียงใหม่				
๑. สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่				
กระทำหน้าที่และบทบาท ในฐานะตัวแทน				
ประชาชน	๔๗.๕ (๓)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๑)	๔๖.๕ (๒๗)
กลุ่มการเมือง	-	-	-	-
กลุ่มสมาคม	-	-	-	-
ไม่เคยมีโอกาสดู	๑๒.๕ (๑)	-	-	๓.๖ (๑)
รวม	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๒๙)
๒. สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่				
กระทำหน้าที่และบทบาท ในฐานะตัวแทน				
ประชาชน	-	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๒๐)
กลุ่มการเมือง	-	-	-	-
กลุ่มสมาคม	-	-	-	-
ไม่เคยมีโอกาสดู	-	-	-	-
รวม	-	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๒๐)

ตารางที่ ๘ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความคิดเห็นต่อระดับความสนใจติดตามการปฏิบัติหน้าที่ โดยประชาชน			
	ประชาชนสนใจ ติดตามบ่อยครั้ง (จำนวน)	ประชาชนสนใจ ติดตามบางครั้ง (จำนวน)	ประชาชนไม่ สนใจติดตาม (จำนวน)	รวม (จำนวน)
จังหวัดแม่ฮ่องสอน				
๓. สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน				
กระทำหน้าที่และบทบาท ในฐานะตัวแทน				
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๕)	๗๑.๔ (๕)	-	๑๗๑.๔ (๑๐)
กลุ่มการเมือง	-	๑๔.๔ (๑)	-	๑๔.๔ (๑)
กลุ่มสมาคม	-	๑๔.๓ (๑)	-	๑๔.๓ (๑)
ไม่เคยมีโอกาส	-	-	-	-
รวม	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๗)	-	๒๐๐.๐ (๑๒)
๔. สมาชิกสภาเทศบาลเมือง				
แม่ฮ่องสอน				
กระทำหน้าที่และบทบาท ในฐานะตัวแทน				
ประชาชน	๑๐๐.๐ (๑๐)	๖๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๑)	๒๖๐.๐ (๑๔)
กลุ่มการเมือง	-	-	-	-
กลุ่มสมาคม	-	-	-	-
ไม่เคยมีโอกาส	-	๔๐.๐ (๒)	-	๔๐.๐ (๒)
รวม	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๑)	๒๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๕๐ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ที่มีความคิดเห็นถึงความสนใจติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล โดยประชาชน ว่าประชาชนให้ความสนใจในระดับใดก็ตาม ได้กระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชนมีจำนวนมากเช่นเดียวกัน ไม่ว่าจะเห็นว่าประชาชนสนใจติดตามบ่อยครั้ง บางครั้ง หรือไม่สนใจติดตาม ความสำนึกถึงการถูกควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่โดยประชาชน จึงไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในฐานะตัวแทนประชาชน

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๑ แสดงการ เปรียบเทียบข้อคร่ำส่วนร อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง
ความสำนึกถึงการถูกควบคุมดูแลการ ปฏิบัติหน้าที่ โดยประชาชน
กับการ กระทำหน้าที่และบทบาทในการ ไปพบปะประชาชนของ
สมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความคิดเห็นต่อระดับความสนใจติดตามการ ปฏิบัติหน้าที่ โดยประชาชน			
	ประชาชนสนใจ ติดตามบ่อยครั้ง (จำนวน)	ประชาชนสนใจ ติดตามบางครั้ง (จำนวน)	ประชาชนไม่เคย สนใจติดตาม (จำนวน)	รวม (จำนวน)
การ กระทำหน้าที่และบทบาท				
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>				
<u>๑. สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่</u>				
ไปพบปะประชาชน				
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๑๖.๓(๑)	๖๖.๓(๑๐)	-	๘๐.๐(๑๑)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๘๓.๓(๕)	๓๓.๓(๕)	๑๐๐.๐(๑)	๘๐.๐(๑๑)
รวม	๑๐๐.๐(๖)	๑๐๐.๐(๑๕)	๑๐๐.๐(๑)	๑๐๐.๐(๒๒)
<u>๒. สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่</u>				
ไปพบปะประชาชน				
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๕๐.๐(๒)	๔๔.๔(๔)	-	๘๖.๒(๖)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๕๐.๐(๒)	๕๕.๖(๕)	-	๕๓.๔(๗)
รวม	๑๐๐.๐(๔)	๑๐๐.๐(๙)	-	๑๐๐.๐(๑๓)
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>				
<u>๓. สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>				
ไปพบปะประชาชน				
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๑๒.๕(๑)	-	-	๑๒.๕(๑)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๘๗.๕(๗)	๑๐๐.๐(๕)	-	๘๗.๕(๑๒)
รวม	๑๐๐.๐(๘)	๑๐๐.๐(๕)	-	๑๐๐.๐(๑๓)

ตารางที่ ๔๑ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก ความคิดเห็นต่อระดับความสนใจติดตามการปฏิบัติหน้าที่
โดยประชาชน

การกระทำหน้าที่และบทบาท	ประชาชนสนใจ	ประชาชนสนใจ	ประชาชนไม่	รวม
	ติดตามบ่อยครั้ง (จำนวน)	ติดตามบางครั้ง (จำนวน)	สนใจติดตาม (จำนวน)	
๔. <u>สมาชิกสภาเทศบาลเมือง</u> <u>แม่ฮ่องสอน</u>				
ไปพบปะประชาชน				
เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๓๓.๓ (๒)	๒๕.๐ (๑)	—	๕๘.๓ (๓)
ไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี	๖๖.๗ (๔)	๗๕.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๑)	๑๔๗.๗ (๘)
รวม	๑๐๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๑)	๓๐๐.๐ (๑๑)

หมายเหตุ : สจ. เชียงใหม่ ๖ คน สท. เชียงใหม่ ๓ คน สจ. แม่ฮ่องสอน ๓ คน
และ สท. แม่ฮ่องสอน ๕ คน ไม่ระบุจำนวนครั้งการไปพบปะประชาชน

จากตารางที่ ๔๑ แลคงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ที่มีความคิดเห็นว่าประชาชนให้ความสนใจติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของตนในระดับใด มีจำนวนสมาชิกสภาที่ไปพบปะประชาชนเกิน ๓๖ ครั้งต่อปี และไม่เกิน ๓๖ ครั้งต่อปี มีจำนวนใกล้เคียงกัน ไม่ว่าจะเห็นว่าประชาชนสนใจติดตามบ่อยครั้ง บางครั้ง หรือไม่สนใจติดตาม ความสำคัญถึงการถูกควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่โดยประชาชนจึงไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในการไปพบปะประชาชน

ตารางที่ ๔๒ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่าง
ความสำนึกถึงการ ถูกควบคุมดูแลการ ปฏิบัติหน้าที่ โดยประชาชน
กับการ กระทำหน้าที่และบทบาทในการ เผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชน
ทางสื่อมวลชนของสมาชิกรัฐสภาจังหวัดและสมาชิกรัฐสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความคิดเห็นต่อระดับความสนใจติดตามการ ปฏิบัติหน้าที่ โดยประชาชน			
	ประชาชนสนใจ ติดตามบ่อยครั้ง (จำนวน)	ประชาชนสนใจ ติดตามบางครั้ง (จำนวน)	ประชาชนไม่เคย สนใจติดตาม (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>				
<u>๑.สมาชิกรัฐสภาจังหวัดเชียงใหม่</u>				
เคยเผยแพร่	๒๒.๕ (๕)	๕๔.๓ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๑)	๑๗๖.๘ (๒๕)
ไม่เคยเผยแพร่	๓๓.๕ (๓)	๕.๓ (๑)	-	๓๘.๘ (๔)
รวม	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๒๔)
<u>๒.สมาชิกรัฐสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่</u>				
เคยเผยแพร่	๕๐.๐ (๔)	๓๐.๐ (๓)	-	๘๐.๐ (๗)
ไม่เคยเผยแพร่	๒๐.๐ (๒)	๓๐.๐ (๓)	-	๕๐.๐ (๕)
รวม	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๑๐)	-	๑๐๐.๐ (๒๐)
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>				
<u>๓.สมาชิกรัฐสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>				
เคยเผยแพร่	๒๒.๒ (๒)	๑๕.๓ (๑)	-	๓๗.๕ (๓)
ไม่เคยเผยแพร่	๓๓.๕ (๓)	๒๕.๓ (๒)	-	๕๘.๘ (๕)
รวม	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๓)	-	๑๐๐.๐ (๘)

ตารางที่ ๔๒ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความคิดเห็นต่อระดับความสนใจติดตามการปฏิบัติหน้าที่ โดยประชาชน			
	ประชาชนสนใจ ติดตามบ่อยครั้ง (จำนวน)	ประชาชนสนใจ ติดตามบางครั้ง (จำนวน)	ประชาชนไม่ สนใจติดตาม (จำนวน)	รวม (จำนวน)
๔. <u>สมาชิกสภาเทศบาลเมือง</u> <u>แม่ฮ่องสอน</u>				
เคยเผยแพร่	—	๒๐.๐ (๑)	—	๒.๓ (๑)
ไม่เคยเผยแพร่	๑๐๐.๐ (๑๐)	๘๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๑)	๘๓.๗ (๑๕)
รวม	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๔๒ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ที่มีความคิดเห็นว่าประชาชนให้ความสนใจติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของตนในระดับใด มีจำนวนสมาชิกสภาที่เคยและไม่เคยเผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชนทางสื่อมวลชนมีจำนวนใกล้เคียงกัน ในระหว่างกลุ่มที่เห็นว่าประชาชนสนใจติดตามบ่อยครั้ง บางครั้ง หรือไม่สนใจติดตาม ความสำคัญถึงการ ถูกควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่โดยประชาชนจึงไม่ เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในการ เผยแพร่ข่าวสารแก่ประชาชนทางสื่อมวลชน

ตารางที่ ๘๓ แสดงการ เปรียบเทียบอัตราการช่วยเหลือของความสัมพันธ์ระหว่าง ความสำนึกถึงการ ถูกควบคุมดูแลการ ปฏิบัติหน้าที่ โดยประชาชน กับการ กระทำหน้าที่และบทบาทในการ ให้ความช่วยเหลือประชาชน ของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความคิดเห็นต่อระดับความสนใจติดตามการ ปฏิบัติหน้าที่ โดยประชาชน			
	ประชาชนสนใจ ติดตามบ่อยครั้ง (จำนวน)	ประชาชนสนใจ ติดตามบางครั้ง (จำนวน)	ประชาชนไม่เคย สนใจติดตาม (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>จังหวัดเชียงใหม่</u>				
๑. <u>สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่</u>				
ให้ความช่วยเหลือประชาชน อย่างดี	๑๐๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๒๔)
๒. <u>สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่</u>				
ให้ความช่วยเหลือประชาชน อย่างดี	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๑๐)	-	๑๐๐.๐ (๒๐)
<u>จังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>				
๓. <u>สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน</u>				
ให้ความช่วยเหลือประชาชน อย่างดี	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๗)	-	๑๐๐.๐ (๑๒)

ตารางที่ ๔๓ (ต่อ)

จังหวัดและประเภทสมาชิก	ความคิดเห็นต่อระดับความสนใจติดตามการปฏิบัติหน้าที่ โดยประชาชน			
	ประชาชนสนใจ ติดตามบ่อยครั้ง (จำนวน)	ประชาชนสนใจ ติดตามบางครั้ง (จำนวน)	ประชาชนไม่เคยม สนใจติดตาม (จำนวน)	รวม (จำนวน)
การกระทำหน้าที่และบทบาท				
๔. <u>สมาชิกสภาเทศบาลเมือง</u> <u>แม่ฮ่องสอน</u> ให้ความช่วยเหลือประชาชน อย่างถี่	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑๖)

จากตารางที่ ๔๓ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ที่มีความคิดเห็นว่าประชาชนให้ความสนใจติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของตนในระดับใด ในแต่ละกลุ่มที่เห็นว่าประชาชนสนใจติดตามบ่อยครั้ง บางครั้ง หรือไม่สนใจติดตาม ทุกคนต่างจะให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างถี่ ความสำคัญถึงการถูกควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่โดยประชาชนจึงไม่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าที่และบทบาทในการให้ความช่วยเหลือประชาชน

สรุป

การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความสำคัญทางการ เมืองค่อหน้าทีและบทบาทกับการกระทำหน้าทีและบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า "ความสำคัญทางการ เมืองค่อหน้าทีและบทบาทเป็นปัจจัยที่ทำให้การกระทำหน้าทีและบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลแตกต่างกัน" การวิจัยได้ผลไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากการศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความสำคัญทางการ เมืองค่อหน้าทีและบทบาท ของ สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ สมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสมาชิกสภาเทศบาล เมืองแม่ฮ่องสอน การศึกษาพบว่าความสำคัญทางการ เมืองค่อหน้าทีและบทบาทไม่ เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการกระทำหน้าทีและบทบาท ในทุก ๆ ด้านที่ศึกษา ทั้งในกลุ่มสมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ ในกลุ่มสมาชิกสภาเทศบาลนคร เชียงใหม่ ในกลุ่มสมาชิกสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน และในกลุ่มสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน

ผลการศึกษาดังสรุปได้ว่าความสำคัญทางการ เมืองค่อหน้าทีและบทบาทไม่ เป็นปัจจัยที่ทำให้การกระทำหน้าทีและบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลแตกต่างกัน.

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย